

کورتھ میٹروویہ کی
نیربازی لہ روژھہ لاتی
ئیسلامیدا

نووسینی: کوردیار

پیشکشه به:

- شاعیری زمان پاروی کورد (شیخ رهزای تاله بانی).

- ئەوانه ی راستییەکانی میژوو بی ترس دەخەنە بەرچاو.

مافی چاپکردنەوه و فۆتۆکۆپی ئەم کتیبە بۆ نووسەر پارێزراوه.

لاپه ره	بابهت	
5	پيشه‌كي	
11	نيربازي	۱
24	پيشينه‌ي ميژوويي ديارده‌ي نيربازي و شوئني له ياسا و ريساكاندا	۲
33	به‌دواداچونكي ديارده‌ي نيربازي له روزه‌لائي ئيسلاميدا	۳
36	نيربازي له سه‌ره‌تاي هاتني ئايني ئيسلامه‌وه تا كوتاي چرخي عه‌بياسي يه‌كه‌م	۱/۳
69	ميسر و چهند نمونه‌يه‌كي نيربازي	۲/۳
70	كوشتني سولتانيكي هه‌تيوباز	۱/۲/۳
71	سه‌لاحه‌ددين هه‌تيوبازيكي له خواترس	۲/۲/۳
72	شيخيني ئه‌نگوستيله‌باز	۳/۲/۳
74	قازيه‌كي حيز و چهند پوزشيك	۴/۲/۳
76	ئيران يا ولائي نيربازان	۳/۳
78	نمونه‌ي ميژوويي	۱/۳/۳
80	ئهمير يوسفى برائى سولتان مه‌حمود و طغرله لووس	۲/۱/۳/۳
81	سولتان مه‌حمود و ئه‌بازي جاوباز	۳/۱/۳/۳
83	سزاي نيربازي لاي توركاني غوز	۴/۱/۳/۳
84	سولتان سنجه‌ري سه‌لجوقى .. نيربازيكي سادي	۵/۱/۳/۳
85	سولتان جلال الدين منكبرنى و ته‌رمى هه‌تيوه‌كه‌ي	۶/۱/۳/۳
86	كينه‌توزي دوو هه‌تيو	۷/۱/۳/۳
88	نيربازي لاي هه‌شاشه‌كان	۸/۱/۳/۳
88	نيربازي له ده‌رباري سه‌فه‌ويدا (۱۵۰۱-۱۷۲۲ز)	۹/۱/۳/۳
92	نمونه‌ي ئه‌ده‌بي	۲/۳/۳
106	نيربازي له سايه‌ي خه‌لافه‌تي عوسمانيدا	۴/۳
111	په‌راوتيز و سه‌رچاوه‌كان	

پيشه كى:

ئىواره يه كى ناوه راستى حوزه يران له گه ل چه ند براده ريك دانىشتبووين قسه ي خو شمان ده كرد، كاتيك كه نالى ئاسمانى (BBC) وهك عاده ته له سهرى سه عاتدا هه واله كانى خو ي پيشكه شكرد، له نيو ئه وه والانه دا باسى ئه وه كو بونه وه يه ي كه شيشه بهرپر سه كانى سهر به كه نيسه ي كاسوليكى كرا له دالاسى ئه مريكا به مبه ستي دانانى چه ند ريوشوينيك تا مندالى كور له ده ست كه شيشه كانى كه نيسه بپاريزن، ئه وه كه شيشانه ي كه ژماره يه كيان له سهره تاي ئه وه مانگه دا به تۆمه تى نيربازى وه به زۆر لاقه كردنى مندالى كوردا، به گويره ي ياساى كه نه سى سزادران.

هه واليكى ويژدان هه ژينه رى وا بووه سه رباسى باب ته كانى دانىشتنه كه مان وه ريه كه وه به پيى ديد وه بوچونه كانى خو ي كه خواهه لناگرى وهك يه كه نه بوون، قسه ي له سهر مه سه له كه ده كرد، له راستيدا ناهه قيشيان نه بوو، كه شيشيك كه خو ي به نوينه رى مه سىحى خودا وه خزمه تكارى كه نيسه وه پاريزه رى راستى وه ناشتى وه خو شه ويستى ده زانى، له يه كه مين فرسه تيدا وه له نيو ئه وه هه موو ئازاديه به رفر اوانه ي ئه وروپاي رۆژئاوادا، په لامارى منداليكى بى ديفاع ده دات وه زاميكى قوول له ده روونى ئه وه وه ويژدانى مرؤقا يه تيدا دروست ده كات.

دياره يه كى له برادهره كانمان هه واله كهى قۆزته وه و دابه زيبه سهر رۆژئاواى ئيمپرياليزم و فەلسەفەى ليبراليەت و ديموكراتيه تى رۆژئاواى به گه وره ترين به لای وهخت ناساند، جه نابی پى و ابوو و لاتە كانى رۆژئاوا به سه رۆكايه تى ئەمه ريكا سه رمایه دارن و بوونه ته مۆته كهى سهر سينگى گه لانی دواكه وتوو و ريگرىكى چاوبرسين له به رده م گه شه سه ندن و خۆشگوزهرانيان دا و بۆئه وهى ريگه ي پيشكه وتن نه گر نه بهر و هه ميشه بازارىكى گه رم بۆ كالا كانيان دروستكەن، گۆبه ند و پيلانيان بۆ ده نينه وه و به گزيه كياندا ده كەن، ئەم برادهره دواتر كه وته باسى تىكرای ئەو دهرد و نه خۆشيبه جه سته يى و ده روونى و كۆمه لايه تميانه ي و لاتە كانى رۆژئاوا، ئەو و لاتانه ويپراى گه شه سه ندن و پيشكه وتنى زانست و ته نكه لوژيا نايانه وي و نه يانتوانيوه چاره سه رى گونجاويان بۆ بدۆزنه وه . هه ر بۆ سه لماندنى قسه كانى چه نده نمونه ي ديارده كانى ئيغتيصاب و باندە كانى كۆيله ي سپى و بلا و بوونه وهى نه خۆشى ئايدز و هه لوه شانده وهى په يوه نديه كانى خيزان و زۆربوونى مندالى زۆل و چه ندين و چه ندين نمونه ي دى به ژماره و ناوى شوينه كان هينا و تاراده يه ك سه رنجى ئاماده بووانى بۆ راستى بۆچوونه كانى راكيشا .

برادهرىكى ديكه شمان وه ك مه لايه كى سه له فى يه كسه ر په لامارىكى توندوتىژى كرده سهر ته واوى كلتورى رۆژئاوا كه به پى بۆچوونى ئەو له سه ر كوفره لمانيبه ت دامه زراوه و ناتوانى جگه له ناكامى مرقۆ به ره مه ميكي به سوود پيشكه به مرقوايه تى بكات، ئەم برادهره جگه له وهى نمونه كانى هاورى چه په كه مانى زوو زوو ده هيناييه وه، خواهه لناگرى بۆخۆشى چه ند نمونه ي سه ير سه يرى هيناييه وه كه له وانه ئامارىكه باس

لە باندە هاوچنسبازەکانی ئەمەریکا و ئەو تاوانانە هی کە نیسە ی (ابناء الله / نەوێکانی خوا) لە ئەرجەنتین و ئەمەریکا دەرەق بە مندالانی کور کردبوویان، کە خۆی لە رفاندن و بەزۆر لاقە کردنیان لە پیناوی مەسیحدا دەبینیتەو. ئەم برادەرەمان بە دەنگێکی زۆلال دەیگوت: لە سایە ی حوکمی ئەمەریکای کافر و عەلمانی ۱۰٪ ی تیکرای خەلکی ئەو وڵاتە بە ئاکاری قەومی لوطەو خەریکن و وا بڕوا بنەچەیان نامین، ئەو ئەو نییە کلینتۆن لە دوا ساڵەکانی حوکمی دا لە کۆشکی سپی چاوی بە نوینەرانی باندی هاوچنسبازان کە وتوو و بپیریاری هاوکاری و بەرەسمی ناساندنی داوون!! ئەو ئەو نییە لە سوید و یاسای جووتبوونی پیاو و پیاویان دەرچواندوو و لە کە نیسە مارە دەکرین.. ئا ئەمە یە ئازادی و رێبازەکی رۆژئاوای کافر بۆ خۆشگوزەرانی مرقۆ؟!!

بەراستی کۆرە کە مان هەتا بلێی گەرم بوو، لەم نیویدا رۆژئاوای سەرما یە دار و ئیمپریالیزم و عەلمانییەتی کافر بەتەواوەتی خرا نە نیو قەفەسی تاوانبارییەو، کە بۆ یەکیک میژووی نە خویندبیتەو قسەکان زۆر بەجی بوون، هەتا من خۆم پینەگیرا و وتم: ئی بابە خۆ کلتوری رۆژەهلاتەکی ئیمەش لە سەر میراتی ئیمپریالیزم و عەلمانیەت دانەمەزراو، ئەو ئەو دیار دە سەیر و نەخۆشییە کۆمەلایەتیانە چین کە سەدان ساڵە دەستی لە بینی کۆمەلگاکانی ناوچە کە ناو، لە گەل ئەو هی هەندیک لە بۆچوون و نمونەکانیانم سەلماند، هەولیشمدا وا باس لەو دیار دە دزیوانە بکەم کە پە یو هندی بە دیموکراتی و عەلمانییەت و خودی رۆژئاواو نییە، ئەو هندی دیار دە یە کە پە یو هندی بە مرقۆه و هە یە لە هە رکۆییە ک بییت، جا دە سەلات چ عەلمانی بی و چ تیوکرات، چ دیکتاتور بی و چ

دیموکرات، به لام چەند فاکتەرێك هەن كە ئەو دیارده دزیوانه له رووی چەندایه تی و چۆنایه تی و مومارەسه كرده وه له كۆمه لگایه كه وه بۆ كۆمه لگایه کی دی ده گۆپن و تیروانینی خه لكیشی بۆ دیاری ده كه ن.

دیاره له بهر ئه وهی دیاردهی هاو جنسبازی و به تایبەت نیربازی بابەتی گه رمی گفتوگۆی دانیشتنه كه مان بوو، هه ولندا چەند نمونه یه ك له كتیبه میژوویی و ئه ده بییه كانی تایبەت به رۆژه لاتى ئیسلامی كه ئیستا رۆژه لاتى ناوه پاستی پێ ده لێن، بخره پوو و گفتوگۆی له سه ر بکه ین، باسی ئه و واقیعه كۆمه لایه تییه ی گه لانی ناوچه كه م هینایه گۆرێ كە له سه ر كۆمه لگا و كلتوری ئیمه ی كوردیش بێ کاریگه ر نه بووه، له راستیدا پیشتر كه ئاگایه كم له میژوو نه بوو، كاتی به ره مه شیعییه كانی (شیخ ره زای تاله بانی، مسته فا به گی كوردی، نالی، مصباح الدیوان و حه ریق) م به رچاوده كه وت له خۆم ده پرسى بۆ ده بی ئه م كه له شاعیرانه شیعیان به سه ر (هه تیویکی سنه یی) و (سه ر قافلله چی یار) و (ئه م تاقمه ممتازه) و (سۆراخی قنگ) دا وتی و له پای چ كه وتونه ته شه ره شیعه وه سه باره ت به وه ی پیاو تالبی عه شقی كچ بی یان كور. جا هه یانه وه كو عبدالله به گ (مصباح الدیوان) كه وتویه:

**كوپ یا كچی خۆش صورت يك جنته يه ك لذت
كوپ بوی وه كو كوثر قد شاخه ی طوبی كچ...
كوپ شهدی لبی معلوم كچ وه ك عسلی بی موم
يك لازمه يك ملزوم نشنه كور و صهبا كچ...
كوپ سروی گلستانه كچ عشرتی مستانه
بو وقتی تماشا كور بو هنگامی ته وانا كچ.**

هه شه وهكو نالی (۱۷۹۷-۱۸۵۵ز) عه شقی مه جازی به كچ رهوا بینیه چونكه:

كوپ تازه و تهپ مادام ساده وهكو خوشكى بئ اما كه رووا سه بزه ديبا كوپ و زيبا كچ

هه شيانه وهكو (هه ريق ۱۸۵۱-۱۹۰۷ز) به گژ ئه و
(كوفر) هى نالى دا چۆته وه وتويه:

كچ تهبعى كهچ و ناقص كوپ تهبعى تهپ و خالص
هه م صحبت و هه م جالس خۆش منظر و سيما كوپ...
سه هه فیه كو تو (نالی) به و پیره مندالی
به م ته رزه له عه شق ئه دوئی زيبا كچ و ديبا كوپ.

شایه نی باسه به و چه ند نمونه میژووییه و ئه ده بیبانه ی
هینامه وه كۆره كه هه م گهرمتر و هه م خۆشتر بوو، به لام وهك
ئاكامی هه ر گفتوگۆ و دانیشتنیکی دی هه ركه سه و به مایه ی
خۆیه وه هه ستا، به لام من له لای خۆمه وه بپیارمدا كه ته نیا به
قسه ی شه و وازنه هینم و جاریکی دی چاویك به هیندیک کتیبی
میژووییه و تیكستی ئه ده بی گهلانی ناوچه ی رۆژه لاتى
ئیسلامی بخشینم و ئه وه ی بیته به رچاوم کۆیان بکه مه وه و
وه ریانگێرم و هیدی هیدی خولیاى نویسنی کورته میژووییه کی
نیربازیم له و ناوچه یه دا كه وته سه ر، گه ر ئه وانیش هه مان
خولیاى سه لماندن بۆچوونه کانیا ن هه یه وهك كورد ده لئ:
ئوه عه رز و ئوه گه ز.

(کورته میژووییه کی نیربازی)، كه وئ ده چی وهك ناو نیشان
شتیکی عه نتیکه و سه یر بیته و به خوینده واری كورد ئاشنا
نه بیته و له نیو کتیبخانه ی میژووییه و ئه ده بی کوردیدا هاوتای

نه بیټ، به لام بروابکه ن چه نده هینام و بردم له و ناویشانه پوخت تر و گونجاوترم نه بینییه وه . هه ربویه دهست له دهست و قوه ت له خوا که وتمه کار.

لیڤه دا ئومید ده که م ئه م نوسینه به بیریکی کراوه لیتی بپوانسری و له لایه ن میژوونوسان و سوسیۆلۆجست و ئه دبیه کانمانه وه هه نگاوی نوسینی ئه کادیمی گه وره تر و قولتری به دواوه بیټ، نه ک هه ر له م بواره، بگره له سه رجه م دیارده کۆمه لایه تی و سیاسیی و ئابووری و کلتوری کۆمه لگا که مان و گه لانی دراوسیماندا و رووداوه کان و دیارده کان چۆن بوون و چۆن هه ن رابگوازیین. هه روه ها پیویسته لیڤه دا بلیم که رۆلی من له نوسینی ئه م کورته میژووییه دا ته نیا کۆکردنه وه ی تیکسته کان و ریکخستن و وه رگێرانیان بووه و هیچی دی، قه تیشم ئیدعای میژوونوسی و شاعیری و قه له م به دهستی نه کردوه و نایکه م و له مپروه وه هه ر وتومه (عکس رخسار خرشید از خفاش مپرس). به لام بپواشم هه یه که جارجاره چه ز و خولیا توانا شاراوه کانی مرۆف ده بزویین و ئه گه ر زوو بیقوزیته وه ده توانی شتی به شتی بکا، هه ربویه بی گۆیدانه گه رمای چله، ملم له کاره که م نا، دواتر داوای لیڤوردن له هه ر هه له یه کی میژوویی و ئه ده بی ده که م گه ر کرابی و له سه ر قه ولی (ناری) ده لیم:

ئه هلی دانا قه ت له (نوسه ر) ناگرئ هه رگیز غه له ت چونکه نه فسیکی ئه دبیه و عاقل و ژیری نییه

کور دیار
شه قلاوه

۲۰۰۲ / ۸ / ۱۰

(۱)

نیربازی (Pederasty)

نیربازی یا هه تیوبازی یا خود مندالبازی لادان و نه خۆشییه کی سیکسیه و به واتای ئه جامدانی کاری سیکسی له نیوان دوو مرۆفی به ره گه ز نێردا، که (بکه ر / فاعل) هکه یان پیگه یشتوو و له کورده واریدا یه کیک له و ناوانه ی سه ره وه هه لده گریت و (کارپیکرا / مفعول) هکه شیان زۆربه ی جار میرد منداله و ناوی (هه تیو) یا (حیز) یان (قونده ر) ی لی ده نریت. ئه مه ش ئه وه ده گه یه نیت که کوردیش وه ک میلله تانی دیکه ی رۆژه لاتى ئیسلامی ئه م نه خۆشییه سیکسیه ی ناسیوه و ویپرای ئه وه ی تیکرای مه سه له که ی به دیارده یه کی دزیوی کۆمه لایه تی داوه ته قه له م، له نیوان بکه ر و کارپیکراودا جیاوازییه کی داناوه و که سی دووه میانی واته (حیز) هکه به سووکت و بی نرخت و به دره و شتتر هاتۆته به رچا، چونکه ئیراده ی خۆی له ده سته ددا و ده بیته ئامرازیکى چاوشکاوی خۆشی که سی بکه ر که زۆربه ی جار به ته مه نتر و به هیزتر درده که ویت، مه سه له یه کی وا که لای رۆژئاوا ییه کان به هه مان دید و تیروانین ته ماشا ناکریت، ئه وان هه ردوولا به هاوجنسباز (Homosexuqlite) ده ناسن و ناوی (Inversion) یان ده خه نه سه ر که به واتای (پپچه وانه یان لاده ر یان هه لگه پاوه) دیت، به ویپیه ی ئه و جوړه که سانه له حاله ته سروشتیه که لایانداوه و رۆلی سروستی سیکسی خویان نابین. ئینجا چ ئه میان بیته و چ ئه ویان فه رق ناکات^(۱).

شايه نى باسه بايه خداران و زانايان سه باره ت به تووشبوانى ئەم نه خوښييه سيكسى و دهرده كۆمه لايه تييه ليكدانه وهى جوراوجور و پاساوى جياجيا ده هيننه وه، ئەوهش له پاستيدا بۆ خودى ئالۆزى پيڭهاتهى مرۆف و هه مه چه شنه يى ئە و فاكته رانه ده گه رپته وه كه ئاسه واريان له سه ر مرۆف بووه و ده بيت، هه ر له هۆكارى بۆما وه يى و بيۆلۆژى و دهر وونى تا ده گاته چاوليڭه رى و كارى گه رى ژينگه ي كۆمه لايه تى، هه ر به ويپيه ش مرۆف نيربازه كان يا خود هاوجنسبازه كان بۆ دوو جور دابه ش ده كرين” به شى يه كه ميان له سروشته وه وا دروست بوون كه نيرباز بن، ئەوانه هه له يه ك له پيڭهاتهى ئەندامه كانى له شياندا هه يه ئينجا له دماغ بيت يا له شيوازى نارپك و پيڭى كارى گلانده كان و رژاندى ئەنزيمه كانيان بيت، به م گروپه ده ووتريت هاوجنسبازه سروشتييه كان كه لادانه سيكسييه كه يان به ده ست خويان نييه، ئەمانه ژماره يان له چاو به شى دووه مدا زور كه مه كه (هاقلوك ئەليس / Havelock Ellis) يه ليكۆله ر رپژه كه يان به ۲٪ دانىشتوانى كۆمه لگاي مرۆفايه وتى داده نييت و ده توانييت له شاره كان و دهره وهى شاره كاندا ببينرين و چاره سه ر كردن و گپرا نه وه شيان بۆ حالته سروشتى و ئاساييه كه گه ر مه حال نه بيت ئە و زور زه حمه ته، مه سه له كى و ا كه تا نو كه زانست له به رامبه ر چاره سه ريدا ده سه ته پاچه يه^(۱).

دياره تيڭه يشتنى راستييه كى و ا گران نابيت گه ر زانيمان تاقى كرده وه زانسته كان سه لماندوو يانه كه پياويك نييه به ماناي ته ووى ووشه كه پياو يا خود نير بيت، بۆ ژنيش به هه مان شيوه مه سه له كه وايه، واته رپژه ي نيرايه تى و

مىيايه تى لای هيچيان ۱۰۰٪ نىيه و ههر يه كه يان به شىك له م و به شىكى له وى ترى تيايه، بۆ نمونه پياو هه يه ريژه ي نىرايه تيه كه ي ۸۵٪ ه و ۱۵٪ ي ترى مييينه يه، ئه و ريژه يه ي كه كه مى و زۆرييه كه ي كاريگه رى له ئاره زوو و سروشت و ئاكارى سيكسى مرقه كه ده كات، هه ريويه بوونى ئه ندامى سيكسى نىرينه له پياويكدا مەرجى پياو هه تى ته واو و كاملى نىرينه يى سيكسى ئه و پياو ه ناگه يه نىت، زۆر ريده كه وي ت كه سيكى وا له شكلى پياو ه تيدا ئاكارى ژنانه ي له رۆشتن و قسه كردن و جل له به ركردن و ته نانه ت له ئاره زوى سيكسىشدا هه ييت^(۳).

ئە م ليكدانه وه يه ي له سه ر هاو جنسباز ه سروشت ييه كان ده خريته پيش چاو واى له هينديك زانايانى وهك (مانىوس هيرش فيلد) كرده وه به چاوى سووك نه پرواننه نىرباز ه سروشت ييه كان و به به دره وشت و ناپه سه نديان نه ده نه قه له م، به لكو چاو له و ئاكاره يان بپوشن كه سروشت به سه ري دا سه پان دوون و هه ول بدرت سوود له لايه نه ئىجاب ييه كانيان وه ريگيرت، به وه ش مافى ئازادى نىرباز ييه كه يان پى به خشيون. هيرش فيلد پاش ئه وه ناوى ژماره يه كه ي زۆر پاشا و ئيمپراتورى نىربازى وهك ئه سكه نده رى يه كه مى تزارى روسيا، ئيدواردى دوو م پاشاى ئينگلته را كه بووه قوربانى خو شه ويستى (بىر زجانستون). فردريكى گه و ره ي پاشاى بروسيا، هينرى سييه مى پاشاى فه ره نسا كه ده رياره كه ي پر كرده بو له مندالى لووس، و هه روه ها لويى دوو م پاشا بافاريا ده كات و ناوى زۆر له و شاعير و نووسه ر و ئه ديبه ناسراوانه ي ئه وروپا ده هينيت كه هاو جنسباز بوون، ده يه وي ت

بۇ خويىنەرى روونىكاته وه كه ئه و جوره كه سانه پيويسته به پريزه وه سه يريان بكرىت و سيفه تى نه خوشىيان بخريته پال نهك تاوانبارى، هيرشفيلد ده لىت: (له جياتى سووكايه تى و هه لپه ساردن، پيويسته تيگه يشتمان بۇ رهوشى ئه و لادهرانه هه بىت و سوود له تواناكانيان وه ريگرين، هه روهك چۆن يونانيه كان پيشتر ده يانكرد)^(۴).

گروپى دووه مى نىربازان ئه وانهن كه هاوجنسبازيه كه يان سروشتى نيه، به لكو چاوليكيه رى و فيربوونه له زير كاراى ژينگه و په يوه ندييه كۆمه لايه تيه ناسروشتيه كاندا، واته ليره دا مه سه له كه په يوه ندى به سروشتى ناوه وه ي نىربازه كه وه نيه ئه وه نده ي په يوه ندى به خراپى ژينگه و كۆمه لگا و فاكتهره دهره كيه كانه وه هه يه، دياره بوونى هيزى سيكس له مرقدا به راده ي جياواز وهك يه كيك له غه ريزه سه ره كيه كان و هوكارى زوربوون، راده ي ئه و گورانكارىيانه ي له سه ر مرقدا ديت له قوناغى هه رزه كاريدا و ئاماده ي كۆمه لگا و ده سه لات كه تا چ راده يه كه ئه توانن وه لامده ره وه ي پيويستيه سيكسيه كانى تاك بن، سيستمى په روه رده يى و زور فاكتهرى ترى كۆمه لگا كه له رووى ئيجابى و سلبيه وه كارىگه رى مه زن له ئاراسته ي سروشتى يان لادانى سيكسى لاوان ده كهن و پيويسته به باشى له بهرچاو بگيرين. به واتايه كى دى كۆمه لگا و ده سه لاتيكي گه نده ل به ماناى به ره مه ينانى تاك و نه وه يه كى لادهر، دياره مرقايه تيش بوخوى ميژوويه كى دوورودريژى له سايه ي جوره ها شيوازى ده سه لاتي سياسى گه نده ل و نامرقاناهى (پاشايه تى چه وسينهر، ئايينى چه پينهر، كۆمونيستى خه سينهر، ليبراليه تى ده وله مه ندانى تالانكهر)

بردۆتەسەر و تا ئىستاش خەون بەبەھەشتى كامەرانى و يەكسانى و كۆمەلگايەكى يۆتۆپياوۋە دەبىنى و بەجۆرىك رەشپىن و سەرلىشىۋاۋە تا لە شوپىنك پىشكۆيەك خامۇش دەكا لە جىگايەكى تر بوركانىك سەرى لىھەلدەدا^(۶).

لە راستىدا لىكۆلئىنەۋە و تاقىكرندنەۋەى چەند سالەى بايە خداران و زاناينى كاروبارى سىكىسى دەريانخستوۋە كە ھەركەسىك جا چ پياو بى يا ئن، لە قۇناغى مندالىدا بە ھالەتتىكا تىدەپەرى كە ئارەزۋويەكى سىكىسى بەلای رەگەزى خۇىدا (چ نىر بى يا مى) دەچىت، كە بەرەۋ تەمەنى ھەرزەكارى و لاۋى دەچىت و لەپوۋى سىكسىيەۋە پىدەگات گەر ھەلومەرجى تىكەلى و پەيوەندى لەگەل رەگەزى بەرامبەردا بۆلوا ئەۋا زۋوبەزۋو مەيلە سەرەتايىەكەى لەبىردەكات، ھەرۋەك شىخ رەزى تالەبانى دەلى: (مودەتى مەيلى نىربازى و ئىستاكە مەيلى مى دەكەم)، بەپىچەۋانەشەۋە ئەۋا مۆتەكەى لادان و ھاۋجىسبازى چاۋەپىيەتى و چارەنۋوسىشى يا ھەتىۋبازىكى ناپەسەند دەردەچىت و يا حىزىكى ريسوا.

د. على الوردى لە يەكك لە كىتەبەكانىدا ئامازەى بە دياردەى نىربازى لە شارەكانى عىراقدا لەسەردەمى خەلافەتى عوسمانىدا داۋە و رىژەى جۆرى دوۋەمىيانى بە (۴۰٪) ى دانىشتۋانى عىراق مەزەندە كردۋە^(۷)، رىژەيەكى وا كە نىزىك لە نيوە دەبىتەۋە و بۆ كۆمەلگايەكى موسلمانى ۋەك ئەۋولاتە نەك ھەر زۆرە بەلكو سەرسورپىنەرىشە، بىگومان ئەۋەش ئەگەر راستىيەك نىشاندا ئەۋا فەسادى دەزگاي خەلافەتى

عوسمانی و گه نده لى كۆمه لگا كه مان ده خاته بهرچا و كه
پاشتر باسى پيشينه ميژووئيه كه ي ده كه ين.
الوردى فاكته ره كانى بلاوبوونه وه ي نيربازى، به وچه شنه
سه يروسه مه ره يه له عيراقدا به م شيوه يه ي خواره وه
ريزده كات:

۱- **بهروه ده ي كۆلان و گه ره كه كان:** مندا لانى گه ره كه كان
له سه ره ئه وه راهاتبوون كه نيربازى به ئازايه تى بزنان و
لايه نى نيرايه تى خوئيانى پى تيركه ن و شانازى به
مه سه له كه وه بكه ن و بوئيه وه ش ناوى (كسر العين /
چاوشكيئى) يان لى نابوو. ئه م عاده ته به شيوه يه كه له ناخى
مندا لدا ده مايه وه به گه وره ييش له كۆلى نه ده بووه، هه ربووه
ته نانه ت پياوانى پيگه يشتووش شانازييان به چاوشكاندن
كه سانئيك كردوو. جگه له بلاوبوونه وه ي ديارده ي (الشد /
به زور لاقه كردن) له شاره كاندا كه تيبدا كۆمه لئيك
هه لده ستان به ده ست وپى به ستنه وه ي كه سيك و
به مه به ستى سووكردنى سوارى ده بوون، حاله تيكى وا كه
تيكشكانئيكى ده روونى ته واوى بو كارپيكراره كه دروست
ده كرد و تا دوا ته مه نى رووى نه ده هات سه ره له ئاستى
خه لكى به تاييه تى بكه ره كانى به رزيكاته وه ^(A). دياره له نيو
كورد ه واريشدا ئه و دوو مه سه له يه بووه و له قسه ي
گشتيشدا ره نگى داوه ته وه كه ده لئىن (پياو ئه و پياوه يه
پياو بگى) يا خود (كه سى به زور بگىن حيز نابى).

۲- **حيجاب و چه پاندىن:** وه ك الوردى ده لئيت شتئيكى
سروشتييه له كۆمه لگايه كدا چه نده چه پاندىن و مه سه له ي
جيا كردنه وه ي ره گه زى نير و مى له يه كترى بايه خى زورتى
پيبدري به هه مان راده ش ريژه ي نيربازى له و كۆمه لگايه دا

زێده تر و به ربلاوتر ده بێ، چونکه مرۆف به پێی سروشتی خۆی هه زى به هاو پێیه تی و تیکه لاوی ره گه زى به رامبه ره و چێژى لێ ده بینى، جا له حاله تیکدا و له بهر هه ر هۆیه ک به یێت گه ر نێر له مێ جیا کرایه وه، ئه وا په یوه ندى کردن به هاو جنسه وه ده کاته ئه لته رناتیف، هاو جنسیک که له رووخسار و شیوه و ره وشتدا جوړه لیکچوونیکى له گه ل ره گه زه که ی به رامبه ردا که مێیه هه بیته^(۱)، یان مندالی کورپی ته مه ن نیوان (۱۱ سال و ۱۵ سال) واته پێش گه یشتن و ده رکه وتنى ریش و سمیل و ره ق بوونی ماسولکه کانی، ئه و قوناغه ی که تێیدا کور لیکچوونیکى زۆرى له گه ل کچدا ده بیته. دیاره خه لکانى کۆمه لگا داخراوه کانی رۆژهه لاتى ئیسلامى به کوردیشه وه هه ستیان به و مه سه له یه خه ته رناکه کردووه بۆیه قوناغى سه ره تا و هه رزه کارى کورپیان به مه تر سیدارترین قوناغى ژيانى رۆله کانیان داوه ته قه له م.

دیاره هه ر فاکته ریکى وایه که هانى (أوحد مراغه یی) شاعیری گه وره ی سه ده ی هه شته می ئیرانى داوه له پووی ئامۆژگارییه وه رووی ده می خۆی بکاته باوکانى کۆمه لگا داخراوه که ی ئیران و بلیت:

ساده رخ، نزد انکه خویشش نیست
شب چرا می رود که ریشش نیست
مرد بی ریش و دختر خانه
نیستند از حساب بیگانان
هر که او را درست باشد پس
نرود در قفای کودک کس^(۱۰)

واته:

منالی لوس به ریتسه لای بیگانه
بزانه عاقیبهت په ندى زه مانه
كوپى بى ریش له گه ل كچدا چ فه رقه
بو هر بیگانه یه بى مئ و بى گانه
ئه گه ر هاتو له مالا ریشی ده ر کرد
ده با ده رچى كه ئه وسا بو ت ضمانه

هر له شوینىكى تر دا مراغه یی ده لیت:

به شنایش چه می بری چون بط
دانش آموزش و فصاحت و خط
.. گرتو دانسته ی بیاموزش
ورنه نگذار و بدمکن روزش

واته:

کورانتان فیرمه کهن وهك مروی
له گه ل خو شنوو سی و فه نن و زانیاری
به لام بو خوت نه یانده یته كه سی دی
نه با رۆژیان ببی شه و گاری تاری

بیگومان ئه م به دبینییه ی شاعیر له خۆرا نیه، به لكو
گه نده لئ ئه و كۆمه لگایه كاری تیكردوه كه وهك دواتر باسی
لیوه ده كه یین نیربازی تییدا دیارده یه كی زۆر به ربلاو و كاری
وهزیر و گوزیر، زاھید و شاعیر و زۆرینه ی پیاوانی كۆمه لگا كه
بوون. شایه نی باسه باوكانی كوردیش له باره ی ئه م قۆناغه ی

كوره كانيانه وه قسه يه كيان هه يه كه ده لئيت (هه زار دينار بده كورپ شه ويك له مالان نه نوئ)، گهر نوست ميلون ئيشي پيوه به ستن نه ته ويته وه)، ئه م قسه يه له گه ل ئه وه ي زيده پويي تيدا يه به لام بۆ رۆزي خوي جوهر راستييه كي تيدا بووه .

له راستيدا زيده پويي له مه سه له ي چه پاندى سيكسى و جيا كردنه وه ي ره گه زه كانى نيرومى له يه كترى ئه و حجابه توندوتيزه ي به سه ر كۆمه لگا كانى رۆژه لاتي ئيسلاميدا سه پينراوه، ده توانرئيت به فاكته ريكي بنه رته و سه ره كي ده ركه وتنى ديارده ي نيربازي و هاوجنسبازي جوړى دووه ميان بدرئته قه له م، ئه وه ش زيده پويي نييه، چونكه وه ك زانايان تيبينيان كردووه ته نانه ت گه ر گيانه وه رانيش له پويى سيكسييه وه بچه پينرين و له ره گه زى به رامبه ر جيا بكرئنه وه، ئه وا ناچارده ين بۆ خاموش كردنى ئاگرى شه هوه تيان كارئك ئه نجامبدن كه هه ر له مرؤف ده وه شئته وه . ئه ويش په نابردنه بۆ هاوجنسه كه ي تا كردارى سيكسى له گه لدا بكات^(۱) . كه واته فه راهه مكدنى ئازادى تيكه لى سنوردارى ره گه زه كان، په ره سه ندى ئاستى هوشيارى سيكسى و كۆمه لايه تى، پياده كردنى به رنامه يه كي زانستى بۆ په ره پيدانى توانا كانى هونهرى و وه رزشى و جه سته يى و ده رونى لاوان، فه راهه مكدنى هه لومه رجى ژيانئيكى شه رافه تمه ندانه بۆ لاوان تا هه ست به بوون و ريزى خويان له كۆمه لگادا بكه ن و به رپرسيارئيتى ژنه ينان و خيزان دروست كردن له ئه ستو بگرن . ئه وانه و چه ند هه نكاوى ئيجابيانه ي ديكه ده توانن له ريزه ي لادانى لاوان و نيربازي كه م بكه نه وه، ئه وه ش ئه ركى پله يه كي ده سه لات و خيزانه، چونكه هه ره شه ي دۆزه خ و قسه ي زلى

۲۰. كورته ميژوويه كى نيربازى له روژه لاتى ئيسلاميدا _____

سەر مينبەرەكان و نوکەشەقى پۆلىسى بەندىخانهكان ناتوانن چاره سەرى مەسەلەيەكى وا بن، ھەرۆك كابرأى كوردە دەلأيت: (پياو كە كيىرى ھەستا سى بەشى عەقل و دىنى لە دەست دەدا)^(۱۲).

۳- ھەرۆھا (د. السوردي) لە رووى ميژووييه ۋە ديار دەى نيربازى لە عيراقدا بۆ كەلتورى سوپاى ئىنكشارى (ھيزى نوئ) دەگيژيئە ۋە. كە پيش ئەوانيش مەماليكەكان بوون، ئەوانەى كە لە لايەن دەزگاي خەلافەت و دەسەلاتدارانييه ۋە بە مندالى لە بازارەكانى كۆيلە لە ھەرۆھ و ناوھە دەكران و ئەركى پيويستيان پى دەسپيئردرا، جوانەكانيان دەكرانە خزمەتكار لە ھەربار و مالى سولتان و ھەزير و ھەرماندە سەربازى و لپرسراوھكاندا، ئەوانە ۋەك ئامرازىكى سيكسى بەكارئەھيئەت لە پال كارەكەى خوياندا، ھيئەتتىكى تيريشيان بۆ كارى بە پيۆھ بەرايەتى و سەربازى دەخرانە خويئندنگاي تايبەتە ۋە دور لە رەگەزى مئ دەچە پيئەران، ھەريۆيە نيربازى و پەنا بۆيە كبردن لە خويئندنگايانەدا لە نيوان خويئندكارىك و ئەوىدى، ياخود لە نيوان خويئندكارىك و مامۇستا بئژن و چە پيئەراوھ كەيدا كارىكى ئاسايى بووھ^(۱۳) فاكترىكى وا كە ھەردە چيئە ريزى فاكترى دووھ مە ۋە.

ليئەدا پيويستە بوتريئت ئەوانەى لە ئەنجامى چە پاندنى سيكسى و داخراوى كۆمەلگاكەيانە ۋە نيربازى دەكەن ژمارەيان زۆر زياترە لە نيربازە سروشتييهكان، بەلام ھەلى گەرەنە ۋە بيان بۆ بارى ئاسايى سيكسى لەبارتر و ئاسانترە، ھەركاتىك ھەلومەرجى ژنھيئەن و تىكەل بوونيان لە گەل رەگەزى

به رامبهردا بۆ هه لکه وت، ئیدی عاده ته کۆنه که یان له بیرده که ن. دیاره ئه م نیربازه چه پینراوانه ریژه یان له شاره کاندای زۆره و له گونده کاندایان نین یاخود هه ر زۆر که من. چونکه ئه و ئازادییه ریژه ییه ی له نیوان ره گه زی نیر و می دا له گونده کاندای هه یه که یه کتر بیینن و کارکردن و قسه کردنیان فه راهه مه، هه روه ها ئاسانی پرۆسه ی ژنه پینان و دامه زانندی خیزان و به رده وامبوونی، ئه مانه تیکرا واده که ن مه یلی کوری هه رزه کار به لای شوخه کچی ئه گریجه ره شمار و چاوبه خوماردا بچیت، به پیچه وانه ی شاره کانه وه که مه یلی هه رزه کاری تیدا رووده کاته مه یخانه و شه رابنۆشی و چاوی سیکیسیشی له دهستی ساقی شه رابگیڕ بووه که له و کۆمه له داخراوانه دا هه میشه کوپ بوون. به قه ولی مسته فا به گی کوردی:

**سه با یارانی مه جلیس گه ر هه والی من ده پرسن لیت
بلی کیشاویه ته مه یخانه چاوی بیچووه عه یاری^(۱۴).**

۴- (ابن خلدون) ی زانا و کۆمه لئاس له (المقدمه) که ییدا نیربازی وه ک دیارده یه که یه به دره وشتی شارنشینی و به سیمایه که یه گنده لی شارستانیه کان ده داته قه له م و پیی وایه چینه ده وله مه ند و تیره کان پاش گه یشتنیان هه موو ریگایه ک ده گرنه به ر تا ورگ و ژیر ورگیان تیرکه ن و ده ست ده دهنه به ره لالی و له پیناوی به دیه پینانی چیژ و تام و خووشی جوړه ها هونه ری خواردن و کردن و خواردنه وه داده هینن و ملی پیوه ده نین، به وه ش روو له داوه شین ده که ن و کیرقه که یان به ره و خوار که دارمانه شوړده بیته وه^(۱۵). بیگومان ئه م بۆچوونه ی ابن خلدون تا راده یه که یه زۆر بۆ لیکدانه وه ی دیارده ی لادانه کان و له وانه

نیربازی له شارستانییه ته کۆنه کاندایا راسته و بۆ رۆژگاری ئه مپۆشمان نرخى خۆى له دهست نه داوه . له راستیدا ئه و لیکدانه وهى ابن خلدون زیاتر چینی فه رمانپه و ده سه لاتداران له پاشاکان و خه لیفه کان و سولتانه کان و وه زیر و والی و ئومه راکان ده گریتته وه له گه ل ده ست و پپوه نده و کارمه نده سه ربازی و به رپپوه به رایه تییه کانیا ن و ئه و شاعیر و نووسه رانه ی له ده رباره کاندایا دانیشتونیدا چرپویانه .

لیره شه وه ده توانریت بوتریت گه ر دیارده ی نیربازی که سانی ره شوک و دوور له ده سه لات به نه خووشی دابنریت، ئه و هه مان سیفه ت له لای شا و خه لیفه و سولتان و ده ست و پپوه نده کانیا ن به نه خووشی و تاوان بدریتته قه له م، چونکه خودی ئه وانه له بنه په ته وه زۆردارن و به که له گایی خه لکیان زێرده ست کردووه و پله و پایه که یان ده که نه ئامرازیکی زۆردارانه بۆ دابینکردنی چیژ و تیرکردنی هه زه بی سنوره نه خووشه کانیا ن و شمشیریش به رووی ئۆپۆرسیۆنه کانیا ندا به رزده که نه وه و خوینیا ن هه لال ده که ن، له لایه کی تره وه ئه وانه پشت ده که نه به رژه وه ندییه کانی خه لکی و پابه ندی دادوهری و به ها بنه په تییه کانی ده سه لاتداریکی نمونه یی نابن و هه میشه له خولیا ی مه به سه ته تاییه تییه که ی خوینان، له وه ش بترازی ئه و چینه کارایه کی زۆر سه لبی و خراب له ته واوی چین و تویره کانی تری کۆمه لگادا ده که ن و ده بنه یه که مین هه ره شه له سه ر به ها کۆمه لایه تییه سوودبه خشه کان یان باوه کان . چونکه وه ک ده وتریت (الناس علی دین ملوکهم) واته خه لک له سه ر ریبازی پاشاکانیا ن ریده که ن، چونکه ناچارده کرین .

نمونه یه کی بچوک له سه ر نیربازی ده سه لاتداران که شیوازی ئه شکه نجه دانی (Sadisme) ئاویته ببوو له کتیبی

(تاریخ طبرستان) دا دەخوینینەووە کە لە باسی حکومەتی (علاء الدولة حسن بن رستم) ئاماژەی بە یەکێ لە دەست و پێوەندەکانی ئەمیر داوێ کە ناوی (حرب لارجانی) بوو، ئەم کابرایە تا بێتی سەرسەری و ژۆردار بوو، لە ئاکارە دزیوێکانی ئەگێرنەووە کە ئافرەتی هێناوێ و شەرابی داوێتی و پاشان لوت و گوێی بریوێ و خستویەتە ژێر غولامیکییەو، ئینجا خۆی لەپشتەوێ سواری غولامەکەێ بوو و دواتر پێش و پاشی ژن و غولامەکەێ بە مۆم داغ کردوو، تا لە ئاکامدا غولامەکانی فرسەتیان لێ هانی و لەنزیک شاری لارەوێ لە ئەسپەکەێ هینایانە خواریو و پاش برینی هەردوو دەست و قاچی کوشتیان^(۱۶).

سولتان سەنجەری سەلجوقیش هەمان بەزمی هەبوو، پاش ئەوێ ماوێهێک نێربازی لەگەڵ غولامیکێ خۆیدا دەکرد، ئینجا فەرمانی دەدا بە خراپترین شیوێ بیکوژن^(۱۷).

پێش ئەوێ ئەم باسە جیئەبھێلێن دەکری بێئین کە نێربازەکانیش لە رووی پلە و کاری هاوێرەگەزبازییەکەیانەوێ جۆراو جۆرن، هەیانە لە هەموو هەلومەرجیکدا پەنا بۆ هاوێرەگەزەکەێ خۆی دەبا و حیسابیک بۆ رەگەزەکەێ بەرامبەری دانانیت، هەشیانە لە هەردوو رەگەز چێژ وەردەگریئ و هەرجییەکی بۆ بلوئ خۆی لێ لانا، بەقەولی مامۆستا نجم الدین مەلای رەحمەتی ئەوانە (ذوالجناحین)ن، هەندیکیش هەن هەمیشە لەگەڵ رەگەزی بەرامبەردا کاری سیکسی ئەنجام دەدەن، بەلام لە رووی ناچاریشەوێ جارجارە پەنا بۆ رەگەزەکەێ خۆیان دەبەن، هەشیانە بەپێی قوئاغە جیاوازەکانی ژیانیان ئارەزووی سیکسییان دەگۆریئ و هەمیشە لە حالەتیکێ نەگۆر و چەسپاودا نامینیتەوێ.

(۲)

پيشينه ي ميژوويى ديارده ي نيربازى و شوينى له ياسا و ريساكاندا

نيربازى وهك لادانئىكى سىكسى و ديارده يه كى كۆمه لايه تى سال و شوينى سهره لدان و دهر كه وتنى بۇ ديارى نه كراوه ، ئەم ديارده يه وهك هەر ديارده كانى ترى پابه ند به مرؤف ته مه نى هاوتاي ته مه نى كۆمه لگاي مرؤفايه تيبه ، هه ربؤيه ناتوانرئت مه سه له ي دهر كه وتنى به ناوچه يه كى جياواز و نه ته وه يه كى ديارى كراو و شارستانيه كى تاييه ته وه ببه سترئته وه . به لكو له هه ر شوينئك مرؤف ژياوه ، ئه ويش بووه ، به لام چه نده په يوه ندييه كۆمه لايه تى و ئابووريه كانى كۆمه لگا ئالؤزتر بووه ، چه نده ژماره ي مرؤف روو له زيادبوون بووه و چينه كۆمه لايه تيبه كان مه يبوون ، كه ي مرؤف مالئئاوايى له ژيانى سروشتى و تىكه لاوى ره گه زه كانى كرد و له شاره كاندا په ستيورا ، كه ي چينه كانى مرؤفايه تى گه يشتنه ئاستئك چينئك به زورى زؤرداره كى له رووى ئابوورى و كۆمه لايه تى و سياسى و ياساييه وه شوينى پله يه ك بگرئت و جگه له وه ي ئاره زووه كانى به سه ر چينه بئ ده سته لاته كه دا ده سه پئنى و ره گه زى ميش بكا ته ئامرازئكى سىكسى و به هه زاره هايمان له وديوى شوره ي قه لاكانيان ببه ستيوى ، له به رامبه ريشدا چينى به رامبه ر پئيان ناكري به شه ش هه وت برا ميينه يه كيان ده ست كه ويئت و چاوه پئى مردنى باوكيان بكه ن تا داكيان به ميراتى به ركه ويئت^(۱۸) . له حاله تئكى وادا چينى يه كه م بؤ وه ده سته يئانى خوئشى و چيژى زياتر و تير كردنى لايه نه ساديسم و زؤردارانه كيان كه وتونه ته نيربازى و له به رامبه ريشدا

چىنى نەدارا و بى دەسەلات بەھۇي چەپاندنى لەرادە بەدەر و بەھۇي دەستەكەوتنى رەگەزى مى و لە رووى ناچارىيە وە گرفتارى ھەمان نەخۇشى كۆمەلايەتى بوون، ھەندىك جار مۆتىقى رق و بىزارىش ھانى سەربىزئوھ كانى داون دەست لە مندالە لوسە كانى دەولە مەندەكان بوە شىنن و لە داويان بەاون و چاوشكىننىان كەن، لە دیدى شىخ رەزاوہ سەربىزئويكى وا بە حەيا و بەشەرەفە و جىي رىزە كاتىك دەلئت:

**ئەوھى ھەيئى حەيا و شەرەف و ناموس
ئەبەد ناكارە فىقى تاقى لوس
گەر خۇتبان بۆ بەكوشت بەيت و نەيانگى
قسەى وات پىدەلئن نەيگرى قاموس**

كەواتە نىربازى ميژوويه كى دىرىنى ھەيە و زياتر دياردەيە كى كۆمەلگاي شارنشىنە و لە تەواوى شارستانىيە تە كۆنەكانى چىن و ھىند و يونان و رۆمان و نەوھەكانى دواى ئەوان و تا ئىستاش بىنراوہ و دەبىنرىت، ميژوو بۆمان دەگىرپتەوہ كە نىربازى لەسەردەمى سۆكرات و ئەفلاتون دا واتە سەدەى چوارەم و سىھەمى پىش زاین دياردەيە كى بەربلاو و باو بووہ و يونانىيەكان بەكارىكى دزئويان دانەناوہ، لەوہ ش تىپەرىت ياساى يۆنانى رىگايەداوہ و پىاوانى دەولەت و لىپرسراوان پىيان ئاساى بووہ لەگەل (غولام/ھەتئو) ھەكانىان بچنە شوپنە گشتىيەكان.

دەلئن كە سۆكرات پىي وابوو كە سەيركردنى مامۇستا بۆ مندال بەچاوى عىشق و خۆشەويستى كارىكى پىويست بووہ بۆ گەيانندنى زانست و زانىارى و لەخزمەت پرۆسەكەدا بووہ، ئەگەر مەسەلەيەكى وا بۆ سوكرات راستىش نەبىت ئەوہ كەس

ناتوانییت نکولی له وه بکات که ئه فلاتونی قوتابی
سۆکرات له دله وه عه شقی مندال ده بوو، ئه و پێی وابوو که
ئاساییه پیاویک عه شقی پیاویک بێت.

ههروه ها له سهردهمی ئیمپراتۆریه تی رۆمان و دوایین
قۆناغه کانیدا نیربازی دیاردهیه کی تهواو به ریلایو بوو، و پیرای
ئه وهی یاسا سزای توندی بۆدانابوو، مه سه له یه کی وا که
نه بووه رینگر له بهردهم ژماره یه کی زۆر له ئیمپراتۆر و
(ئه شرافه کانی) ده باردا تا له ریگای ئه و لادانه سیکیسییه وه چیژ
وه رگرن، چونکه ئه وانه هه میسه له سه روو یاساوه بوون^(۱۹).

له ئه وروپای سه ده کانی ناوه راستدا له گه ل ئه وهی نیربازی
ده بینرا به لام به پێی یاسای که نیسه و که شیشه کان که
زۆربه یان به هۆی چه پینراوی سیکیسیان موماره سه یان ده کرد.
به تاوان ده ژمیردا و سزاکه شی کوشتن بوو، یاسا کانی روسیای
تزاری، نه مساوی، ئه له مانی و ئینگلیزی تیکرا پێیان له سه ر
توندترین سزای نرێزکبوونه وهی نیوان دوو هاوجنسی نیر
داده گرت، تا ناپلیۆن هات و تهواوی سزاکانی تایبه ت به
نیربازی ره تکرده وه جگه له حاله تی (اغتصاب / Viol /
به زۆرگاین) دا که مه سه له که له ئاره زووی هه ردوولا
تیده په ریت^(۲۰).

سه باره ت به رۆژه لاته که ی له مه ر خۆشمان گه ر به پێی
سه رچاوه میژووییه کان قه زاوه ت بکه یین ده کریت به لانکی
نیربازی بدریته قه له م. دیارده یه کی به وجۆره که له گه ل
په ره سه ندنی شارستانییه کاندایه جۆریک په ره ی سه ندووه که
ده توانییت سه ده کانی نیوه راستی تیدا له رووی سیکیس و
په یوه ندییه کۆمه لایه تییه کانه وه به (سه ده کانی نیربازی)
ناو بنرین.

یه که مین ئاماژه بۆ دیارده ی نیربازی له م ناوچه یه دا له به شی ۱۹ ی (سفر التکوین) ی ته وراتى کتیبى پیروزی جووه کاندایه و له ژیر ناو نیشانى (خراب سدوم / ویرانى سه دوم) دا به پیى ئه م نوسراوه ئاینییه کۆنه خه لکی شاری سه دوم که پایته ختی گونده بچوکه کانی ده و روبه رى رووباری ئه رده ن بووه به گه نچ و پیره وه نیرباز بون، کاتى: برازا که ی حه زره تی ئیبراهیم که ناوی (لوط) بووه چۆته سه دوم نیشته جى بووه و رۆژیکیان دوو په رى له لای یه زدانه وه ده بنه میوانى، تیکرای خه لکی شار ده وری ماله که ی ده دهن و داواى لى ده که ن ریگیان بدات سیکس له گه ل ئه و دوو په ریه دا بکه ن که له شیوه ی دوو گه نجى جواندا بوون، کاتى لوط ریگیان نادات و پینان ده لئیت وهرن دو کچی لۆکم هه یه له گه ل ئه واندا رابویرن و واز له میوانه کانم بهینن، خه لکی شار گوپی بۆناگرن و به زۆر ئه یانه ویت کاره که یان ئه نجام بده ن و ئاگرى شه هوه تیان دامرکینن، هه ربۆیه په لامارده بن، په ریه کان ئه و رۆژه خویمان و لوط و خیزانه که ی ده گه یه ننه شاری (صوغر) و به یانى رۆژی پاشتر به فه رمانى یه زدان ئاگرو گوگرد به سه ر سه دومدا ده بارینن و ژیره و ژووری ده که ن^(۳۱).

له کتیبى پیروزی موسلمانانیشدا که (قورئان) ه له چه ند شوینیکدا ئاماژه بۆ نیربازی قه ومى لوط و سزادانیان له لایه ن خوداوه نده وه دراوه و وه ك خه لکیکی گونا هبار و خراپکار باسکراون و که به کاریکه وه خه ریکن پیش ئه وان که سی تر نه یکردوه، له سوره تی الاعراف دا هاتوه (ولوطاً اذ قال لقومه تأتون الفاحشة ما سبقکم بها من أحد من العالمین، انکم

لتأتون الرجال شهوةً ومن دون النساء بل انتم قوم مسرفون.. وامطرنا عليهم مطراً فأنظر كيف كان عاقبة المجرمين^(۲۲).

واته: (لوط به قه و مه که ی خۆی وت ئه وه چیه دهستان داوه ته خراپه یه که پیش ئیوه کهس نه یکردووه، ئیوه زیده پۆیی ده کهن و وازتان له ژن هیناوه و به پیاوانه وه خه ریکن، بارانیکی وامان به سه ریاندا باراند و سه یرکه چاره نووسی تاوانباران به کوئی ده گات).

ههروهها قورئان له ئایهتی (۲۵-۳۵) ی سورهتی (العنکبوت) دا ئاماژهی به نیریازی قهومی لوط داوه و به فاسق و گونا هباری داناون که شایه نی سزای یه زدان بوون و کراونه ته په ند بۆ خه لکانی دوا ی خۆیان. له سورهتی (الشعراء) یشدا جارێکی دی باس له نیریازی ئه و قه و مه کراوه ته وه له ئایهتی (۱۶۵ و ۱۶۶) دا ده لێت: (تأتون الذکر ان من العالمین، و تذرون ما خلق لکم ربکم من أزواجکم بل أنتم قوم عادون).

واته: ئه ی قهومی لوط له م جیهانه دا په نا بۆ نیر ده بهن سیکسی له گه لدا بکه ن و خۆتان له ره گه زی می لاده دن که خوا پێی به خشیوون، ئیوه قه و میکن زۆرتان تیپه راندووه.

به داخه وه نه له ته ورات و نه له قورئاندا ئه وه شینه کراوه ته وه که بۆچی خه لکی سه دوم وازیان له ژن هیناوه و ریبازی نیریازیان گرتۆته بهر، ئایا تیکرای خه لکی شاره که و ابوون و که سیان تیدا نه بووه نیریاز نه بی؟ ئه گه رنا ئه ی چۆن ره گه زی خۆیان پاراستووه؟ ئایا نیریازییه که یان سروشتی بووه یان بۆخۆشی و یاخی بوون بووه له په یوه ندییه سیکسیه

ئاسایی و سروشتیییه کانی نیوان نیر و می؟ ئه ی گهر شاره که
ویرانکرا و خه لکه نیربازه که ی سه ریان تیدا چوو ئیتر مانه وه ی
ئهو دیارده یه و په ره سه ندنیشی به وشپوه ی دوایی باسی
لیوه ده که ن مانای چی ده گه یه نیت؟ تو بلئی که سانیک له وانه له
سزایه زندانیه که رزگاریان بویت و خویان گه یاندیتته
گونده کانی ده و روبه ر؟! !

هه رچونیک بیت زاراوه ی (لوطی) له ریگای قورئانه وه چۆته
زمانی عه ره بییه وه و به واتای که سیکی نیرباز دیت و شیوه ی
فه رمانی وه رگرتوو ه بۆته (لاط، یلوط، لوطی، ملوطا به، لائط)
که ده بوایه له بنه په ته وه (سدومی) بکرایه ته هاوتای نیرباز،
چونکه خودی لوط نیرباز نه بووه و دژی کاریکی به وچه شنه
وه ستاوه. ئه وه ی پییه هه ستاون خه لکی سه دوم بوون. به وه ش
عه ره ب بیئوه ی بزائن خراپه یه کی گه وره یان ده ره ق به لوطی
پیاو چاک کردوه، هه ریویه له کاتیکدا باوکانی موسلمان
ئاماده بوون ناوی گیان له به ران له منداله کانیان بنین، که چی
یه کئ نابینی ناوی (لوط) بی، که له بنه په تدا ناوی
پیغه مبه ریکی خودایه.

شایه نی باسه زانیانی شه ریه ته ئیسلامی له سه ر
مه سه له ی نیربازی و سزاکه ی هاویر و هاوده نگ نه بوون، ئایا
وه ک (زنا) مامه له ی له گه ل بکه ن که سزاکه ی (۱۰۰ شه لاق) ه
گه ره به ن بیت (الزانیة والزانی فأجلدوا کل واحد منهما مائة
جلدة ولا تأخذکم بهما رافة) واته: (پیاو و ژنی داوین پیس سه د
شه لاقیان لی بده ن و روحمیان پی مه که ن. سزای سه نگساریش
بۆئه و پیاو و ژنه داوین پیسانه ن که جگه له وه ی شه ره بوی

۳۰. کورته میژوویه کی نیربازی له روژه لاتی ئیسلامیدا

حەلال کردون خراپە لەگەڵ نامەحرەمدا دەکەن واتە (الرجم حتی الموت / بەردەباران تا مردن) هەرۆک پیغەمبەری موسلمانان پەپرەوی کردوو و ئیمامەکانی ئیسلامیش لەسەری ریکەوتوون، ئایا بەم جۆرە بیّت یان سزای نیربازی له زنا جیا بکەنەو^(۲۳).

لەراستیدا ئەو رایەیی زۆرینەیی زانایان پەسەندیان کردوو و قورئان و حەدیسی پیغەمبەریان بۆ کردۆتە بەلگە کە له (أبو موسى الأشعري) یه ریوایەت کراوه و دەفەر موی: (إذا اتى الرجل الرجل فهما زانيان، و إذا اتت المرأة المرأة فهما زانيتان) واتە: (گەر پیاویک سیکسی لەگەڵ پیاویکدا کرد و ئافەرەتیکیش بەهەمان شیۆه لەگەڵ ئافەرەتیکێ تردا ئەو کارە بکات ئەوا هەردووکیان زناکارن، هەربۆیە ئەوانە نیربازیان بە زنا لەقەڵەم داوه و حوکمی ئەو گوناھە شەرعییەیی بەسەردا دەسەپینن^(۲۴).

بەقەولی شاعیریکێ فارس:

برقیاس خویش دانی هیچ کایزد درکتاب
آز چ معنی دو زن کردست مردی بها
ور زنا کردن چوکشتن نیست از روی قیاس
مردو را کشتن چویکد پگر آمد جزا^(۲۵)

واتە:

بەپێی شەرعیە و تیکستی دینی
هەردوو ژن بەیەک زەلام حیساوه
کاتی کابرایەک هەتیوی بگئی
لەجیاتی ژنی دوو ژنی گاو

له م بارهیه وه (سید رضا) له بهشی هه شته می تهفسیری (المنار) دا قسه ی له سه ر نیربازی کردوو و به کاریکی به د و خه ته رناکی داده نیت له سه ر گیان و به دهنی مرؤف و به توندی ره خنه له و لیکۆله ر و نووسه رانه ده گریت که ده یانه ویت پاساوی جیا جیا بۆ ئه و دیارده یه بهیننه وه و ده یه ویت پییان سه لمینیت که ئه و که سه ی له لاویتییدا به و درده وه گرفتار ده بیت و رۆلی بکه ر (نیربان) ده بینن، کاتیک ده چیته ته مه نه وه هه لده گه پیته وه و ده بیت به پاره یه کی زۆر پیستری زه لام سواری خۆی کات و ئابوروویه کی بۆ نامینیته وه^(۲۶).

له م باره یه وه باسکردنی دید و پاری ئیمامی (مالک) که یه کیکه له چوار ئیمامه گه وره کانی ئه هلی سونه ت و جه ماعه ت سه باره ت به نیربازی سه رنجراکیش دیته پیش چاو، چونکه ئه و ئیمامه پیی وابوو که پیاده کردنی هه دی شه رعی بۆ نیربازی پیویست ناکات و نیربازی له زنا جیا کردۆته وه، چونکه له رووی ناو و شوین و ئاکامیشدا له زنا جاوازی هه یه، ئیمامی مالک له گه ل ئه وه ی سزای گرتن یاخود دورخستنه وه ی بۆ کابرایه کی نیربان داناوه، فه توایه کیشی له و رووه وه داوه که نه شیش بسوتی و نه که باب، ئه ویش ئه وه یه که هه ر پیاویک غولامیکی هه بی که مولکی خۆی بی، گه ر سواری بوو ئه وه سزای شه رعی ناکه وی (ان الحد لا یلزم من یلوط بغلام مملوک)^(۲۷).

لیره دا پیویسته جاریکی دی بگه رینه وه بۆ قورئانی پیرۆز، ئه و کتیه ئاسمانیه ی ویرای ئه وه ی به توندی دژی ئاکاری نیربازی قهومی لوط وه ستاوه و به تاوانبار و فاسقی ناوبردوون نه فره تی به زدانی پی ره و بینیون، که چی له چه ند سوهره تیکدا

وهك پاداشتیکی ئه و دنیای پیاوچاكان باسی له مندالی جوان کردوو كه ئهركی (خزمت و شه رابگی پیرانیان) ههیه، ئه و مندالانه وهك لوءو وان و هه رگیز ناچنه ته مه نه وه و پیرنابن، بپوانه:

سوره تی (الطور) ئایه تی (۲۴): و يطوف عليهم غلمان لهم كأنهم لؤلؤ مكنون.

سوره تی (الواقعة) ئایه تی (۱۷-۱۸): يطوف عليهم ولدان مخلدون، بأكواب و اباريق و كأس من معين.

سوره تی (الأنسان) ئایه تی (۱۹): و يطوف عليهم ولدان مخلدون اذا رأيتهم حسبتهم لؤلؤا منثورا.

دیاره تیکرای موفه سیره کان باس له وه ده کهن که ئه و غیلمانانه ی به هه شت ئه و غیلمانانه نین که له دنیا دا هه ن و جگه له خزمت نه بیته که شه رابگی پیرانه نا کرینه ئامرازتیکی سیکسی، به قه ولی نالی شاعیر:

جهنات پیری ولدانه، خادیم هه موو غیلمانه خانم که تی یا حوریین یه کسه ر هه موو حه سنا کچ

له م نیوه دا (یحیی بن اکثم ۱۵۹-۲۴۲ک) موفتی خه لافه تی عه باسی له سه رده می مه ئموندنا مه سه له که ی به جۆریکی دی لیکده دایه وه، یه حیا که وهک مه سعودی باسی لیوه ده کات نیربازیکی عه جایه ب بووه و ۴۰۰ هه تیوی لوسی له مالدا راگرتوو^(۲۸).

ئه م کابرایه له شه رع و زانسته ئاینیه کاندا زۆر بالاده ست بووه و چه ند دانراوی له و باره یه وه هه بووه که گرنگترینیان کتیبی (التنبیه) بووه، یه حیا ده یوت:

(قد اکرم الله تعالى أهل جنته بأن أطاف عليهم الغلمان في حال رضاه عنهم لفضلهم على الجوارى، فما بال لا اطلب هذه الزلفى والكرامة في دار الدنيا معهم)^(۲۹).

واته: خوا کاتی له بهندهی خۆی رازی بێ بهوه پاداشتی ده داتهوه که له بههه شتدا میردمندالی جوانی پێده به خشی بهوهی له که نیزهک به نرخترن، ئیتر من بۆچی ئه و خۆشی و پاداشته بۆخۆم له دنیا دهست نه خه م و به خۆمی ره و نه بینم.

دیاره که سانی دیکه ش هه بوون که بێ گویدانه ئه و سزا و چاره نووسه ی که خودا به سه رقه ومی لوطدا هیئاوییه تی و جگه له و نه فره ته ی په یامه پنه ری ئیسلام له وانه ی کردووه که له پاشه وه کاری سیکیسی ئه نجام ده دن، ریبازی نێربازییان گرتوته بهر و له و بواره دا خراپ هه تیوی خۆیان تاوداوه که به داخه وه زۆربه یان ئه وانه بوون که به ناوی ئیسلامه وه حوکمیان کردووه و خۆیان به پارێزه ری ئیسلام و موسلمانان نیوزه د کردووه، ئه وانه ش خه لیفه کان، سولتانه کان، ئه میر و وه زیر و ده ستوپپوه نده کانیان که ریبازی چیژوه رگرتنیا ن بۆخۆیان کردوته ئامانج و خه لکی ره شوکیان به ناوی خودا و پیغه مبه ر و ئیسلامی پیروژ هه لخه له تاندووه و به ره و چاره نووسیکی ره شیان بردوون. مه سه له یه کی وا که به پیی هه موو تیروانینه کان ده بی ناوی (تاوان) ی لی بنری و پاساویکی دیکه ی بۆ نه هینریته وه.

(۳)

به دوا دا چونیکی دیارده ی نێربازی
له رۆژهه لاتی ئیسلامیدا

وهك پيشتر ئاماژەى پیدراوه نمونه مان له تەورات و قورئاندا بۆهینایه وه، ناوچه كانى رۆژه لات و دەوروبەرى دەریای سپى ناوه پاست له دیزره مانه وه دیاردهى نیربازی تیدا بینراوه و قەومى لوط نمونه یه کی زه قیان بووه له رۆژه لاتى رووبارى ئەردەندا، ئەو دیارده یه ی که به ویرانکردنى سه دوم بنبر نه کرا، به لکو له قوناعه میژووییه كانى داهاتوودا پەره شی سه ند، ئەویش بۆئەوه ده گه پیتە وه که ئەو دیارده یه له بنه پته وه دیارده یه کی ئینسانیه و له گه ل بەر ده وامبوونى مرۆفدا بەر ده وام دەبیت، به تایبه تی له و ناوچه یه دا که هم لانكى شارستانییه ت و ده ولته کۆنه كانى وهك: ئاشورى و سلوقى و ساسانى بووه که تیکرایان به هوى قوناعه میژووییه چینایه تییه که یانه وه بازارى کۆیله کرپن و فرۆشتنیان گه رم بووه و چینه داراکان و ده سه لاتداره کانیا ن به گشتى زۆردار بوون و پابه ندی فه لسه فه ی چیژوه رگرتن له نیعمه تی دنیا یی بوون، هه میش ئاینیا ن کردۆته ئایدیۆلۆژییه تی ره سمى ده ولته کانیا ن که رۆلى له چه پاندى سیکسى کۆمه لگا و ناعه داله تی سیکسیدا بینوووه که زاده ی ناعه داله تییه ئابوورى و کۆمه لایه تییه که بووه و له گه ل زۆردارى ده سه لاتداراندا قوول بۆته وه.

ئەمه جگه له وشه پ و شه پره ی که له نیا ن ده ولته کانى ناوچه که دا ده قه ومان و ده بووه هوى بارینى هه زاره ها کۆیله به سه ر لایه نه سه رکه وتوووه کاندا که زیاتر له بازاره کانى کۆیله دا ده فرۆشرا ن و جوانه کانیشیا ن له ده رباره کاندا ده کرانه خزمه تکار و له رووى سیکسییه وه سوودیا ن لى وه رده گیرا. له بهر ئەوه ئاساییه له کاتى چاوخشاندن به میژووى ئەو ده ولته

و شارستانىيە تانە ديار دەى نيربازى بىينىرى. ھەربۆنمونه ھيرۆدۆتى ميژوونوسى يونانى له سە دەى پينجەمى پيش زاييندا ژياو ھە باس لە و ديار دەى دەكات كە لە دەربارى پادشاي ئەخمىنيە كاندا بوو و دەنوسىت: (ھەروەھا لە دەورانى پاشايەتى داريوشتا بايەخ بە ميژمندا لان دەرا لە دەرباردا، لەم قوناغەدا پيوست بوو ناوچە كانى بابل و ئاشوور ھەزار قنطار - واتە ۱۰۰ رەطل - زيوو پينج سەد ھەتو رەوانەى ئيران بكن) (۲۰).

ديارە سەرچاوە ميژوويى و شوپنە وارناسە كان بە ئاسانى ئەو ديار دەى لە قوناغە كانى ئيمبراتورىيەتى ئاشوورىدا دەبينن و بە شىك بوو لە و سىستەمە كۆيلە گەرييەى كە دەولەتتىكى شەرخواز و ميلليتارىستى ئاشوورى لە سەر دامەزراو، شىخ رەزاي خۆشمان كاتى ھەجووى خەلكى كەركوك دەكات و، دەيەويت ئەو سىفەتەيان بۆ بچە سپينيت و ئاور لە ميژوو دەداتەو دەلئيت:

كأناس على دين الملوك ليس متروك له (بختنصر) ھو پيشەيان گاندانە ئەھلى كەركوكى

بەھەرچال ئيمە ليرەدا نامانەويت لە بەدواداچونىكى ديار دەى نيربازىدا بە قولايى ميژوويى ديرينى رۆژھە لاتدا شۆرپينەو بەلكو ھەول دەدەين بە پيى ئەو تىكستانەى لە بەردەستماندان نزيكەى ھەزارە و نيويكى تەمەنى ئەو ناوچەى ھەريگرين، ئەو قوناغە ميژووييەى تيدا شارستانىيەتى ھەربى ئىسلامى لە نيوھى يەكەميدا بالادەست بوو و پاشتر دەسەلاتى سياسى نەتەو موسلمانە ناعەرەبە كانى ھەكو

مه غۆل و فارس مه مالیک و تورکه سه فهوی و عوسمانییه کان یه که به دواى یه کدا شوینی گرتوته وه که نه وانیش هر خویان به درێژه پیده ری (السلف الصالح) داناوه و ئایدیۆلۆژییه تی ره سمی ده ولته و هیزی شه رعیه تی پیدانی ده سه لاتدارییه تیان له ئاینی پیروزی ئیسلام وهرگرتوه .

(۱ / ۳)

نیربازی له سه ره تای هاتنی ئاینی ئیسلامه وه تا کوتایی چه رخی عه بباسی یه که م

راسته تی کی به لگه نه ویسته که کۆمه لگای عه ره بی له سه رده می جاهیلیدا به گشتی له سایه ی رژیمیکی عه شیره تی کۆچه ر و نیمچه کۆچه ر له بیابانیکی پان و به ریندا ژیانیکی ساده و سروشتیان گوزه راندووه و له لایه ن شارستانیه ته کانی ده ور و به ردا کاریکی نه وتویان له سه ر نه بووه . هه ربۆیه کابراهیه کی عه ره ب جگه له حوشتر و ژنه که ی یان دۆسته کانی خولیا یه کی تری نه بووه ، به نازادی له گه ل ژنانی عه شیره ته که ی خۆیدا تیکه لی هه بووه و به پێواریش چاوی به چاومه ستانی عه شیره ته کانی دیکه که وتوووه و شیعر و گۆرانی به بالادا چرپیوون و ژن و ژنخواری له گه لدا کردوون . هه ربۆیه له ژینگه یه کی وادا که په یوه ندیه کانی نیوان هه ردوو ره گه ز تاراده یه کی زۆر نازاده و جۆره ها شیواری جیاواز له دلداری و خۆشه ویستی و خیزان دروستکردن و . . هتد به خۆیه وه ده بینئ ، دیارده ی نیربازی دیارده یه کی شاز و دزیو و ناپه سه ند ده بیئت و له گه ل شیواری ژیانیه عه شیره تی و هه لکردنی بیاباندا نایه ته وه . هه ربۆیه ناتوانریت دیارده یه کی وا له و قوناغه

ميژووييه دا به ديارده يه كي ئاشكرای كۆمه لگا دابنریت و سه رچاوه ميژووييه كان ليی بي دهنگن^(۳۱).

به لام لي ره دا نابیت ئه وه شمان له ياد بچیت كه له پيش هاتنی ئاینی ئيسلامدا تیکرای عه ره ب له بيابانه كاندا نه ژياون و ده وارنشین نه بوون، به لكو هیندیکیان شارنشین بوون و له و شارانه ی سه ره ریگای کاروانی بازرگانیدا به کاری بازرگانی و پاراستنی کاروانه كان و دابینکردنی شوینی حه وانه وه ی بازرگانانه وه خه ريك بوون.

له م نیوه دا شاری مه ككه بايه خيكي تاييه تی خوی هه بوو، چونكه له گه ل رۆله بازرگانیه كه ی له ناوچه كه دا، كرابوشه ناوه نديگی ئایینی و سالانه به هه زاره ها كه س بو سه ردان روویان تیده كرد كه ئه وه نده ی تر بازاره كه ی گه رمتر ده كرد، ئه وه ش شیوازیکی تری په یوه ندی ئابووری و كۆمه لایه تی ئالۆزتری به سه ر دانیشتوانی شاره گه دا ده سه پاندكه له بيابانیه كان و بگره له شاره بچوکه كانی ده وروبه رشدا نه ده دیتران. شاریکی وه ك مه ككه كه وپرای گیانی زالی بنه ماله یی و عه شیره تی و ئازادی سيكسی هیدی هیدی له ژیر کارای ره وشه ئابووریه كه يدا چینه كۆمه لایه تیه كانی تیدا زیاتر ده مه یین و ديارده ی كۆیلايه تی و خاوه ن كۆيله یی تیدا شه قلی ده گرت. هه ربۆیه له هه لومه رجیکی به وشيۆه يه دا ئاساییه كه له نیو خه لكانیکی زۆری دانیشتوانی مه ككه دا هاوجنسبازیکی سروشتی ده ركه ویت یاخود كه سانیک هه بووبن له ژیر کارای مه ینۆشین و چارپس بوون له پيشی كه نيزه كانیان زیده رپۆییان بو پاشی كۆيله كانیان كرده ییت. كه سانیکي وا كه

سەرچاوه میژووویەکان لەبەر کەمی و دزیوی کارەکانیان پشتگوێیان خستوون و بۆیان تۆمار نەکردوین. وێرایی ئەو راستییەش ئەتوانین قورئان و چەند بارەکردنەوێ ئاکار و چاره نووسی قەومی لوط تیایدا بە بەلگە یەکی بەهێز بۆ بوونی دیاردە ی نیربازی لەنیو عەرەبی جاهلیدا بەتایبەتی لە مەککە بهینینەو. ئەویش هەر وەک دیاردە سلبیەکانی تری کۆمەلگای ئەو سەردەمە وەک: قومار، مەینۆشین، زیندەبەچال کردن، سووخواردن.. هتد، باشکردنیشی بە مەبەستی ئامۆزگاریکردنی خەلک و دوورکەوتنەوێیان بوو لەو کارە ی کە قورئان بە تاوان لەقەلەمی داو. دووریش نییە باسکردنی قورئان لە مندالی جوانی شەرابگێر لە بەهەشتدا وەک باسکرا جۆرە هاندانیک و دلخۆشکردنیک نەبێت بۆ ئەو کەسانە ی خولیا یەکی و لەسەریاندا گەراو، تا لەم دنیا تاوانیک و ئەنجام نەدەن و خۆراگربن و لەودنیا لەگەڵ لاویکدا کە قەت پیر نابێت ببنە هاو دەم و چێژیک نەبڕاوە کە بەجۆریکی دییە و رۆحیە بۆ هەتا هەتایە وەرگریت، ئەو شیان خوادەزانی.

لە راستیدا بۆ وەرگریتی هەوایی هاو جنسبازانی کۆمەلگای عەرەبی جاهیلی سەرچاوه میژووویە بایە خدارەکان لەسە داسەد دەست سپی نامان هیلنەو، هەر لەم روهو نووسەران هەوایی (تخنث / نیرەموکی) (أبو جهل) ی دۆزمنی سەرسەختی پەيامهینەری ئیسلام و (حکم بن أبی العاص) ی ئەشرافی قورەیشییان بۆ راگواستووین.

هەر وەها وەک لە (ابو سفیان) ی باوکی معاویە ی یەکەمین خەلیفە ی ئومەوی دەگێرنەو کە زۆر جار ناوبرا و قنگی خستۆتە

سه ر بهردیک یا داریک و خوراندووویه تی و وتویه: نه به خوا، که ست لى نزیك ناخه م. هه ربویه له رۆژی شه پى به دردا عوتبه ی کورپی ره بیعه هاواری له ئه بوسوفیان ده کرد: (یا مصفر استه / هه ی قنگ ئالوشاوی) (۳۳).

سه رچاوه کان له سه روبه ندی رۆژگاری بانگه شه ی ئایینی ئیسلام و حوکمرانیه تی محمه د (د.خ) روداویکیان بو رانه گویناوین باس له نیربازی که سانیک بکا که سزایه کی شه رعی درابن، به لکو پیشتیش ئاماژه ی پیدرا ته نیا چه ند حه دیسیک له پیغه مه ره وه که له ریگای أبو موسی الأشعری و ابن عباس و اوزاعیه وه روایه ت کراوه و شافعی کردویه تیه ئه ساس باس له وه ده کات که نیربازی زنایه و خودا نه فره ت له وانه ده کات که له پاشه وه سواری ژنه کانیا ن ده بن وه ک روونکردنه وه یه کی ئایه تی (۲۲۳) ی سوره تی (البقره) که ده لیت: (نساؤکم حرث لکم فاتوا حرثکم انی شئتم) واته: (ژنه کانتان کیلگه تانن له کوئ وه ده تانه ویت بچه سه ری به ره م بهینن). دیاره دواتر به شیک له شیعه کان ئه و (له کوئ) یه وه بیان به ئاره زووی خویان لیکده دایه وه و له کاتی عاده ی ژنه کانیا ندا ئاگری شه هوه تیان له پاشه وه یاندا داده مرکاند و ئه و ریبازه یان گرت به ر. لیژده ده توانریت باسکردنی قورئان به قهومی لوط له سئ سوره تی (الأعراف) و (الشعراء) و (العنکبوت) ی مه ککیدا و دانانی نیربازی به زنا له لایه ن پیغه مبه ره وه بکریته به لگه بوئه وه ی که له و سه رده مه دا دیارده ی نیربازی هه بووه، به لام که م و هه واله که ی رانه گویناوه.

له گه ل سه پانندی ده وله تی ئیسلام و به رفرراو نبوونی له سایه ی ده سه لاتی خه لیفه کانی راشیدی دا په یوه ندیه

۴. کورته میژوویه کی نیربازی له رۆژه لاتى ئیسلامیدا

ئابووری و کۆمه لایه تییه کانی عه ره ب و ده زگا به پێوه به رایه تییه کان خه ملین و گۆرانی گه وره یان به خۆوه دیت، و پیرای ئه وه ش هیشتا ئه و گرفتانه ی که له ئه نجامی به زۆری شمشیر گیرانه وه ی یاخییه کانی که پاش وه فاتی پیغه مبه ر ئایینی ئیسلامیان له خۆیان دامالئی بوو که به (حروب الردة / شه پی هه لگه پاره کان) ده ناسریت له سه رده می ئه بوبه کری سدیقی یه که مین خه لیفه ی راشیدی، هه روه ها کوشتنی خه لیفه ی دووهم عومه ری کورپی خه تتاب و ئه و ئازاوه یه ی بووه هۆی کوشتنی عوسمانی کورپی عه ففانی خه لیفه ی سییه م و شه ره نیوخۆیییه کانی (الجمل) و (صفین) و شه ری خه لیفه ی چواره م (علی کورپی ئه بو تالب) له گه ل خه واریجه کان و دوایی کوزرانی خۆی.

تیکرایی ئه وانه ئاسته نگی گه وره یان خسته به رده م پیگه یشتنی ده سه لاتى سیاسى و ئیداری ده زگای خه لافه ت و میژوونوسانیان به و روداوانه وه سه رقال کردووه و له مه پ دیارده کۆمه لایه تییه کان شتیکی وایان بو نه نووسیوین.

له گه ل ئه وه ش ده بیته ئه و راستیه له بیرنه کریت که پاش ده ستپیکردنی په لاماره کانی سوپای عه ره بی ئیسلامی بو قه لمه ره وه کانی ده ره وه ی حیجاز و نیشته جئ بوونی عه ره ب له (أرض السواد) و شام و میسر، هیشتا خه لکه که خولیاى تالانى شه پ و وه ده سه ته ئینانی که نیزه ک بوون ئاکاری جه نگاوه ری و گیانی عه شیریه تی و بیابانیان لامابۆوه و نه چینه کانی سه ره وه یان به ته واوی تیربوویوون تا پشت که نه پیشی که نیزه که کانیان و نه نه داره کانیشیان وا چه پیترا بوون که ریبازی نیربازی بگره به ر.

ویرپای ئه و راستییەش هیشتا سه رچاوه بایه خداره کان هه والی بوونی دیارده ی نیربازیان له سه رده می خه لافه تی راشدین دا بۆ راگواستووین وه ک ئه وه ی که دهوتریت له سه رده می ئه بویه کردا دوو کهس له که لاره یه کدا خه ریکی یه کتر بون و به فه رمانی ئه و خه لیفه یه دیواره که یان به سه ردا رووخاندن^(٣٣)، یاخود عه لی دوا خه لیفه ی راشیدی فه رمانی سووتاندنی دوو پیاوی داوه که پیکه وه سیکسیان کردووه، له کاتیکدا به هیچ جۆریک له پرووی شه رعه وه سووتاندن ناکریته سزای هاو جنسبازان.

پاش قه تل و عامکردنی نه وه کانی پیغه مبه ر (حه سه ن و حسین) له ده شتی که ربه لا و کۆتایه اتنی شه ری ده سه لات به قازانجی خیزانی (بنی أمیه) و دامه زراندنی ده ولته تی ئومه وی (٤١-١٣٢ک) له لایه ن معاویه ی کورپی ئه بو سفیا نه وه و گواستنه وه ی پایته ختی ده ولته تی ئیسلام له مه دینه وه بۆ دیمه شقی شام، گۆرانکاری گه وره له زۆربه ی بواره کانی ئابووری و کۆمه لایه تی و به رپۆه به رایه تی ده ولته تی ئیسلامدا روویاندا و هیمنیه کی نیوخۆیی کاتی بالی به سه ر ناوچه که دا کی شایه وه و په لاماره ده ره کییه کان که به (فتوحات) ده ناسریت ده ستیان پیکرده وه، ئه وه ش جاریکی دی و له پێشوو زیاتر ده رگای دابارینی که نیزه ک و کۆیله ی به سه ر ده ولته تدا کرده وه، لێره دا پێویسته راستیه ک بدرکینرئ، ئه ویش ئه وه یه که ئایینی پیروزی ئیسلام به له به رچا وگرتنی په یوه ندیه ئابووری و کۆمه لایه تییه کان و دۆخی شه پوشۆر. ریگه ی به کۆیلا یه تی داوه و کرین و فرۆشتنی مرۆقیکی له لایه ن مرۆقیکی دییه وه به گونا ه دانه ناوه، به لکو له بواره دا ته نیا داوای له خاوه ن کۆیله کردووه که ئازاری کۆیله کانیا ن نه دن و

زوردارانه رهفتاريان له گه ل نه كهن، مهسه له يه كي وا كه ريگه له گه رمبووني بازارپي كوئيلايه تي و كوئيله راگتن له لايه نه دهسه لاتداراني ئيسلام و دهوله مه ننداني موسلمانان وه نه ده گرت، بگره به پي تيگستي ديني هه مووكاتيگ كابرليه كي موسولمان ده يتواني چه نده ي بؤده لوي كه نيزه ك و غيلمان راگري و له رووي سيكسيشه وه بوي هه بوو له گه ل كه نيزه كه كاني رابويي^(٣٤).

به هه رحال و پراي ئه وه ي له سه رده مي خه لافه تي ئومه ويديا عه ره به موسلمانان كان به باشي له مه يداني كه نيزه كبازي و رابواردن و مه ينوشيدا جله ويان بؤ حه ز و ئاره زووه كانيان به ردابوو، سه رچاوه ميژووييه كان چ له نيئو خه ليفه و ده ستوپيئوه نده كاني و چ له نيئو خه لكه ئاساييه كه شدا هه والي هاوجنسبازي و ديارده ي نيربازمان بؤ راده گويزن.

ده گپنه وه كه له سه رده مه دا له شاري مه دينه ده لالپكي نيره موك هه بوو ئافره تي ئه و شاره ي به ساغي نه هيشتبوو و زوربه ياني تاقى كردبؤوه، ئه م كابرليه زورجار ده بووه ده لال له نيئوان پياو و ژنيكدا و پاش ئه وه ي ژنه كه ي فت ئه كرد، پياوه كه شي سواري خو ي ده كرد^(٣٥).

هه روه ها (الأحوص) ي شاعيري زمان پاراوي عه ره ب كه هاوتتا و هاوزه ماني (الفرزدق) بوو، له م قوناغه دا له پال سيكسبازييه كه ي له گه ل ژناني شاري مه دينه دا فه لسه فه ي چيژوه رگرتني كردبوه ريپاز و خولياي نيربازيش له كه لله ي دابوو، الأحوص له شيعريكيديا ده ليئت:

**وما العيش الا ما تلذ و تشتهي
وان لام فيه ذو الشنان و فندا**

واته:

ژیان له پیناو خوشی و چیژ نه بئ هه ر نه بئ چاکه خه لکی چی ده لئین با بلئین گوچکه م که پو بئ باکه

وهك له م کابرایه ده گپینه وه که دووده گیش بووه، جارێکیان له ده رباری خه لیفه وه لیدی کوری عه بدولمه لیکدا (۸۶-۹۶ک) دا هه ولئ داوه چه ند غیلمانئیکی نانه وای ده ربار بدا به سه رخویدا، هه ربویه که ول کرا و رۆنی قرچاویان به سه ردا رژاند^(۳۶).

له کاتیکدا باس له سه رده می خه لافه تی ئومه وی ده کریت، ناکریت به هیچ جورێک ئاوپ له ئاکاری یازده هه مین خه لیفه ی ئه م بنه مالیه نه دریتته وه که وه لیدی کوری یه زیده (۱۲۵-۱۲۶) و کۆی سه رچاوه میژووویه کان له سه رئه وه کۆکن که ئه م کابرایه خه لیفه یه کی فاسد و فاسق بووه و نه ک هه ر به رده وام خه ریکی مه ینۆشی و راوشکار و دانس و گۆرانی بووه، نیربازیکی عه یار هه ژده ش بووه.

(الذهبي) میژونوس یه کیکه له وانه ی که هه ولیداوه له یه کیک له کتیبه کانی دا به رگری له م خه لیفه نیربازه بکات و چه ند تۆمه تیکی له کۆل بکاته وه و ده لئیت (ئه وه راست نیه که وه لید کافر و زه ندیق بووه، به لکو ئه و مه یخۆر و هه تیوباز بوو)!!^(۳۷) له گه ل ئه و نمونانه ی باسمانکردن و به رجه سته ی ئه وه ده که ن که له سه رده می خه لافه تی ئومه یدا چ له نیو خه لکی ره شوک و چ له نیو ده ست و پپوه نده کانی خه لیفه و بگره خودی خه لیفه ی ئیسلامیش نیربازیان کردوه، هیشتا ناتوانین ئه وه بسه لمینین که ئه و دیارده یه له سه رده مه دا باوبوو و خه لکی

به چاويكى ئاسايى تىيان روانيوه و هوگرى بوون.
نموونه ش بوئه وه روداويكه كه خاوهنى (لطائف اللطف) بو
راگواستوين له سهر (معن كورپى زائده) كه ئه ميريك و
كه سايه تيبه كى نزيكى بنه ماله ي ئومه وييه كان بوو. له وكتيبه دا
هاتووه:

(پياويك به معن كورپى زائده گه پشت و پيوت: ميرم سوارم
كه! ئه ويش فه رمووي: حوشترىك و ئه سبيك و هيسترىك و
كه ريك و كه نيزه كيكي بدهنى، ئينجا وتى: گهر بمزانيا خوا
شنيكى ترى بو بهنى ئادهم دروست كردووه بو سواربوون بشي
پيم ده به خشى. دواتر ئه م قسه يه يان بو (مه على كورپى ئه يوب)
گيرپايه وه و وتى: هه زار ره حمه تى خوا له معن بيت، ئه گهر
ده يزاني هه تيويش بو سواربوون كراوه ئه ويشى ده دايه ..^(۳۸).

دياره ئه و سه رده مه ي تيدا نيربازى تيدا بووه ديارده يه كى
باوى ده ربارى خه ليفه كانى ئىسلام و ئاكارى ده ست و
پيوهنده كانى ئه و ده زگايه له وه زير و ئه مير و قازى و
شاعيره كان و له ويشه وه بو ناخى كومه لگا روچوو، برىتبييه
له سه رده مى خه لافه تى عه باسى كه ميژوونووسان به پوپه ي
ده سه لات و شارستانيه تى ده وله تى ئىسلامى له قه له م ده دن،
بيگومان له م قوناغه دا جگه له ئاماده يى سايكولوجى و
سيكسى عه ره به شارنشينه كان بو پياده كردنى ئه م شيوازه
لادانه سيكسييه، فراوانبوونى قه لمپه وي ده وله ت و گه رمبوونى
بازارى كوئيلايه تى و ئه و ئاسته به رزه ي كه ده سه لاتدارانى
ده وله تى خه لافه ت و هاوچينه كانيان ژيانيان تيدا ده گوزه راند،
فاكته رى سه ره كى بلابوونه وه ي نيربازى بوون. ئه مه و جگه له
جاپس بوونى خه ليفه كان و ده ست و پيوهنده كانيان له

سواربوونی که نیزهک و هه وڵدانیان بۆ و دهسته هینانی چیژ و خامۆشکردنی ئاگری شه ههوتیان له ریگایه کی تره وه که هه تیوبازییه .

له راستیدا غیلمان یا خود میردمندالی کۆیله له ته واوی دهسه لاتی خه لافه تی عه باسیدا به شیکی سه ره کی سه رخانی ده زگای خه لافه ت بوون و شوینیکی تایبه تیان له ده ربار و بافتی کۆمه لایه تی ئه و قۆناغه دا داگیرکردبوو، ئه وانه له ریگای شه روشۆره کانی ده و له ته وه دیل ده کران و له بازاری کۆیله دا ده فرۆشران، هیندیکیشیان له ریگای بازرگانیه وه ده هینران که به شیکیان ره شپییست بوون له باشووره وه ده هینران و کاری پاسه وانی و زۆرجار کشتوکالییان پێ ده کرا و به شیکی تریشیان له باکووره وه واته ئاسیای بچوک و ناوچه کانی سلافیا و رۆمانیا ده کپران، جگه له تورکه کان و ئه وانه ی له هه ری می پشت روبا (ماوراء النهر) وه ده گوێزرانه وه به غدا و ناوچه کانی تری ژیر ده سه لاتی خه لافه ت. ئه وانه له شیوه و ره نگ و روودا لووس و ناسک و سپی که له بون و که له لایه ن خه لیفه و ده ربارییانه وه ده کپران ئیشی جۆراوجۆریان پێ ده سپێدران^(٣٩).

شایه نی باسه غیلمانه کانی کۆشکی خه لیفه ی عه باسی کاری هه مه جۆریان ده کرد، هیندیکیان ده وری نامه هینان و بردنیان ده گێرا و پێیان ده گوتن (الرسائل / نامه بهر)، هیندیکی دیکه یان شه رابیان له به زمی مه ینۆشی خه لیفه و ده ربارییان ده گێرا پێیان ده گوترا (الشرابي / شه رابگێر)، هیندیکی تریش ده خه سینران و خزمه تی (جناح الحریم / حه ره مسه را) ی کۆشکیان پێ ده کرا، ئه مه جگه له وه ی باوه شینی خه لیفه ی ده کرد و له هاتووچۆکانی دا کاری به رده ستی ده کرد، ئه وانه یان

كه له رهنك روخسارياندا ناسك و لووس بوون و جوانترين بهرگى رهنكاوپه ننگيان ده پۆشى و خوشترين بۆن و گولايان له خويان ده پرژان و وهك ژن خويان ده پازانده وه و ئارايشتيان ده كرد^(٤٠).

دياره خهليفه كان جگه له وهى له شه قامى (دار الرقيق / خانهى كۆيله) و له ناوچهى (باب النحاسين / ده روازهى كۆيله) له به غدا ميژدمندالى لووسيان بۆ ده كپر، گه واددى تاييه تيشيان هه بوو كه له دوورترين هه ريمه كانى ده وله تى خه لافه تدا يا خود له ده ره وهى قه له مپه وهى ده وله تدا هه تيويان بۆ ده ناردنه به غدا^(٤١)، يا خود ماوه نا ماوه يهك و وهك دانپيانانىكى شه رعيه تى ده سه لاتى خه ليفه له لايه ن والى و ليپر سراوى هه ريمه كانه وه ديارى ره وانهى به غدا ده كران كه نايا بترينيان هه تيوى لووس و كه نيزهك بوو^(٤٢).

هه ربويه له وسه رده مه دا له شارى به غدا تويزيكي بازركان په ياببوون كه بازركانينيان به هه تيوه وه ده كرد، ئه و هه تيوانهى ناويان نرابوو به (المؤجرين / به كر يدراوه كان) و خويان ده خسته ژير هه ركه سيكى پارهى بدابا و له و رووه وه جو ره ها هونه رى سيكسبازييان دا هينا بوو وهك (التفخيم / قه پاتكردن) يا خود (التفخيز / به ناوگه ل)^(٤٣) هه ر له م پوه وه سه رگوزشته يهك له هه تيوىكى ئه م سه رده مه ده گيرنه وه و ده لئين: به هه تيوىكيان وت: ئه م جله تازانه ت له كوئ بوو؟

وتى: پرسپاريكى عه نتيكه ده كهن، بۆخوتان سكه ي پاره كه له شه روا له كه مدا ده بينن و پيم ده لئين ئه م جله تازانه ت به چى؟^(٤٤)

له لايه كى تره وه خانه ي مه ينوشيني جووه كان و كه نيسه ي مه سيحيه كان مه لبه نديكى ترى به ده سه ته ينانى چيژ و

————— کورته میژوویه کی نیربازی له رۆژه لاتى ئیسلامیدا ٤٧

بلاو بوونه وهی نیربازی بووه، ئه و شوینانهی خزمه تکاری لووس و به چکه مه سیحی ناسکیان لى بووه و شوینی پیاسه و حه وانه وهی خلیفه و ئه میر و شاعیره چیژخواز و نیربازه کان بووه.

شایه نی باسه له سه رده مه دا ئه و هه تیوانه بازاریان زۆر گهرم بوو که چاومه ست، برۆپه یوه ست، قرخا، گونا ئالو نیوقه دباریک، حه وزپان، شان بهرز، سمت توپز و بالاپیک بوون.^(٤٥)

له م باره یوه پرسیاریان له (أبو الخلیفة فضل الحجاب) کردووه که گێره ره وهی هه وال و شیعر و ئه نساب و شاره زایی زانستی حه دبیس و ته فسیر و زمان بووه و سالی ٣٠٥ ک وه فاتی کردووه و پێیان وتوه: چ شتیکی دنیات زۆر لاخۆش و به تامه؟ وتویه: (رغیف زهر، و بطیخ اصفر، و شراب أحمر، و غلام أحور^(٤٦)) واته: نانی سپی و، کاله کی زهره، و شه رابی تری رهش، و هه تیویکی چاومه ست.

هه ربۆیه له سه رده می خه لافه تی عه باسیدا تی کستی میژوویی یه کجار زۆرمان سه باره ت به دیارده ی نیربازی له لای خه لیفه و ده ستوپیوه نده کانیا ن له به رده ستدایه، ئه و خه لیفانه ی که ژماره یه کیان وه (ئه مین و موعته سه م و واثق) تاراده ی عه شقی غولامه کانیا ن و شیعر به بالاپرینیا ن نیرباز بوون و کاروباری ده ولت و موسلمانانیا ن خستوبوه پشتگوئی.

له راستیدا وێرای ئه وهی (ابن الاثیر) له باسی خه لیفه هارون ئه لره شیدی عه باسیدا (١٧٠-١٩٣ک) ده لیت که کۆشکی هارون پری بووه له غیلمانی جوان که به ریکوپیکتترین شیوه خویان ده رازانده وه^(٤٧)، به لام به پێی زۆرینه ی سه رچاوه میژوویه کان

هارون وهك خهلیفه یه کی هه تیوباز نانا سریت، ئه و زیاتر خولیا ی که نیزه کی هه بوو و ئاگری شه هوه تی له وریگایه وه خامۆش ده کرد و هاو جنسباز نه بوو. به پیچه وانه ی ئه مینی کورپی که له سالی (١٩٣) تا سالی (١٩٨) ی کۆچی خه لافه تی کرد و له سه رده سستی مه ئمونی برای به کوشتن چوو، خه لیفه ئه مین به پیی تیکرای سه رچاوه کان نیربازی کردۆته ری باز به جوړیک به ته واوه تی له که نیزه که کانی دابراو بوو له گه لیان نه ده نوست^(٤٨).

ئهمین وێرای ئه وه له ته مه نی پینچ سالییه وه باوکی خستییه بهر خویندنی قورئان و ئه ده بی عه ره بی و دوو که سی زانای وهك (الأصمعي) و (الكسائي) بو کرده مامۆستا و به نازیکی زۆر په روه رده ئه کرا^(٤٩)، به لام ده رباری باوکی ئه ونده پیس بوو نه یده توانی به رامبه ر شه پۆلی لادان و هاو جنسبازان خۆراگری. هه ربۆیه کاتئ پیگه یی خولیا ی هه تیوبازی که وته سه ری و که نیزه کی له خۆی دوورخسته وه. ست زوبه یده ی دایکی هه ر له سه ره تاوه هه ولئیدا بو حاله تی ئاسایی بگێریته وه، به وه ی که نیزه کی ده هیئا و وهك کور ده یگۆرین، قه نه واچه ی ئه خسته ژیرشانه کانیا ن و قژیانی کورته ده کرده وه، مه سه له یه کی وا که زۆر کاریگه ری له سه ر ئه مین نه کرد و ری بازی هه تیوبازی به رنه دا، له وپروه وه غولامیکی هه بوو ناوی (کوثر) بوو، زۆری خۆشه ویست و زۆربه ی کاتی خۆی له گه ل ئه ودا به سه رده برد و شیعیری به سه ردا هه لده دا.

له و شیعرانه ی که (سیوطی) رایگواستوه، شیعیری که ده لیت:

کوثر دینی و دنیای
و سقمی و طبیی

اعجز النبیاس الـذی یلحی محباً فی الحبیب

واته:

کهوسهر دینمه و ههم دنیاکه مه
دهردی دهروون و ههم دهواکه مه
ئای که ویصالی نه و مانگ روخساره
ئومیـدی دل و ته مه نناکه مه

کاتیک شهر له نیوان ئه مین و مه ئمونی برابدا هه لگیسرا و
له شه پێکی سه ختدا سوپا که ی ئه مین شکا، هاتن هه والی
شهره که به ئه مین بگه یه نن، ئا له وهه لومه رجه ئالۆز و
پرئاسته نگه دا، ئه مین وتی: توخوا که ی ئیستا وهختی ئه وه یه،
ئه وه من و کهوسهر خه ریکی ماسی گرتنن و ئه و دووانی
گرتوه و تائیتا من هیچ!!

ده میکیش شهر له کۆشکی خه لیفه نزیک که وته وه و
کۆشکیان دایه بهر مه نجه نیق، ئه مین هه ر خه یالی لای کهوسهر
بوو که تووشی بریندارییه کی سووک هاتبوو، ئه مین له
شیعریکیدا ده لیت:

ضربوا قرة عيني و من أجلي ضربوه
أخذ الله لقلبي من اناس حرقوه

واته:

له پیناوی منا پیکرا گلینه ی چاوه کانی من
خودا دهستیکی بشکینن که سووتانی هه ناوی من

۵. کورته میژوویه کی نیربازی له رۆژه لاتى ئیسلامیدا

پێویسته بوتریت که خهريك بوونی ئەمین به ههتیوه کانییه وه هه موو شتیکی تری له بیربردبووه، مهسه لهیه کی وا که کاریگه ری خوئی هه بوو له شکانه وه ی سهنگی ئەو کی شهیه ی له سه ر ده سه لات له نیوان خوئی و مه ئمونی برابیدا بوو، ئەو کی شهیه ی به کوشتنی ئەمین و سه رکه وتنی مه ئمون له سالی ۱۹۸ ی کۆچی کۆتایی هات.

شایه نی باسه مه ئمون که تا سالی ۲۱۸ ی ک ده سه لاتى خه لافه تی عه باسی گرت ه ده ست، وێرای ئە وه ی که بایه ختیکی بئ سنوری به به زمی که یف و رابواردن له گه ل که نیزه که کانی ده دا، پاش هاوړپیه تی و دۆستایه تی په یدا کردنی له گه ل یه حیا ی کورپئ ئە کثم ی قازی به سه ره خووی شه ر بوو و که وته هه تیوبازی^(۵۱).

وه ک پێشتر ئاماژه مان پێدا یه حیا نیربازی له پووی شه ره وه به حه لال ده زانی و جگه له وه ی له مالد ا چوار سه د هه تیوی لوسکه ی راگرت بوو، له ده ره شه وه هه تیوی له ده ست ده رنه ده چوو و ره وشتی مندالان و لاوانی شاری به سه ره ی تیکدا بوو، هه ربۆیه خه لکی به سه ره به نیازی شکایه تکردن چوونه لای مه ئمون و گازنده یه کی زۆریان له یه حیا کرد و داوایان لیکرد لێیان دوور خاته وه بئ ئە وه ی داواکارییه که یان وه لامیکی بدریته وه . هه ربۆیه یه کیک له شاعیره کانی ئەو سه رده مه له به یتیکدا وتویه:

کنا نرجی أن نرى العدل طاهراً
فأتبعنا بعد الرجاء قنوط
متى تصلح الدنيا و يصلح أهلها

وقاضی القضاة المسلمین یلوط^(۵۲).

واته:

زۆر به ته ما بووین داد به رقه رار بی
که چی بی هیوا بووین له م نیازه
چۆن خه لک و دنیا باش ده بن تازه
که موفتی ئیسلام خۆی هه تیوبازه.

هه روه ها سه باره ت به م قازییه نیریازه وتراوه:

یا لیت یحیی لم تلده اکثمه
و لم یطأ أرض العراق قدمه
الوط قاضی فی العراق نعلمه
أی دواة لم یلقها قلمه
و أي شعب لم یلجه ارقمه^(۵۳).

واته:

خۆزیا قه ت ئه کثم یه حیای نه بایه
پیی له سه ر خاکی عیراق نه نایه
هه تیوبازترین قازی عیراقه
مندالی تیکرا خستوته فاقه
چ قنگی ماوه ئه و نه یکا لاقه.

پاش مردنی مه ئومون، موعته سه م بووه خه لیفه و تا سالی ۲۲۷ك حوكمی كرد، دیاره سه رده می موعته سه م له پرووی بایه خدان به غیلمان و راگرتنیانه وه به خالی وهرچه رخان له خه لافه تی عه باسیدا داده نریت، شایه نی باسه موعته سه م کابرایه کی نه زان و نه خوینده وار بوو^(۵۴)، یه کیک له سیفه ته کانی ئه وه بوو کاتی تورپه ده بوو دۆوودۆشاوی تیکه ل ده کرد و کیی بکوشتایه وچی بگردایه گوئی لئنه بوو^(۵۵)، کاتیك که میر بوو خولیای کۆکردنه وه ی غیلمان له که له ی دابوو، و وه ک به عقوبی ده لیت له سه مه رقه نده وه سی هه زاریکی بو هاتبوو^(۵۶)، دوی ئه وه ی بووه خه لیفه ته واوی غیلمانه کانی به غدا ی کۆکرده وه و داوی له والیه کانیشی ده کرد له و خیره به شی بده ن، هه ربویه عه بدوللای کورپی تاهیری والی خوراسان سالانه دوو هه زار غیلمانیکی بو ره وانیه به غدا ده کرد^(۵۷)، ئه و غیلمانانه ی که زۆرینه یان له ره گه زی تورک بوون و له تاو بیحه یاییان موعته سه م ناچاربوو شاری سامه رایان بو دروست بکات^(۵۸).

له راستیدا ئه و غیلمانه تورکانه جگه له وه ی به شیکی سه ره کی گاردی پاراستنی خه لیفه و سوپای ده ولته تی خه لافه تیان پیکده هیئا، به قه ولی نالی:

ئهم تاقمه ممتازه که وا خاصه ی شاهن آشوبی دلی مملکت و قه لبی سوپاهن

به لام هیندیکی تریان که سپی پیست و سمت بهرز و ساف و لووس بوون وه ک خزمه تکاری ده ربار و نه دیمی خه لیفه هه لده سوران، هه ربویه که باسی موعته سه م دیت ناکرئ ئه وه

———— کورته میژووویه کی نیربازی له رۆژه لاتى ئیسلامیدا ۵۳

له یادبکریت که ئه و خه لیفه پایه بلندهی که سوپای رۆمی
تیکشکاند، له ده رباردا هه میشه به عه شقباری غولامیکیه وه
که ناوی (عجیب) بوو مهست بوو، وه که له شیعریکیدا ده لیت:

لَقَدْ رَأَيْتَ عَجِيبًا
يَحْكِي الْفَزَالَ الرَّبِيبَا
الْوَجْهَ مِنْهُ كَبْدَر
وَالْقَدَّ يَحْكِي الْقَضِيبَا
طَبِيبٌ مَا بِي فِي الْحَبِّ
فَلَا عَدَمَتِ الطَّبِيبَا
أَنْبِي هُوَ يَتَّعِيبَا
هُوَ أَرَاهُ عَجِيبَا^(۵۹).

واته:

عه جییم بینیی له میژگوزاری
شووخه ئاسکیکی نازداری ده دوان
رهنگ و روخساری وه مانگی چوارده
بالایی وه سه رو، بهرز و ریک و جوان
گه نازداری و نوزداری دل بی
بی باکم له ده رمانی هه کیمان
عه جییم خوشوویست چ خوشه ویستی
تارادهی عه شق و په روانه سووتان.

دیاره هه تیوه تورکه کان له روو و روخساره وه جوان بوون
و کاریگه رییان له سه ره وه سبازان به جیهیشتوه، هه ریویه
له به ره می چهند شاعیردا به جوانی روو و قه دو بالایی هه تیوی

تورکدا هه لدراره، وهک (رودکی) شاعیری به رزی ئیرانی
که له سه دهی سییه می کۆچیدا ژیاوه وتویه:

(ترك هزاران بیای پیش صف اندر
هریک چون ماه بردو هفته درخشان
باده هنده بتی بدیع ز خوبان
بچه خاتون ترك و بچه خاقان
از کف ترکی سیاه چشم و پریروی
قامت چون سرو زلفانش چو چوگان^(۱))

واته:

چ غیلمانیکی جوان مانند تورکان
گلۆپ ناسا وه کو به دری دره خشان
شه رابگپن وه سف ناکرئ جه مالیان
به چهی خاتوونی تورک، نه ولادی خاقان
که مهستی چاوی مهست و زولفی خام
سه روقه د هه روه کو مه هتابه روویان

هه روه ها شاعیریکی به رزی وهک (ناصر خسرو) ده لیت:
(خدایا راست گویم فتنه از تست
ولی از تـرس نتوانم جفیـدن
اگر ریگی به کفش خود نداری
چرا بایست شیطان آفریـدن
لب دندان ترکان راختارا
نبایستی چنین خوب افریـدن
که از دست لب و دندان ایشان
به دندان دست و لب باید گزیـدن
به اهو می کنی غوغا که بگریز

به تازی هی زنی اندر دویدن^(۱).

واته:

خودایه راست بلیم گچهل له تویه
به لام ترسم هیه گهر ناشکرایی
که بۆ خۆت ئاده مت کردۆته کوخا
ئیتیر شهیتانت بۆ دهرد و به لایی
ئه گهر لێو و ده می تورکان خه تایی
له تویه بۆ ئه وهی دل موبته لایی
چ لێوئ یا ده می هه روهك ئه وانه
که داو هه م که دانه بۆ گه دایی
له لایهك ئا هوان هه لده به زینی
هه تا راویان له بۆ تاجی ئه دایی.

به وچه شنه که بینرا هه تیوبازی له خه لافه تی عه باسیدا
له لای خه لیفه کان و بگره خودی موفتی ده وله تیشه وه ببووه
کاریکی ئاسایی، هه ریویه له پاش موعه ته سه م زۆریه ی
خه لیفه کانی ئیسلام ئه و سیفه ته یان تیا بووه، (الواثق بالله
۲۲۷-۲۳۲ک) که به دوا خه لیفه ی سه رده می عه باسی یه که م
داده نریت له ناخه وه عه شقی هه تیو بوو، ئه و شه ش ساله ی
حوکمی ده وله تی عه باسی کرد له م هه تیو بۆ ئه و هه تیو
بازی ده دا، ئه وه ی له هه موویان زیاتر دل و ده روونی خه لیفه ی
ئیسلامی داگیر کرد بوو، غولامیکی میسری بوو به ناوی (مهج)،
ئه و غولامه ی هیند خۆشده ویست به پیرۆزترین شتی
نه ده گۆرپییه وه، خه لیفه (الواثق) له شیعیکی دا به سه ر مهج دا
ده لئ:

(مهج یملک المهج
بسجی اللحظ والبدعج)

حسن القصد مخطف
ذو دلال و ذو غنج
ليس للعين ان تبدأ
عنه باللحظ منعرج^(۶۲).

واته:

مهج چه ند جوان و چ شيرينيكه
گولالهى باغى چ نه وينيكه
بالاى وهك سه رو ريك و بلنده
به له نجبه ده روا نازه نينيكه
نيگاي چاوه كهى وهك جادوو وايه
باشترين دؤست و هاوسه رينيكه.

ده گيرنه وه به ياننيهك مهج به ناز و عيشوه وه خوى كرد
به ديوانى خه ليفه واثق دا، واثق به جارئك ئاگاي له كۆپى ديوان
و باس و خواسه كانى نه ما و له تاو مهج هؤشى له به برپا و كه وته
جيهانئيكى تره وه كه جيهانى خؤشه ويستى سيكسى هه تيويكى
ميسرييه و ده رگاي ئيلهامى شيعرى بؤخرايه سه رگازى پشت و
ناسكترين وشه به زارى دا هاتن وتى:

(حيياك بالنرجس والورد
معتدل القامة والقصد
فالهبت عيناه نار الهوى
وزاد في اللوعة والوجد^(۶۳).)

واته:

سلاوت لى بى به نیرگز و گول
بالا نه ونه مام به ندى جه رگ و دل
نیگای چاوانت ناز نه بارینى
سوتاوم وینهى بولبول له سه ر چل.

شایه نى باسه شهیدایى خهلیفه بو مهج به پادهیهك بوو
هه تیوی له خۆبایی کردوو وایلێکرد پروی خۆی له واثق
وه رگپیت و نه چى به ده میه وه، مه سه له یه کی وا كه خهلیفه ی
شیت و هار کردبوو، كه سه نهیده ویرا بچیته سلاوی، چه ندى
ههول دا و كه سانی راسپارد هه تیوه ی بو نه هاته وه سه ربار،
زۆری لیاپارایه وه .. بابه به سه روویه کی خۆشى تیکه .. شیت
بووه و هاوارده كات، هه تیوه نه یکرد و نه یکرد، پاش ئه وه ی
هه لویستی ناسازی مهج گه یشته وه خهلیفه، واثق له
دیژه شیعیكدا وتی:

(یا ذا الذي بعدابي ظل مفتخرًا
ما أنت الا مليك جار إذ قدرا
لو لا الهوى لتجارينا على قدر
وان أفق منه يوما فسوف تری)^(۱۴).

واته:

ئهی كه سى كه وا به نازاردانم ده كه ی شانازی
تۆ هه تیویکی بى نرخی تاكو لیت نه بم رازی
من شیتی رووی ما هتم ده ستی قه ده ر بو نه شكی
كه ریپدار بجم شتیكت نییه من بكا رازی.

له راستیدا خهلیفه واثق به جۆریکی ده ستی دابوو به له سنوری
تیپه پاندبوو، ئه و له لایه كه وه كه هه تیوبازی و عه شقی مهج

ئارامى لى ھەلگرتبوو، لە لایەكى ترەو ھە و تەبوو ھە ئازاردانى كەسانىك كە بۆچوونى فيكرى و ئاينىيان لەگەلیدا يەكى نە دەگرتەو ھە، بۆنموونە ئازاردانى (ابن حنبل) و ھەلئاسينى (احمد بن نصر الغزالي) چونكە لایەنگرييان لە بيروپای موعتەزىلەيى خەليفە واثق نە دەکرد كە دەيوت: قورئان دروستكراو ھە. حالەتێكى وا كە دەولەتى خەلافەتى شىواندبوو، ھەربۆيە شاعيريك لە و دەمانەدا وتويە:

(أضاع الخلفة غش الوزير
و فسق الأمير و جهل المشير
لواط الخليفة اعجوبة
و أعجب منه خلاق الوزير
فهذا يدوس و وهذا يداس
كذلك لعمرى خالف الأمور.)^(۱۰)

واتە:

شىواندى خەلافەت غەش و ئاكارى و ھەزىر
سوئى رەفتارى ئەمير، جەھل و نادانى موشير
خۆ ھەتیبوبازى خەليفە خەلكى وا و پرکردوو ھە
لە ھەزىاتر موتەعەجەب خولق و رەفتارى و ھەزىر
يەكئى واپئى لیدەنئى و يەكئى بۆ ژئير پئىيەكە وا
دنيا شىواو ھە سەراپا چى بلئيم رەبى قەدیر.

بەوشىو ھە خەليفەكانى عەباسى ئەوانەى پاش واثق ھاتن
كەمیان نەبئت ئەوانەى ديبان تىكرا ھاوجنسبازيان كردوو ھە و
غولامى تايبەتى خويان بۆ جىگا و نووستن راگرتوو ھە.

المتوکل بالله (۲۳۲-۲۴۷)ک و پرای ئه وهی وهک
سه رچاوه کان باسی لیوه ده که ن چوار هه زار که نیزه کی هه بووه
و سیکسی له گه ل هه موویان کردوه و له جوانترین و رازاوه ترین
کۆشک و ته لاردا رای گرتب وون، چه نده غیلمانی ناسک و
لووسیشی کردبوه هاو ده م و هاوسه رینی، له وانه یه کیکیان که
ناوی (شاهک) ه له هه موویان بۆ مته وه کیل له پیشتر بووه،
شایه نی باسه کاتی که خلیفه گه یشته ته مه نیک نه یده توانی
له به رپیری به ئاسانی جو له ی سیکسی نه نجام بدات، چه وزیکیان
له جیوه بۆ دروستکرد و له وپوه وه گرفته که ی چاسه ره کرا^(۶۱).
له راستیدا کاتی به سه رکردنه وهی سه رچاوه میژووییه کان
روداوی وا ده خوینینه وه که چه نده جیی سه رسورمانه
هینده ش عه نیکه و خه نده به خشه، بۆ نمونه (ابن الاثیر) له
روداوه کانی سالی ۲۵۲ ک واته خه لافه تی (المعتز بالله ۲۵۲-
۲۵۵ک) باسی راپه رینیکی مه زن له ناوچه ی (بوازج) ی موسل
ده کات، که (مساوری ئه لشاری بجلی) رابه رایه تی کردوه دژی
خه لافه تی عه باسی و کورده کانی ئه و ناوچه یه ش به شدارییان
تیدا کردوه و سالانیکی خایاندوه، هۆکاری ئه م راپه رینه وهک
ابن الاثیر ئاماژه ی بۆ ده کات ئه وه بووه که مساور کورپکی
هه بووه ناوی (حوثره) بووه، ئه و کورپه ی له زیندانی موسل
ده گیریت، پاسه وانیک زیندان به ناوی (حسین کورپ به کیر) به
حه وثره فیرده بئ و هه مو شه وی له زیندانه که ی درده هینئ و
تابه یانی له پال خویدا ده ینوینئ، و به یانی ده بیاته وه
شوینه که ی خوی، کورپه که له م کرداره بیزارده بیت، نامه یه ک بۆ
مساوری باوکی ده نیرئ و تئیدا ده نوسی (أنا بالنهار محبوس و
باللیل عروس) واته: من به رۆژ گیراوم و به شه و گایراوم، ئه و

۶. کورته میژوویه کی نیربازی له رۆژه لاتى ئیسلامیدا

نامه یه ی که مساورى هاندا په لامارى موسل بدات و
راپه پینه که ی هه لگرسینى^(۶۷).
خه لیفه المعتضد بالله (۲۷۹-۲۸۹ک) خه لیفه یه کی تری
عه باسییه که کرداری سیکسی له نان و ئاو لا له پیشتر بوو،
ئهم خه لیفه یه هینده ی کرد تا له ته مه نی ۴۶ سالیدا گیانی
دهرچوو، له شاکاره کانی ئهم کابرایه، که نیزه کیکی هه بوو ناوی
(دریره) بوو، له یه کیک له کۆشکه کانی خۆیدا ده ریاچه کی بو
دروست کردوو که شهست هه زار دیناری تی چوو بوو، خه لیفه
له وکۆشکه دا به دریره وه خه ریک بوو و کاروباری ده ولته ت و
خه لک و خواکەشی له پشت گوئ نابوو، هه ربویه (ابن بسام) ی
شاعیر له هه قیدا وتویه:

تـرک النـاس بحـیره
و تخـلـی فی الـبحیره
قاعـدا یـخـرب بالطـبل
علـی حـر دریره

واته:

خه لکی به کاسی به جیه پشتهوه
له ده ریاچه یه که لیی هه لنیشتهوه
به خو پیاکیشان، به تیری ته کان
قوزی (دریره) ی کردوته نیشان.

ویپرای دیره و هاوشیوه کانی، معتضد عه شقی غولامیکی
خۆی بوو که ناوی (بدر) بوو و زۆریشی خۆشده ویست^(۶۸).
دیاره ئهم لادانه سیکسییه ته نیا له ده ولته تی خه لافه تدا
خه لیفه کانی نه گرتبوه، به لکو شاعیر و عوله ماکانیشی

پێوه گلابوون و خه لکه ره شوکه که ش چاویان له وان ده کرد، ههروهک دهوتریت که ئه ده ب ئاوینه ی گه له . ئه ده بی سهرده می عه باسیش که چاخى زێرینی ده سه لاتى خه لافه تی ئیسلامیه پریتی له پیا هه لدان و چرین به سه ر غیلمان و هه تیوانا، له و شاعیرانه ی هه تیو ئیلهامی شیعه ره کانیا ن بووه : والبته بن الحباب، الحسین بن الضحاک، مصعب الکاتب، ابی جفنة الرقاشی، عمرو بن الملك الوراق، الثروانى الکوفی، العبادي . هتد) ئه مانه و جگه له (أبو نواس) که به مامۆستای شیعه ری نیربازی عه ره ب داده نریت و شیعه ره کانى مه زنترین ره و اجیا ن لای ئه دبیا ن و کۆره گشتی و تایبه تییه کاندای هه بووه و هاوده م و شاعیری ده رباری خه لیفه هارون ئه لره شید بووه .

(شابشتی) له کتیبی (الديارات) دا زۆرجار ئاماژه ی به و شاعیرانه داوه که به رده وام چوونه ته دیری مه سیحیه کان و به دوا ی هه تیودا گه راون که سواری بن یاخود سواری خۆیا نی که ن، جار جاره ش به ره می هیندیکیان له و باره یه وه بو راگواستووین . له و باره یه وه باس له شاعیری نیربازی عه ره ب

(مصعب الکاتب) ده کات و شیعه ریکی ده هینیتته وه که ده لی:

(انا الماجن اللوطي دين واحد
و أني لفي كسب المعاصي لراغب
الوط ولا أزني فمن كان لائطا
فأني له حتى القيامة صاحب
ادين بدين شيخ يحي بن اکثم
ولست على دين الزناة لنا كب)^(٦٩).

واته:

هه يتوبازي و مهيلي كوړ ريبازي ئيستا و دوورمه
خراپه و كاري به د دائيم خولقي نزمي شوممه
به لاي مئ دا نه چم تاكو هه تيوي مابي له م دنيا
هه فاليني كه سي خوشه له نيربازي بكا خوليا
ئهم ن ريبازي يه حياي ئه كئتم گرتوته بهر مه رده
به من چي فيعلي مئ گايين، هه تيوبازي نه كه م چي بكم.

وهك له شيعره كه دا دهرده كه ويټ شاعير ريبازي موفتي
ده ولته عه باسي يه حياي كورې ئه كئمي گرتوته بهر و ئوي به
نمونه يه كي به رزي خوې داناوه و هه تيوبازي به (زنا) حيساب
ناكات، هه رله و كتيبهي شابشني دا شيعريكي ئه م شاعيره
هاتووه كه شاعير باس له وه دهكات چوڼ كه ده چيټه جيبهك
ريشي به رده داته وه و ته سببچيكي ده گري به ده ستيه وه و
به پواله ت خوې به پياوچاك داده نئ و باوكان منداله كانيان
ده نيرنه لاي تا فيري خوينده واري و ئه ده بيان بكات، زور نابات
رووي راسته قينه ي دهرده كه ويټ و ده ستي نيربازي خوې له و
مندالانه ده وه شينيت، شيعره كه به م سه ره تايه ده ستيپيده كات:

و امر بالمعروف لا من تقيه
وكيف و قولي لا يصدقه فعل
اقول اذا لاقيت قوما الا اتقوا
ولو عرفوا حالي لحل لهم قتلي..^(٧٠)

واته:

كاتي به ريا ئه مري به چا كه ده كه م ئه ماما
كارم له گه ل گوفتارم به قه د عه رز و سه مايا

وهختى كه خهك دئنه سالوم ده ليم باش بن گر كه شغم بكن زوو ده بن توزم به حه وايا.

سه بارهت به شاعيرى مه ينوشى و نيربازى عه ره ب
(ابونواس ۱۴۵-۱۹۸ك) كتيبته ئه ده بيه كان پرن له باسى
سه ره پويى و لادانه سيكسيه كانى ئه م شاعيره كه به گيان و
جهسته عه شقى سيكس و چيژى له لادانه كانى و هره گرت،
سه رچاوه كان باس له وه ده كهن چون بي پيروا خوئى كردووه به
مه يخانه كانى جووه كاندا و پاش مه ينوشين چهنده تيوئىكى
له خوئى كؤردؤته وه و پاش ئه وهى به ته واوى رووتى
ده كرنه وه، ليوى ئه مى ده مژى و رانى ئه وهى ده گوشى و
غازى له ژير بالى ئه وهى ديكه يان ده گرت و پاشاى داخلى ته كيئى
چواره ميان ده كرد، يا خود دوو هه تيوئى سوارى يهك ده كرد و
خوئى ده بووه ته ماشاچى تا هه رامه كهى هه لده ستا و ئه وسا
ده ست له ده ست و قوهت له ..، يان هه تيوئى سوارى
كه نيزه كيئى ده كرد و له پشتته وه خوئى به سه ر هه تيوه دا ده دا.
دياره لاي ئه بونه واس هه تيو فه زلى به سه ر كه نيزه كدا هه بوو،
وهك خوئى ده يوت:

لعل من ابسط حسناته
انه لا يحيض ولا يببيض

واته:

**چاكترين فه زلي ميژدمندالي لوس
نه عاده ي تووش دي و نه ده كرى ئاوس.**

يان وهك ده يوت:

**(فَأَنْ قَالَ حَرَامٌ قُلْ: حَرَامٌ
وَلَكِنَّ اللَّذَائَةَ فِي الْحَرَامِ)^(٧١).**

واته:

**نه گهر وتيان حه رامه بلئ: حه رامه
كه خووشى و چيژ هه مووكات له حه رامه.**

له كتيبي (لطائف اللطف) دا سه بارهت به هه تيوي لوس ده لئ: (انهم بالليل عرائس و بالنهار فوارس، وهم للفرش والهراش ولسفر والحضر)^(٧٢)، واته: هه تيوي لوس به شه و بووكن و به روژ شوپره سوار، بو شه پ و بو جيگا و له ريگا و له مال به كه لك دين و هه ميشه حازربه ده ستن.

ده گيرنه وه جاركيان نه بونه واس له عيراقه وه گه شتيكي بو خوراسان كردوه، له ريگا چوته كه نيسه يهك و له گه ل كه شيشيكي سپورتدا به كتريان ناسيوه و پيكه وه خواردوويانه و خواردوويانه ته وه، نه بونه واس داواي له كه شيش كرد بيگورنه وه، كه شيشي فيلباز پاش نه وه ي رازي بوو تاكي خو ي كردوو هه ستايه سه رپي نه يهيشت نه بونه واس نه سپي شه هوه تي براني و نه و فيلبازييه ي هه ستي نه به نه واسي جولاند و له تاكه شيكريكا به نه مري بوي به جي هيشتووين كه ده لئ:

(ما أنصف الراهب من نفسه
اذ نكح الناس ولا ينكح)^(٧٣)

واته:

بئینصاف دەرچوو جەنابی کە شیش
تاکی خۆی کرد و پێم نەدرا لە شیش

هەرۆه ها شابه شتی قه سیده یه کی ١٧ به یتی ئه بونه واسی
راگواستوو ه که باس له په یوه ندی سیکسی هاو جنسبازی
شاعیر له گه له ته یو یکی مه سیحی ده کات که ناوی (عبد یشوع)
له یه کێک له دیره کۆنه کانی قه دپال شاخی عه قه به ی لای
ده ریاچه ی (طبریه) سواری بووه ^(٧٤).
(الحسین بن الضحاک)^(٧٥) شاعیر یکی تری عه ره به که له
ده رباری خه لیفه ئه مین و موخته سه م و واثق دا ژیاوه و
له شیعره کانیدا سه ره پۆیه سیکسیه کانی له گه له ته یواندا بو
هۆننیوینه ته وه، له شیعری کدا ده لیت:

(سقیاً للیل أفنیئت مدته
ببإرد الریق طیب النسم
ابیض، مرتجیه روادفه
ما عیب من فرق الی قدم
اباحنی نفسه وسدنی
یمنی یدییه و بات ملتزمی).

واته:

شهويك بۆم بوو به ساقى و دوست و
هاوجى
شه رابى بۆده گپرام هاته سه رجى
سپى و ناسك، پهرى شيوه، دره خشان
له بن پى تاسه رى بى عيب، به رز شان
كه خوى به خشى به بنده و ده ستى گرم
له ناوجى تا سپيده مه ستى كردم.

(ابن سكرة) شاعيرىكى ديكه ي ئه و سه رده مه يه كه بۆ
چيژوه رگرتن و هه تيوبازى سه ردانى ديره كانى كردوو و
سه ره پوييه كانى به وينه ي شيعرى پيشكه ش كردووين، ئه م
شاعيره وتويه:

(مر لى في العمريوم
لا اجازيه به شكر
بين غزلان النصارى
امزج الريق بخمر)^(٧٦)

واته:

له گشت ژيانم روژيكم ديوه
هيچ كات خوشى وام تيدا نه ديوه
له نيو چاو ناسكه مه سيجيه كاندا
مه ينوشيم ده كرد له پال هه تيووا.

وهك ده رده كه ويته ديارده ي نيربازى له م قوناغه دا
واپه ره ي سه ندبوو مزگه وت و كوڤى عوله ما و ماموستا
ئاينيه كانيشى گرتبووه. وهك ده لىن كوڤى (المريد /
ناوچه يه كه له به سره) پرى بووه له مندالى لووس كه بۆ

خویندن روویان تیکردبوو، ئەو کۆرە ی کاتیک شاعیری گەورە ی
عەرەب (البحتری) خۆی پێداکرد وتی: (ما أحسن المسجد
بقنادیله) واتە: مزگەوت چەند جوانه به چراکانی.
هەر وهه له زانایه کی وهك (ابن درید) دهگێرنه وه كه له گەل
ئەو هه موو توندوتیژییه ی دا چاوپۆشی له و منداله جوانانه
کردوه كه کاتی خویندنه وه به رده وام هه له یان ده کرد، کاتیک
لێیان پرسى بۆچی چاوپۆشی له و جوانانه ده کهیت و بۆچی
بانیکه و دوو هه وا، له وه لامدا وتویه (لا تعجبوا فأن فی وجهه
غفران لذنوبه) واتە: سه رتان نه سوپیت، رووی جوانی پۆزشی
هه له کانیته. دیاره کۆری ابن درید ئەوه نده مندالی جوانی تیدا
کۆببۆوه كه هیندیک هه وه سباز نه یانده توانی جیبهیلن. به کی
له وانه وتویه:

من یکن للظباء طالب صید
فعلیه بمجلس ابن درید
ان فیله لأوجهاً قیدتني
عن طلاب العلاب بأوثق قید

واته:

ئەوهی که خولیا ی راوه ئاهو کا
با روو له کۆری ابن درید کا
ماه روخساری وای لی کۆبۆته وه
به ستوو میانه وه پیم به کۆته وه

دیاره ئامۆژگاری و وه عظى دینی نه یانده توانی ریگا به
دیاردە ی نیربازی بگرن له نێو مزگەوت و کۆری زانسته

ئاینیه کاندا، به قهولی شاعیری پایه به رزی ئیرانی (کمال

خجندی):

چشم اگر این است و ابرو این، ناز و عشوه این
الوداع ای زهد و تقوی، الوداع ای عقل و دین.

واته:

چاو و ئه بۆ گهروه هابئ، وا بئ عیشوه و نازه نین
تۆ له کوئی ئه زهد و ته قوا، خوات له گه ل ئه ئه قه و دین

یان:

ئاگری هه وهس رووکاته هه رکهس
چه نده زاهید بئ دهیکا به ته رهس.

له راستیدا بآلوبوونه وهی نیربازی له مزگهوت و خویندنگا
ئاینیه کاندا به جۆریک له دوا قۆناغه کانی خه لافه تی عه باسیدا
په ره ی سه ندبوو که به قه ولی (هندوشاه) پاش ئه وه ی خه لیفه
الناصر (٥٧٥ - ٦٢٢ک) زانی عوله ماکانی خویندنگای ناوداری
(نظامیه) به هه تیوبازییه وه سه رقائن، بریاری دا هه موویان له
خویندنگا که بکاته ده ره وه و شوینه که شی بکاته ته ویله ی
ئه سپ و هیستر و سه گی لئ ببه ستنه وه^(٧٧).

وه که له کتیبی (تجارب السلف) دا هاتوووه، (أبو زکریا
یحیی بن علی) که به خه تیبی ته بریزی ناسراوه، مامۆستای ئه و
خویندنگایه بووه و شه وانه به زمی مه ینۆشی سازداوه و فه قئ
لووسه کانی له خۆی کۆکردۆته وه، تا به راپۆرتیک خواجه ی
به پۆه به ریان ئاگادار کرده وه. خواجه که سه ره تا باوه ری

نه ده كرد، شه ويك به دزييه وه هاته خوئندنگا كه و راستى مه سه له كه ي بۆده ركه وت، سپيده ته بريزي بانگ كرده لاي خۆي و بۆئه وه ي دلّي نه شكيني پيى وت: ئه وه مانگانه كه مان بۆ زياد كردووي، راستييه كه ي تا ئيستا نه مانزانيوه به شه و كۆرت ئه وه نده گهرمه و خه رجيشته هينده گرانه^(٧٨).

له راستيدا مه يلى هاوجنسبازى لاي هينديك له عوله ما و شاعيرو ئه ديبه كانى ئه م قوناغه هيند به تين بووه كه ئاماده بون له پيناوي هه تيوه كانياندا ده ست له هه موو شتيك هه لگرن، يان گهر ويصاليان بۆ ريئه كه وي شه ربه تي مه رگ بنۆشن و ناوي خۆيان وهك هه تيوبازيكي شه هيد له ميژوودا تۆماريكن.

له و رووه وه روداوي خۆشه ويستي (سعد الوراق) ي ئه ديب بۆ يه كيك له شاگرده مه سيحيه كانى كه ناوي (عيسا) بووه له شارى (رها) شاراوه نييه، عيسا پاش ئه وه ي مه سه له كه ي ئاشكرابوو سه ري خۆي هه لگرت، سه عديش به ته ماي بينيني چاوه كاله كانى عيسا به رده وام له هاتووچۆي كه نيسه دا بوو، له داخا ديوانه بوو، تا رۆژيكيان له شوينيكي نزيك به كه نيسه كه ي رها لاشه ي مردوو يان ديته وه، پاش مردنى سه عد، جارجاره عيسا بۆ سه ردانى بئه ماله كه ي ده گه پاوه رها، مندالانى شار هه موو جارئ سه ره ريگه يان ليده گرت و عيسايان به رده باران ده كرد و ده يانوت: ئه ي بكوژى سه عدى و هراق^(٧٩).

هه روه ها (شرف العلاء) ي شاعير و ئه ديب له عه شقى كورپيكي مه سيحيدا پشتى له ئاين كرد و چووه ناو كه نيسه و به زمى مه ينۆشى قبول كرد، (مدرك بن علي الشيباني) ي زاهيد و ئه ديب عه شقى شاگرد يكي مه سيحى خۆي بوو به ناوي (عمرو) و له كاتى وانه وتنه وه يدا نامه يه كي پير خۆشه ويستي و

۷. کورته میژوویه کی نیربازی له رۆژه لاتى ئیسلامیدا

پارانه وهی بۆنوووسی، عمر و گوپی نه دایه و کۆری
دهرس خویندنیشی به جی هیشت، مه سه له یه کی وا که مدرکی
دیوانه کرد و به هه مولایه کدا که وتسه سۆراخی، کاتی
شاگرده کانی تری مدرک په شیوی مامۆستا که یان زانی،
که وتنه وه گه پان به دواى، عه مرودا و رازیان کرد سه ریک له
عاشقه که ی بدات، عاشق که به دیداری مه عشوقی گه یشت،
به رگه ی ئاگری سوتینه ری عه شقی نه کرد و نه عره ته یه کی کیشا
و گیانی سپارد^(۸۰).

(۲ / ۳)

میسر و چه ند نمونه یه کی نیربازی

ئاشرکایه که میسر له سالی ۲۲ ی کۆچی و له سه رده می
خه لیفه عومه ری کوری خه تابدا خوی لی بی رازی، که وته ژیر
سایه ی ده ولله تی خه لافه ت و زیاتر له گه ل شام دا جو ره
یه کیتییه کی ئابووری و به پۆوه به رایه تییا ن پیکده هینا،
ماوه یه کی زۆر له ژیر ده سه لاتى سه نترالیزمی خه لافه تی ئه مه وی
و عه با سیدابوو، پاش لاوازی و ده رکه وتنی خولیا ی
سه ربه خو خوازی هه ریمه کان له ناوه ندى خه لافه ت که به غدا
بوو، میسریش قوناغ به قوناغ ده چوو ه ژیر سایه ی چه ند
بنه ماله و ده سه لاتى جیاوازی وه ک: طو لۆنییه کان،
ئه خشیدییه کان، فاتییه کان، ئه یوبییه کان و مه مالیک که تا
هاتنی عوسمانیه کان له حوکمکردن به رده وام بوون.

دیاره ده بی دیارده ی نیربازی له میسری خاوه ن
شارستانیه تی دیرین و دابه شبوونی چینایه تی توندوتیژ و
رژیمی کۆیله یه تی دا هه بووی که له قوناغه کانی حوکمی

دهولهتی خهلافهتدا زیاتر په ره یسه ند و له سه ده کانی ناوه راستدا بۆته دیارده یه کی زۆر ئاشکرا و میسر یه کان پێی ئاشنا بوون، ئیمه لی ره دا چه ند نموونه له و دیارده یه له چه ند قوئاغی کی جیاوازا ده خه ی نه به رچاو که مشتئ له خه رمانی کی هه تیوبازین له میسردا.

(١ / ٢ / ٣)

کوشتنی سولتانی هه تیوباز

ئاشکرایه که سولتان (الظافر بالله ابو منصور) تۆهه مین سولتانی فاتییه که حوکمی میسری کردووه و ئه و مزگه وته ی که ئیستا له قاهره به ناوی (ظافر) ه به ناوی ئه وه وه یه، وه ک سه رچاوه میژوو یه کان له م سولتانه ی ده گێر نه وه، چونکه گه نج بووه و چه زی به به زم و که یف بووه سالانی حوکمی پر ئاشووب و گێچهل بووه، سولتان (ظافر) مروقی کی نێرباز بووه و چه زی له کورپه لووسکه یه کی وه زیری خۆی کردبوو که ناوی (نصر) بوو، وه ک لیی ده گێر نه وه شه و و رۆژی له گه ل ئه و کورپه دا ده برده سه ر و زۆر عاشقی بووه و شه وان ه سه ردانی ماله که یانی ده کرد و تا به یانی خه ریکی که یف بوون، پاش ماوه یه ک هه تیوه که و عه باسی باوکی بریاری کوشتنی ظافر ده دن و پیلانی بۆ داده پرێژن، ئه و پیلانه ی که نصر له شه ویکی ئه نگوسته چاودا له ماله که ی خۆی له قاهره جیبه جیی کرد، پاش ئه وه ی سولتانی هینایه ماله وه و پاش شه راب نۆشین دای به سه ر خۆیدا و ئینجا خه نه ریکی له ورگی چه قاندوو به پارچه پارچه کراوی هاویشته بیریکه وه، پاش ئه وه ی خه لکی قاهره مه سه له که یان زانی خۆپیشیان دانیان کرد و داوای تۆله یان له عه باسی وه زیرو هه تیوه که ی ده کرد، هه ربۆیه وه زیرو کورپه که ی به ره و شام هه لاتن، ئه م رووداوه

۷۲ کورته میژوویه کی نیریازی له رۆژه لاتى ئیسلامیدا

سالى ۵۵۴ ك روويدا^(۸۱). هه ربۆيه ناچارين پارچه شيعريكى شيخ رەزا بەو سولتانه هەتيوبازە بليين:

عاجز مەبە نەك بۆتۆ، وەفایان نییه بۆ كەس
مەعلومە كە ئەم تاقمە وەك تاسى حەمامن.

(۲ / ۲ / ۳)

سەلاحەددين هەتيوبايويزى له خواترس

نامانە ویت هیچ دريژدادرپيهك له باسى مەزنى سەلاحەدين و كارەكانى بۆ عەرەب و ئیسلام بکەين و قارەمانى و شۆرەسواری ئەو سولتانه بخەينه بەرچاو، چونکە ئەو مەسەلەيهكى شاراوە نییه و بەشیرهو دەرخواردمان دراو، بەلگۆ ليرەدا تیکستیکى میژووئی (الذهبي) دەخەينه بەرچاو كە باس له سالى ۵۹۵ ك دەكات و سەبارەت بە (الملك الناصر صلاح الدين صاحب مصر) دەلى:

(ئەو نە پياويكى له خواترس بوو، رۆژيكيان هەتيويكى توركى بانگ كرده ژووړهوه كە ناوى أبو شامة بوو و هەزار دینارى پیدابوو، سەیری جوانی و قەدوبالای كړد و داواى لیکرد خۆی رووت و قووت بکاتهوه، ئینجا دەریپیکه ی خۆی داكەنى تا كارێكى بەد بکا بەلام خودا فریای كەوت و بەپەله چوو لای كەنیزه كەكانى و خۆی خالى كردهوه، پاشتر گەرايهوه هەتيوه كە هەر چاوه پي ئه كړد. فەرمانى پي كړد خۆی له بەركاتهوه و پرواته دەرەوه)^(۸۲). دياره سەلاحەدين شەریفه كەيان بووه و دەبى ئه وانى ديكه چۆن بووين.

(۳ / ۲ / ۳)

شىخىكى ئەنگۈستىلە باز

له پىغەمبەر (د.خ) دەگىرپنە وه كه وتويه (بئس المال في آخر الزمان الممالك) واته: قەلبىترين مال له ئاخىرزه ماندا مه ماليكه، وهك ئاشكرايه قۇناغى حوكمى مه ماليك له مىسردا له پاش ئەيىوبىيه كانه وه دەستپىدەكات و تا سالى ۱۵۱۶ بەردەوام دەبىت كه عوسمانىيه كان هيرش و پەلامارەكانى خۇيان له رۆژئاوا وه ستاند و روويانكرده رۆژه لاتی ئىسلامى و مىسریشان خستە ژىر دەسه لاتی خۇيانه وه.

له راستيدا سولتانه كانى مه ماليك له مىسردا له پادە بەدەر بايه خيان به كۆيله و كرىنى مه ملوكى سىپى پىست دەدا و له مالەكانى خۇياندا رايانده گرتن. هەر له م رووه وه سولتان (كتبغا) كه له شهسته كانى سەدهى حەوتەمى كۆچيدا دەسه لاتی مىسرى گرتە دەست، له سالى ۶۶۵ ك پىشوازى له ده هەزار مالىك كه له ناوه راستى ئاسيا وه هاتبوونه مىسر و به (الأويراتية) ناسرابوون، مه سه له يه كى وا كه بووه هۆى وىته وىتى خەلك و ناوى سولتان به خراپى له سەر زارو و زمانان ده گەرا^(۸۴)، سولتانه كانى مه ماليك ژماره يه كى زۆريان له منداله جوان و لووسكه كانى مه ملوكى بۆخۇيان گلده دايه وه و ناويان لى نابوون (الخاصكية / تاييه ت)^(۸۵).

وهك (مقرىزى) باسى ليوه ده كات سولتان ناصر محمد بن قلاون له پادە بەدەر له كرىنى غولامى مه ملوكى دا

ده سستبالاويوه، ناوبراو (۱۰۰۰۰۰) درهه مى دايه
هه تيويك، به قهولى كابراى عه ره ب:

اذا كان رب البيت بالطبل ضارياً
فلا تلم الصبيان فيه على الرقص

واته:

گه رباوك له مال كه وته ده ف ليدان
چ لومهى مندال ده كرى له سوپدان.

ميره كانيش لاسايى سولتانيان ده كرده وه و كه وتنه
هه تيوكپين، مه سه له يه كى وا كه نرخى هه تيوى له قاهره دا
فراند بو سى تا چل هه زار درهه م، مه سه له كه له وه ش تپه پى،
سولتان ناصر، (ملكتمر الحجازى) مه ملوكى كرى به (۱۰۰۰۰۰)
درهه م^(۸۶).

دياره پهره گرتنى مه سه له ي كؤيلايه تى و هه تيوكپين و
راگرتنيان له كؤشك و ده باره كانى سولتان و ميره كاندا
به واتاي زياتر بلاويوننه وه ي هاوجنسبازى و بوونى
به ديارده يه كى باوى كؤمه لگا له ميسر، نمونه شمان بوئه وه
(شيخ شرف الدين أبو الربيع) ي شاعير و زيړه نگره كه له
هه مه دان له دايك بووه و له هه وليتر پهره رده بووه و ده واتر
چوته ميسر و يه كيك بووه له شاعيره كانى ده ريارى
سه لاهه دينى ئه يوبى و له سه رده مى مه ماليكه كانيشدا ژياوه .

(ابن تغربدى) سه باره ت به و شيخه ده لئيت: (ده گيرنه وه
جاريكيان هه تيويكى مه ملوكى جوانى مه ليك ئه شره ف موسا
چوته لاي و پيوتووه: ئه نگوستيله يه كت هه يه بو په نجه م،

ئەویش له وهلامدا وتبوی: ناوه لای نیمه، بهلام پهنجهیهکی جوانم ههیه بۆ ئەنگوستیله کهت!!^(۸۷).

له راستیدا تیکستیکی وا دریده خات که هه م سولتان و هه م شیخی شاعیر ههردووک ئەنگوستیله باز بوون، ئەنگوستیله، ئەو زارویهیهی تا ئیستاش له ههولێر بۆ مندالی حیز بهکاردهبری.

(۴ / ۲ / ۳)

قازییهکی حیز و چه ند پۆرشیک

(الابشیهی) له دهروازهی ههفتاوشه شه مینی کتیبه کهیدا چه ند سه رگوزشتهیهکی عهنتیکه سه بارهت به هیندیك له قازییهکانی چه رخی زیڕینی دهولهتی خه لافهتی ئیسلامی دهگیرپهتهوه، له دوایه پرهگرافی بهشی سییه می ئەو دهروازه یه دا، باس له قازییه حیزه کهی شاری (حمص) ی شام دهکات و ده لیت که بازرگانیک سهردانی ئەو شارهی کردووه و گوئی له بانگ بیژ بووه وتویه (اشهد ان لا اله الا الله و ان اهل حمص یشهدون ان محمدا رسول الله) بازرگان ئەم شیوازه بانگدانهی لا سهیر ده بی و ده چیته لای ئیمام بۆ شکات، که ده چیته مرگهوت ده بینئ ئیمام له سه ر پیه که پیشنوویژی دهکات، کابرا زیاتر سه ری سوورده مینئ و ده چیته لای موخته سیب بۆ شکات، که دهگاته لای موخته سیب سه یرده کا قورئانیکی له کۆشدایه و کوپه یه شه رابیشی به دهسته وهیه ده یفرۆشی و به قورئانه که سویند ده کا که شه رابه که بی غه ل و غه شه، کابرای بازرگان که ئەمه ده بینئ پشتاوپشت دهگه پته وه و بریارده دا بچیته لای قازی شار که گه وره ترین دهسه لاتی شه رعی و یاساییه، کاتی دهگاته لای قازی ته ماشا

ئەکات قازى لەسەردەم پال کەوتوو و میرمنداڵىکی بەسەرەوهیە و خەریکیتی، کابرا دەلیت: خوا حمص ژیره وژووورکا، قازى له بازرگان دیتە وەلام و دەلی ئەوه چى بووه؟ بازرگان تیکرای مەسەله کان باس دەکات، پاش ئەوهی لى دەبیتهوه، قازى دەلی: کەرە تو خراپ تى گەیشتوو، سەبارەت بە بانگبێژەکە، ئەمرۆ بانگبێژەکە مان نەخۆش بووه و کابرایەکی جوویان بەکری گرتوو له شوینی ئەو بانگ بەدا کە نابى شایەتومان بىنى، مەسەله ی ئیمامیش، کاتى لەمال هاتۆتەدەر، پىیەکی کەوتۆتە ناو پىساییهوه و کاتى پاکردنەوهی نەبووه، جا لەبەرئەوهی خەلکە کە نوێژى جەماعەتى نەفەوتى لەسەر پى پاکەکەى ئیمامەتیە کەى بۆکردوون، ئەوه کەى موحتەسبیش ئەوهیە کە لە مزگەوتى کدايه بەرەمى ئەو مزگەوتە تەنیا تری یەکی خراپە و نافروشى، هەربۆیه دەگوشى و دەیکاتە شەراب و دەیفروشى و پارەکەى بۆ قازانجى مزگەوت و خویندنگا و فەقى یەکان سەرف دەکات. سەبارەت بە خۆشم، ئەوه مندالە هەتیوه و باوکی دواى مردنى مال و داراییەکی زۆرى بەجییهیشتوون و میراتە کەیان وەستینرابوو، ئیستا کە سوکارەکەى هاتوون و دەلین مندالە کە مان بالق بووه، ئەوا منیش بۆ دلنیاىی لەسەر خۆمى تاقى دەکەمەوه!!، بازرگان کە ئەمە لە قازى دەبیستى لە حمص دەردەچىت و سویند دەخوا تاماوه نەچىتەوه بەویدا^(۸۸). دیارە کابرای بازرگان گەر بە ئاشکراش نەویرابى لەدلى خۆیدا وتویه:

**قازى لەژێر هەتیوا، سولتان دەستی بەخەنجەر
حوکم بەردەستی زۆردار، دادمان لەدەستی قوندەر.**

(۳ / ۳)

ئیران یا ولاتی نیربازان

ئاشکرایه که ئیران ولاتی ئاری ره گهزان و مه لبه نندی دیرینی شارستانیته تی رۆژھه لاتی نزیك و ناوه پراست له سه رده می خه لیفه عومه ری کورپی خه تاب و پاش شه ری قادسیه و نه هاوه ند که وته چنگی ده وله تی خه لافه ت له کاتیکدا شه قاویکی گه وره ی له گه شه کردنی کۆمه لگا و مه یینی چینه کانی و پرۆسه ی ده سه لآت و به رپۆه بردن و دواتر شارستانیته به هه ردوو لایه نه مادی و مه عنه ویه کانیه وه هاویشتبوو، هه ربۆیه چینی هه لپژارده ی ئیرانی مه سه له ی روخاندنی ده وله تی ساسانیان به کاره ساتیکی گه وره و هاتنی عه ره ب و ئیسلامیان به نه گبه تیه کی مه زن له قه له مدا و له پرووی ده روونیه وه توشی تیکشانیکی گه وره هاتن و گیانی به رگریانی بزواند.

له به رئه وه شتیکی سه رسورپه ئنه ر نییه که به درپژایی حوکمی خه لافه تی ئه مه وی که خه لیفه کانی پان عه ره بیزم بوون، ئیران ببیته پیگه یه کی مه زنی راپه رپین و شوپش دژی داموده زگای ده وله تی خه لافه ت، له وه ش زیاتر پلانی روخاندنی ده وله تی ئه مه وی له ئیراندا چنراو له لایه ن ره گه زه ئیرانییه کانه وه جیبه جیکرا، که سه ره نجام دواخه لیفه ی ئه مه وی (مروان الحمار) کوژرا و بناغه ی ده وله تی عه باسی دامه زرینرا که ده توانریت به ده وله تی (فارس و عه ره ب) له قه له م بدریت، چونکه بنه ماله کانی (آل فضل) و (آل سه ل) رۆلی سه ره کیان له به رپۆه بردنی دام و ده زگا کانی خه لافه تدا ده بیینی و پاش نه مانی ئه و دوو بنه ماله یه نفوزی ره گه زه ئیرانیه کان هه ر له و دام و ده زگایانه دا هه سته پیده کرا.

له لایه کی تره وه ئیران که پیشتر له چه ند ره گه زی ئاری وهك (فارس، کورد، بلوچ) پیکده هات له قوناغی دواییه کاندا بووه شوینی نیشته جی بوونی چه ند ره گه زی دیکه ی وهك (عه ره ب، تورک، ئه رمه ن، تورکمان و ئازهر... هتد) که رۆلیان له زیاتر ئالۆزیوونی کیشه کانی ولات و باری سیاسی ناوچه که دا هه بوو.

پاش لاوازیوونی سه نترالیزی خه لافه تی عه باسی و سه ره له دانی جولانه وه سه ریه خۆیی خوازه کانی هه ریمه کان، ره گه زه ئیرانیه کانیش زووبه زوو که وتنه خو و جگه له دامه زرانندی چه ند سه لته نه تی وهك (تاهیرییه کان ۲۰۵ - ۲۵۹ک)، (سه ففارییه کان ۲۵۴-۲۸۹) (سامانییه کان ۲۶۱- ۳۸۹)، (غه زنه وییه کان ۳۵۱-۵۸۵ک) بنه مالله ی (بۆیه ی) یه فارسه شیعه کانیش توانیان بۆماوه ی ۲۷ سال (۳۲۰-۳۴۷ک) خۆیان به سه ر ده ستگای خه لافه تدا بسه پیئن و ته واوی رۆژه لاتى ئیسلامی حوکم که ن. که دواتر ئیران ده که ویته ژیر ده سه لاتى سه لجوقیه تورکه کان و تا هاتنی مه غۆل ئه و ده سه لاته به رده وام ده بیئت، دواتر حوکمی بنه مالله کانی (قره قونیلو / ۱۴۰۸-۱۴۶۷ / مه پری ره ش) و (آق قونیلو / ۱۴۶۷-۱۵۰۱ مه پری سپی) له ئیراندا ده ستپیده کات تا سالی ۱۵۰۱ که شیخ ئیسماعیل سه فه وی ده چیته ته وریز و ده ولله تی سه فه وی داده مه زینیت و ئیران پی ده خاته چاخى نوی وه.

سه باره ت به دیارده ی نیربازی له ئیراندا، ده توانریت بوتریت که ته مه نی ئه و دیارده یه دریزایی ته مه نی شارستانییه تی دیرینی ئیرانه، له م رووه وه ناکری چه ند شتی له بیر بکریت یه که م دابه شجوونی توندوتیژ و میژینه ی چینه کۆمه لایه تییه کانی ئیران، دووه م نه بوونی ئازادی تیکه لاوبوونی

ره گه زى نيروميى كۆمه لگا به شيويه كه ساغلام يان به مانايه كي تر داخراوى كۆمه لگا و چه پاندنى بى سنورى لوان، سييه م گنده لى ته و اوى دهر بارى سولتان و ئه مير و ده ستوپيوه نده كانيان كه له پيناوى چيژوه رگرتن له هيچ رهفتارى نه پرينگاونه ته وه، چوارهم، دابارينى ره گه زى تورك و گه رمبوونى بازارى كۆيلايه تى، مه سه له يه كي وا كه هانى چينه خواپيداوه كانى دها منداله توركى سپى و سۆل بگپن و بۆ خزمه تى خويان سووديان ليوه رگرن به به زمى ناوجيگه شه وه، حاله تىكى وا كه رۆلتيكى گه وره ي له بلاوبونه وه ي نيربازى دا هه بو له نيو تيكرپاى چينه كۆمه لايه تيه كاندا به تاييه تى له سه ده كانى ناوه راست و تا نزيكه ي سه د سال له مه وبه ريك، نمونه ي ميژوويى و ئه ده بيش بۆ گه واهيدان له م راستيه هه ند زۆره كه وا له هه ر ليكۆله ريك بكات پاش خويندنه وه يان ئيران ناوبنى ولاتى نيربازان كه به فارسى: أمرد پرستى، بچه بازى، غلامبارگى و ساده پرستى پى ده لئين و وا لي ره دا چه ند نمونه يه ك ده خه ينه به رچاو:

(۱ / ۳ / ۳)

نمونه ي ميژوويى:

(۱ / ۱ / ۳ / ۳)

ريسوايى نه بو نه عيم

(ابو فضل بيهقي) له كتيبه ميژوويه كه يدا ده گيرپته وه كه له دهر بارى سولتان مه سعودى غه زنه وي دا كابرايه ك هه بووه پياو و نه ديمي سولتان بووه به ناوى (أبو نعيم)، ئه م كابرايه دللى چۆته سه ر غولاميكى جوان و دلگيرى سولتان كه ناوى

(نوشتیکن) بوه و به دزییه وه جارچار ته ماشای ده کرد، رۆژیک سولتان به و غولامهیدا چه پکه گولیک بو ئه بونه عیم ده نیی، ناوبراو کاتی وه رگرتنی گوله که دهستی غولام ده گوشی، نوشتکین زوری پی ناخۆش ده بی و ده لی: ئه وه چ بی ئه ده بیه که که به په نجیه خیانهت دهستی غولامان بگوشی؟ ئه م قسه یه ده گاته وه سولتان مه سعود و ده بیته هوی دلره نجانندن و تورپه بوونی و فه رمان ده دا ئه بونه عیم وه ک سه گ په ت که ن و له قه لای به او یژن و مال و داراییه کی که هیه تی به نوشتکینی به خشن، شایه نی باسه ئه بونه عیم له سه ر ده ستگوشینیکی نوشتیکین که وته به ر رق و نه فره تی سولتان و ماوه یه کی زور ریسواکرا، تا به هیمه تی پیاوچاکان سولتان لی خۆش بوو و گپرایه وه ده ربار، رۆژیک که سولتان له به زمی مه ینۆشیدا بوو، ئه بونه عیمیشی له گه لدا بوو، سولتان رووی تیکرد و پیی وت: ها بونه عیم ئیستا سه یری نوشتکین ناکه ی؟ له وه لامدا بونه عیم وتی: قوربان له سه ر ته ماشایه کی جاری پی شوو به ده ردی نه چووم تا دووباره ی بکه مه وه، سولتان دایه قاقای پیکه نین^(۸۹).

دیاره نمونه یه کی وا ئه وه ده گه یه نیت که سولتانه کان جگه له به زمی هه تیوبازی، هه تیوه که شیان به به شیک له هه ییه تی شایانه یان زانیوه و ئاماده بوون به توندترین شیوه سزای نزیکترین که س بده ن که به چاوی (خراپ) نیگا بکات، نیگا که ریک که پیوست بوو بیوتایه:

لیم مه ره نجی گهر ئه وه ندهت بۆ پروانم دلنیا به لیت تیرنابیی چاوه کانم.

(۲ / ۱ / ۳ / ۲)

ئهمیر یوسفی برای سولتان مه حمود و طغرله نووس

(بیهقی) له شوینیکی تری کتیبه کهیدا روداو یکمان له ده رباری سولتان مه حمودی غه زنه وی (۳۳۸-۴۲۱ك) دا بۆده گپیتته وه که باس له ئهمیر یوسفی برای سولتان مه حمود ده کات که حه زی له غولامیکی لووسی سولتان بووه که ناوی (طغرل) بووه، ئه و غولامه ی که له لایه ن خاتوون ئه رسه لانه وه کرابووه دیاری بۆ سولتان و له بهر جوانی و ناسکی سولتان کرد بووه شه رابگپیر و هاوجیگه ی تایبه تی، ئهمیر یوسف که له کۆپیکی مه ینۆشی سولتاندا له باغی فه یروزی ئاماده ده بیئت بی ئه وه ی هه ست به خۆی بکات شیت و شه یدا ی طغرل ده بیئت و ته نیا ساتیکیش چاوی لئ ناتروکینئ، مه سه له یه کی وا که سولتان تو ره ده کات و نا چارده بیئت به یوسف بلئ: تا ئیستا من چه نده چاکه و پیاوه تیم به سه رته وه یه، چۆن ده بیئ له کۆپی مه ینۆشی مندا بیئ ده بی و بکه ی؟ تو خۆت پیت خۆشه که سانی دی به وچه شنه له به زمی مه ینۆشیدا سه یری هه تیوه کانت بکه ن؟ به راستی ئه گهر حورمه تی باو کم نه بوایه ئیستا خراپم به سه رده هینای، ئه مجاره یان لیت ده بوورم و بپۆ ئه وه طغرل یش بۆخۆت چونکه ئیمه له و با به ته مان زۆره، هۆشیار به جاریکی دی هه له ی وا دووباره نه که یته وه، یوسف که

ئەمەى بیست سەرى سوپما و سەرى دانە واند و ماچی
خاکی بەرپی سولتانی کرد و بریاری دشتی وای هەرگیز
لئ دووبارە نە بیته وه^(۹).

(۳ / ۱ / ۳ / ۳)

سولتان مەحمود و ئە یازی چاوباز

خۆسە ویستی و عەشقی سولتان مەحمود بۆ ئە یازی تورك
داستانێکی ئاشکرایه و لە میژوو و ئە دە بیاتی ئێراندا
رەنگی داوه ته وه، وهك (نظامی عروضی) باسی لئوه دهكات ئەم
ئە یازە زۆر شیرین و جوان و لە سەرخۆ و رێك ئە ندام و جوان
پۆش بووه و لە زەمانی خۆیدا بئ هاوتابوو به جۆرێك دل و
دەروونی سولتانی داگیر کردوو، شه ویکیان سولتان مەحمود
زۆر سەرخۆش دەبئ و لە بئ ئاگاییه وه فەرمان به ئە یاز دەدا
قژە درێژه که ی له ناوه راستدا بپریت، سپیده که دیته وه هۆش
خۆی و دەزانی چ هه له یه کی دەر هه ق به مه عشوقه که ی کردوو
زۆر شیرزه دە بیته و هاوار دهكات که سئ دل خۆشی بداته وه،
له و کاته دا حاجی عەلی قەریبی سەرکاری دەر یار (عنصری)
شاعیر ئاگادار ده کاته وه و دە ی نیرۆ ته لای سولتان، عنصری که
دە چیته ژوو ره وه سولتان پیی ده لئ و ره بزانه چی رویدا وه و
شتئ بئ با داخه له دل دەر چئ، عروضیش ده لئ:

کی عیب سر زلف بت از کاستن است
چه جای به غم نشستن و خاستن است
جاری طرب و نشاط و می خواستن است
کاراستن سـرو زپیراستن است

واته:

چ کات کورتی زولف بۆته عیبی جوان
بۆچی غمه مخۆری و دهرون ئازاردان
گهرمی کهین کۆپی بهزم و مهینۆشی
سهروهه لپاچین باشه بۆ ههلدان.

دوای ئهوه سولتان مهحمود فهرمان دهدا دهمی شاعیر سی
جار پر له گه وهههه بکه ن و گۆرانی بیژانی بانگ کرد و ئه و رۆژه
تا ئیوارئ شه رابیان دهنۆشی و ئه و دوو بهیته شیعره یان
به گۆرانی دهوت^(۹).

ههروهه له بهشی پینجه می (گلستان) هکه می (سعدی
شیرازی) دا که له سههه عشق و لاییتیه، یه که مین چیرۆک
له سههه عشقی سولتان مهحمود بۆ ئه یاز، وهک سعدی
دهگێرته وه له (حسن میمندی) ی وهزیری سولتانان پرسیوه
که بۆچی ئه یاز له لای سولتان له گشت غولامهکانی دی
له پیشتره، له کاتیکدا جوانی و شیرینی ههروهه ئه وانی دی
وایه، له وهلامدا حسن وتویه: هه رچییهک بکه ویتته بهردل،
له چاودا جوان دهنوینئ. ئینجا سعدی خۆی دهلئ:

هرکه سلطان مرید او باشد
گر همه بدکند، نکو باشد
وانکه را پادشاه بیندازد
کسش از خیل خانه ننوازد^(۱۰).

واته:

یهکئ که سولتان بیکاته دۆستی
چهنده بهدکاربی، هه ر جوان دهنوینئ

که سیکیش پادشا بیخاته پشت گوئ له گوند و شارا که س نایدوینئ.

(۴ / ۱ / ۳ / ۳)

سزای نیربازی لای تورکانی غوز

تورکه غوزه کان له میژوه وه هاوسیی ئیران بوو و جارچارهش له باکوور و باکووری رۆژه لاتیه وه په لاماری سنوره کانی ئیرانیان ده دا. ئه م تورکانه خه ریکی شوانکاره یی بوون و مه پ و بز و ئه سپیان به خێوده کرد. له سه فه نامه که ی (ابن فضلان) دا هاتوه که کابرایه کی بازرگانی خواره زمی چۆته ناوچه ی پادشای تورکه غوزه کان که ناوی (گودزکین) بووه به نیازی کپینی بز و مه پ، پاش ماوه یه ک مانه وه له مائی خانه خوئی که ی هه ز له کوپه که ی ده کات و کرداری سیکسی له گه ل ئه نجام ده دات، شه ویک کابرای خانه خوئی کوپه که ی خوئی له باوه شی کابرای خوازمی دا ده گریت و ده چیته لای گودزکین شا و داوای تۆله ده کات، گودزکین ده لیت گهر ده ته ویت به حه ق دادتان بکه م، پیویسته بازرگان و کوپه که ت هه ردووکیان بکوژرین، کابرای تورکه که کوشتنی کوپه که ی پی خوئ نابج و داوای مه سلته ده کات، له ئاکامدا سزای ئه و په یوه ندییه سیکسییه ی نیوان بازرگان و کوپه تورکه که

گوێره که یه که بۆ باوکی کورپه و چوار سه د دانه ش بۆ پادشای تورک، هه ربۆیه مه سه له که له سه ر بازرگانه خواره زمییه که چوار سه د و یه ک گوێره که کهوت، ته سلیمی کرد و به ناوچه ی تورکاندا نه چۆوه ^(۹۳).

(۵ / ۱ / ۳ / ۳)

سولتان سنجهری سه لجویی .. نیربازیکی سادی

سه لجوییه تورکه کان ئه و بنه ماله یه بوون که پاش بۆیه یه کان بۆ ماوه یه کی درێژ حوکمی ناوچه ی رۆژه لاتى ئیسلامیان کردووه، سولتان سنجه ریش (۴۹۱-۵۳۷هـ) یه کیکه له ناسراوترین و به هیژترین سولتانه کانی ئه و بنه ماله یه که به پیی ئامازه ی سه رچاوه کان نیربازیکی سادی واته ئازارده ربووه، ئه م سولتانه جگه له مه ینۆشی به رده وامی هه ر جاره ی غولامیکی جوان و لووسی ده کرده هاوده م و ده سته راستی خۆی و ته واوی مال و دارایی و کاروباره کانی ده وله تی ده خسته به رده ست، پاش ئه وه ی ته واو لێی تێرده بوو و غولامه له خۆی بایى ده بوو، ئه میره کانی بانگ ده کرد و فه رمانی کوشتنی غولامه که ی ده دانی و ئه وانیش بی سئ و دوو کاره که یان راده په پاند و غولامه یان وه ک مه ر که ول ده کرد. سولتانیش که بی هه تیو هه وانه وه ی نه بوو جاریکی دی و سه رله نوێ له گه ل غولامیکی ترده ده سته پێده کرده وه. له م رووه وه هاوده می سولتان سنجه ر و (سنقر) ی غولامی شایه نی باسکره .

سولتان پاش ئه وهی ئه و غولامه ی به (۱۲۰۰) دینار کپی و دیارییه کی زۆری دایه خاوه نه که ی، فه رمانی دا که ژاوه یه کی وه ک ئه وه ی خۆی بو دروست که ن و له کاتی چونه دهره وه دا هه زار مه ملوکی بخره شوین و گه نجینه یه کی وه ک ئه وه ی سولتانی بخره به رده ست و ده هه زار سواره بخره ژیر فه رمانیه وه، به شیوه یه ک سنقر له خۆی غه را بوو که وه لامی که سی نه ده دایه وه، پاش دوو سال سولتان تاقه تی له سنقر نه ما و میره کانی بانگ کرد و فه رمانی کوشتنی پیدان و به خه نجه ر پارچه پارچه یان کرد، دیاره سنقر ته نیا قوربانی نیربازیکی سادی وه ک سنجه ر نه بوو، به لکو ئه و سولتانه چه ند غولامی دیکه ی وه ک (قایماز کچ کلاه) و (اختیار الدین جوهر التاجی) به دهردی سنقر برد^(۹۴).

(۶ / ۱ / ۳ / ۳)

سولتان جلال الدین منکرنی و ته رمی هه تیه وه که ی

سولتان جه لال الدین (۶۱۷-۶۲۸) که دوا سولتانی خواره زمیه که سایه تیه کی ناودار و له به ربه ره کانی جمانی مه غوله کاندایا وه وه ی و ئازایه تی بی هاوتای نواندوووه، ئه م سولتانه غولامیکی هه بوو زۆری خۆشه و یست ناوی (قلج) بوو، ئه م غولامه به ریکه وت مه رگ بووه میوانی، سولتان که به مردنی قلج وه ک شییت و هاری لیها، فه رمانی دا ته رمه که ی به ره و ته وریز به پیکه ن و داوای له تیکرای وه زیر و ئه میره کانی کرد به پێ دوا ی ته رمه که که ون، خۆشی له زۆریه ی ریگادا به پێ ده پویی و زۆریان لیده کرد تا سواری ئه سپه که یان ده کرده وه، که ته رمی قلج گه یشته ته وریز، سولتان فه رمانی دا که ده بیته

تیکرپای خه لک نوژی له سه ر که ن و ئه وانه ی نه هاتن به توندی سزاداران، ئینجا کاتی سپاردنی تهرمه که به خاک، سولتان به سه ریدا ده گریا و سه ری ده نا به سنگییه وه و نه بهیشت بینیزن، به لکو بو هه رکوییه ک ده رۆیی تهرمه که ی له گه ل خۆی ده برد، جارچاره که خواردن و خواردنه وه ی بو ده هات، هیندیکی بو قلج جیا ده کرده وه و بو ی ده ناردا، بی ئه وه ی که س بو یرۆ بلی مردوه، ئه وه ی هه لئە ی وای له زار ده رچووبا له سه ری ده دا، ئه بوایه بلین: قوربان قلج خاکی به ریپتان زیاره ت ده کات و ده لیت شوکور حاله له جارن باشتره^(۹۰). دیاره مردنی قلج به راده یه کی زۆر کاری له سولتان کرد و له حاله تی ئاسایی کردیه ده ره وه و تا مردیش به وداخه وه ده ینالاند و ده یوت:

**له دلدا ئاگری فه وتت وه کو هه یجانی بورکانه
فیراقت کوشتمی، جه رگت بریم و دل پریشانه.**

(۷ / ۱ / ۳ / ۳)

کینه تۆزی دوو هه تیو

له به رگی دووه می (بدایع الوقائع) دا هاتوه که له شاری هرات ی رۆژه لاتی ئیران، کورپیکی لووس و گول روخسار له سالی (۸۸۹ک) په یدابوو ناوی (میرک زه عفران) بووه، ئه م کورپه کابرایه کی که ره وووس فرۆش عاشقی ببوو به ناوی (سه رخک). هه ره له وده مه دا کورپیکی لووسی تر له شاری هرات بوو به ناوی (شامحه مه د)، ئه م شامحه مه ده رۆژی به له نجه ولار به بازاردا ده رۆیی و چاوی به سه رخکی که ره وووس فرۆشکه وت و

پیی وت: ئه ری تو به چ ئه قلیکه وه دواى میرک
زه عفران که وتووی؟ خه لکی تر هه ن که قه درى تو زور له و
زیاتر ده زانن، له وه لامدا سه رخک وتی: راست ده فهرمووی:

**هردم چو بیوفایان نیوان گرفت یاری
ماییم زخاک کویش تا جان زتن برآمد**

واته:

**هردهم له بیوفایان ناتوانی بگری یاری
دهستم به دامه نت بی تا گیان ده چی به جاری.**

هه والی ئه م چاوپیکه وتنه گه یشته وه زه عفران، ئه ویش
چهند شولکیکی داربی هینا و له ئاوا داینا، رۆژیکی سارد و
کرپوه سه رخک په یدابوو، زه عفران وتی: ها جه ناب ئه وه
له کوپی دیارنی؟ سه رخک هه ولیدا پوشز بکات، زه عفران وتی:
تا به م شولکه دووسه د شه لاقه لئ نه ده م چاوه پپی
ئاشنایه تی کردنم مه به، سه رخک که ئه وه ی بیست خو ی بو
رووتکرده وه، زه عفران دهستی به شولک لیدان کرد و که
گه یشته بیست، وتی چه نده؟ سه رخک وتی: وائە زانم پینجه،
زه عفران وتی: نه خیر ده بوو، سه رخک وتی: با له سه ره وه
ده ستپیکه ی نه وه، چه ند جاری مه سه له که به وشپوه یه
دووباره بووه تا زه عفران سوژی جولاً و سنگی روت کرد و
نای به پشته سه رخکی عاشقه وه و به گریانه وه پیی وت: ئه ی

گیانی شیرینم له عیشقی من چۆن هه راسان ده بی که له جیاتی فرمی سک خویناو له چاوت ده بارئ^(۹۶).

له راستیدا ئەم نمونه یه به ته نیا دیارده ی هاو جنسبازییه که له وشاره دا و له و سه رده مه دا به دیار ناخا، به لکو حاله تی ده روونی ئەو دوو هه تیوه و مه یلی خۆشه ویستی حیزه که شمان به لای نیربازه که دا بۆده خاته پوو که شتی که زۆر که م هاوتایه .

(۸ / ۱ / ۳ / ۳)

نیربازی لای هه شاهه کان

هه شاهه کان یا خود ئیسماعیلیه کان ئەو تا قمه تیرۆریسته بوون که له باکوری ئیران و له سه ده ی هه وته می کۆچیدا ده سه لاتیکى به رفر او انیان هه بوو. ئەوانه خه لکیان به ماده ی هه شیشی بیهۆشکه ر هه لده خه له تاند و کاری تیرۆریستیان پئنه نجام ده دان، بۆخۆشیان هه ر خه ریکی رابواردن و مه ینۆشی و پیلانگێران بوون.

یه کێک له نوسه رانی ناوه راستی سه ده ی هه وته م یاس له دیارده ی نیربازی ده کات له ده رباری هه شاهه کان و ده لیت دوای ئەوه ی (هه سه ن مازنده رانی) که لاویکی جوان بووه، له ده ست سوپای مه غۆل هه لاتوو هه اتۆته لای (علاء الدین) ی ئیسماعیلی، ئەویش هه سه نی له به ر جوانییه که ی که وتۆته به ر دل و یه کێک له که نیزه که کانی خۆی داوه تی و وه ک وه زیریکی ده سه راستی ده سه لاتیکى به رفر او انی پئ به خشیوه، به رامبه ر به وه ی بتوانی شه وان هه لگه ل هه سه ندا بنوی و چ کاتیکیش دلی گرتی بچیته لای ژنه که ی!!^(۹۷). ئەو هه سه نه ی که دواتر تیکرایی هه شاهه کانی له ژیر نفوزیدا کۆکرده وه.

(۹ / ۱ / ۳ / ۳)

نیریازی له دهریاری سهفه ویدا (۱۵۰۱-۱۷۲۲ز)

بنه ماله‌ی سهفه‌وی که بو (شیخ صفی الدین اسحاق الأردبلی ۶۵۰-۷۳۵ک) ده‌گه‌پیته‌وه که کابرایه‌کی مرشدو مته‌سه‌وفیکی ئازهری بوو، پاش مردنی وه‌چه‌کانی شیخایه‌تیه‌که‌یان کرده جولانه‌وه‌یه‌کی سیاسی و ریریازی شیعه‌گه‌ریتیمان گرته‌به‌ر و له‌گه‌ل سولتانه‌کانی آق قونیلو که‌وتنه‌ کیشه‌وه، تا شا ئیسماعیل توانی سالی ۱۵۰۱ز بچیته‌ ته‌وریز و له‌سه‌ر بنه‌مای: شیعه‌گه‌ریتی ئیمامی، سیاده‌ت، و ئیرانی بوون ده‌وله‌تی سهفه‌وی دابمه‌زینیت که له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا په‌لی به‌هه‌ر چوارلای ئیراندا هاویشت و بو دهره‌وه‌ش و به‌ره‌و کوردستان و عیراق و ئاسیای بچوک و فراوانخوازی ده‌ستپیکرد. ئه‌م بنه‌ماله‌یه‌ خویان به‌ وه‌چه‌ی ئیمای‌عه‌لی کوری ئه‌بو‌تالب ده‌زانی و ده‌سه‌لاتیکی ره‌ها و زۆرداران‌ه‌یان به‌سه‌ر گه‌لانی ئیراندا سه‌پاند.

راسته‌یه‌کی دی که نکولی لێ‌ناکری ئه‌وه‌یه‌ که ته‌واوی سه‌لته‌نه‌ت و دهریاره‌کانی بنه‌ماله‌ حاکمه‌ یه‌ک له‌دوایه‌که‌کانی ئیران زۆردار و گه‌نده‌ل بوون، به‌لام هیچیان هینده‌ی شاکانی سهفه‌وی و دهریاره‌کانیان زۆردار و گه‌نده‌ل نه‌بوون، مه‌گه‌ر له‌م نیه‌دا هه‌ر قاجارییه‌کان بویرن خۆده‌رخه‌ن. ئه‌و بنه‌ماله‌ی که دواتر شوینی سهفه‌وییه‌کانیان له‌ حوکمی ئیراندا گرته‌ده‌ست.

به‌هه‌رحال ئیمه‌ لیژده‌دا نامانه‌ویت له‌ زۆرداری و خوینپیزی و دل‌په‌قی و نه‌خۆشییه‌ دهروونیه‌کانی شاکانی ئه‌م بنه‌ماله‌یه‌ بدوین، هینده‌ی ده‌مانه‌ویت چه‌ند تیشکیک بخه‌ینه‌به‌رچاو که

دیاردە ی نیربازیمان له نیۆ دەرباری ئه و بنه ماله یه دا بۆ روونبکاته وه .

له سه فه رنامه ی (ونیزیان) سه باره ت به دامه زیننه ری ده ولته تی سه فه وی دا نوسراوه (له جاری دووه هه مدا که شائیسماعیلی سه فه وی گه پراوه ته وریز، کاریکی زۆر گرنگی ئه نجامدا، ئه و فه رمانی دا دوازه مندالی جوانی بۆ بیینه کۆشکی (هه شت به هه شت) و له وی به دره فتاری له گه لدا کردن، دوا ی ئه وه ی ئیشی خۆی ته واوکرد، ئینجا هه موویانی به ئه میره کانی خۆی به خشی، هه رکه میک پیش ئه وه فه رمانی دا ده مندالی جوانی چه ند بنه ماله یه کی به پریری شار ده ستگیر بکرین و بۆ ره وانه که ن)^(۹۸) .

هه روه ها سه باره ت به (شا ئیسماعیلی دووه م ۱۰۷۶- ۱۰۷۷) که دوا ی مردنی شا ته هه ماسبی باوکی هاته سه رکار و ته نیا هه ژده مانگ حوکمی کرد، میژوونوسان باس له دلره قی له پاده به ده ری ئه م کابرایه ده که ن که سه ره تای حوکمی به کوشنتی براکانی: مصطفی، امامقلی، سلطانه لی، محمود و احمدی ده ستپیکرد، هه روه ها ئاماژه ش به وه ده دن که ئیسماعیلی دووه م هه م تلیاکی بووه هه م نیرباز، و سه ریشی له و پیناوه دا دانا، چونکه دوژمنه کانی شا به هۆی هه تیوه که یه وه که ناوی (حسن بگ) بوو، ژاریان بۆ کرده ناو تلیاکه که یه وه و له شه ویکی ئه نگوسته چاودا شابه سه ره تیوه که یه وه گیانی سپارد^(۹۹) .

سه باره ت به قوناغی سه فه وی ده توانریت سوودیکی زۆر له به ره می ئه و گه پریده و گه شتیاره بیگانانه بکریت که سه ردانی ئیرانیان کردووه و به وردی دیارده کۆمه لایه تییه کانیان بۆ

راگواستووین و قسه یان له سه رکردوووه، له وانه ههردوو گه پیده ی فه ره نسی (شاردن) و (تاورنیه) که له زهمانی شاعه باسی گه وره و (۱۵۸۸-۱۶۲۹ز) پاشی ئه و سه ردانی ئیرانیان کردوووه.

(تاورنیه) باس له روداوێک دهکات له ده ربیاری شاعه باسدا و ده لیت که سه ردارێکی ده ربیاری به ناوی (پیرقلی بیگ) چه زی له غولامیکی شا کردوووه و هه وای داوه به رامبه ر پارهی که زی زۆر کاری سیکیسی له گه لدا بکات، غولامه رازی نابێ و لای شاعه باس شکاتی لیده کات، شاعه باسیش ئه و کاره ی له گه ل غولامیکی خۆیدا به ده سه تدریژی بۆ سه ر ده ربیاری و شا داناره و سزایه کی توندی بۆ پیرقلوی ده رکرد، به وه ی له ده ربیاری و به ده ست غولامه سه ریان په پاند (۱۰۰) له کاتێکدا خودی شاعه باس هینده ی هه تیوبازی کرد که به نه خۆشی سۆزه نک گیانی سپارد.

هه روه ها له شوینیکی دیکه ی کتیبه که ییدا باس له شاری ته ورێز و قاوه خانه کانی ده کات که هه تیوی گورجی لووس نه بێت بۆ کارکردن راینه گرن، ئه و هه تیوانه به شیوه یکی سیکیس ئه نگیز خۆیان ده گۆرن و شه وانه به زمی گۆرانی و سه ما ده گیپن و ئه و قاوه خانه ده که نه مه زنتین سه نته ری هاوجنسبازی^(۱۰۱).

(شاردن) یش له سه فه نامه که ی خۆیدا باس له شاری ئه سفه هان و ئافره ته له شفرۆشه کانی ده کات له سالی ۱۶۶۶ زاینیدا و ده لیت که پیاوانی وا هه بوون شه وان ده هاته

دهر و ئاورپیان له و ئافره تانه نه ده دایه وه، به لکو ئه وانه وه دووی هه تیوی لووسدا ده گه ران^(۱۰۲).

کاتیك باس له دیارده ی نیربازی له ده رباری سه فه ویدا ده کریت پیویسته ئه و روداوانه ش بخریته به رچاو که خاوه نی کتییی (رستم التواربخ) بۆی راگواستوین، ئه ویش چۆنیتی لیخستنی دوا ی شای سه فه ویه کانه به ناوی ته هماسبی دووه م (۱۷۲۹-۱۷۳۶) له لایه ن (نادر قولی) ی ئه فشاره وه که له وسه رده مه دا حاکی فیعلی ئیران و رۆلکی بۆ شاکانی سه فه وی نه هیشته بۆوه، هه رچه نده به ناوی ته هماسبی دووه م حوکمی ده کرد.

پوخته ی روداوه که ئه وه یه، کاتیك نادر قولی خولیای لابرندی ته هماسب و له سه رنانی تاجی شاهیتی که وته سه ر، هه ستا به سازدانی کۆرپک و جگه له ته هماسبی دووه م و خزمه تکاره کانی. ته واوی ئه میره کان و سه رداره کانی سوپای بانگکرد، پاش ئه وه ی شه راییکی زۆر نۆشکرا، ته هماسب سه رخۆش بوو و فه رمانی دا هه تیوه کانی له سه ر ئه ژنۆ بۆی بکه ون، ئینجا (لعابچی / تف لیده ر) هات و پاشی هه تیوه کانی به تف سواغ دا تا هه رامه که ی شا به ئاسانی بیته و بچیت و ئازاری پی نه گا. ته هماسب گوری دایه خۆی و له م هه تیو بازی ده دایه سه ر ئه وی دی، ئینجا نادر قولی رووی کرده ئه میره کان و وتی به پریشان ئه مه ئه و رابه ر و پیشه روه یه که له سایه ویدا ولات به وچاره نووسه ره شه ی گه یشتوو و ئیرانی له دهستی دوژمن هاویشتوو^(۱۰۲).

پیم وایی به وه نده نمونه ی میژوو ی سه باره ت به دیارده ی نیربازی له ده رباری شا و حاکیه کانی ئیران وازیین، ئه و

دیاردیهی که له چاخى په هلهوی و دواى شۆرشى
گهلانى ئیرانى له سالى ۱۹۷۹دا هه رماون و میژوونوسان لیره
و له وی ئاماژه یان بۆ کردوه^(۱۰۴).

(۲ / ۳ / ۳)

نمونه ی نه ده بی

زیده پۆی نیه گه ر بو تریت زۆرینه ی به ره می
که له شاعیره کانی ئیرانى و فارس زبان له سه ده ی سییه می
کۆچییه وه تاده گاته سه دسال له مه و به ریک له پیا هه لدان و باسی
عه شبقازی له گه ل مندالی کوپ به ده رنییه ، به لکو له زۆریه ی
کاته کانی ئه و قوناغه میژووییه دا ئه وه نده ی باس له جوانی کوپ
و شه راب نۆشین له گه ل هه تیوان و وه سفی چاو و لیو و
قه دوپالای غولامان کراوه ، ئه وه نده باس له کچ و خوشه ویستی
له گه ل ره گزی به رامبه ردا که می یه نه کراوه ، به تاییه تی
له سه ده کانی ناوه راستی پر ئاشوب و ئازاوه ی ئیراندا ، به لکو
خوینه ری شیعی ئه و شاعیرانه ده گاته برپاوه ک که ئافره ت له
ئه ده بیاتی ئه م قوناغه دا جیه کی ئه وتوی نه بووه و شوینی
شیاوی ته نیا چیشتلینان و مندال بوون بووه .

هه ربۆیه ده توانریت ئه ده بیاتی ته غه زولی ئیرانى له م
قوناغه دا به (ئه ده بی نیربازی) له قه له م بدریت که بۆخوی
کاردانه وه ی ئه و باره ناقلۆ کۆمه لایه تییه ی کۆمه لگا بووه که
دابه شبوونی چینایه تی توندوتیز و مه حرومییه تی جنسی و
گه نده لی و بی کاره بی سولتان و ده رباره کان دیارده
سه ره کییه کانی بون و به نمونه ی میژووییه باسمان لیکرد .

به هه رحال، ئیمه پیشتر له باسی نیربازی خه لیفه موعته سم و غولامه تورک ره گه زه کانی چه ند به یتیکی هه ردوو که له شاعیری که له شیرمه زه بی فارسمان راگواستوو که (رودکی و ناصر خسرو)ن و هه ولده دهین چه ند به ره هه میکی شاعیره کانی وه ک: سنایی، فرخی سیستانی، عراقی، مسعود سعد سلمان بخه ینه به رچاو.

(سنایی) شاعیری ناوداری نیوه ی یه که می سه ده ی شه شه می کۆچی له شیریکیدا باسی ئه وه ده کات چۆن له گه ل هه تویکدا ریکه وتوو و بردوو به تییه ماله وه و کلچوکی له کلدان چه قاندوو و ده لئیت:

(... گفتم او را از کجایی و بگو نام تو چیست
گفت از بلخم و نامست مرا قلب کریم
گفتم، ای جان پدر ایی مهمانی پدر؟
گفت چون نایم و رفتیم همی تا سوی تیم
هر دو در حجره شدیم انگه و در کرده فراز
خوب شد انهمه دشوار و شدم کارسلیم
دست شادی و طرب کردن و می خوردن برد
او چنان میر و منش راست بمانند ندیم
چون بشد مست و زیاده سرو او گشت گران
کرده سواس مراد در دل شیطان رجیم
گفتم او را که، سی بوسه دهی ای جان پدر
گفت خواهی شش بگشای در کیسه ی سیم...
بند شلوارش بگشاه نگه کردم من
جفته ای دیدم اراسته باهرچه نعیم

سینه بر خاک نهاد ان بت باریک میان
تا به ماهی برسید از بر سیمینش نسیم.

واته:

وتم تو خه لکی چ کام لایه کی و ناوی تو چیه
وتی خه لکم به لخم و ناوی شه ریفی من که ریم
هر که پیمان نایه مال و دهری ژورمان کرده وه
هاته بهر کاری سه لیم سوپاس له بو ره بی ره حیم
کاتی سه ره مستی به مه یخوری جولاره مه وهس
وه سه وه سه ی کرد له دلی بهنده دا شهیتانی ره حیم
وتم سئ ماچم له لیوت ده ده یه بهندی دلم
وتی شه ش ماچیش له لیوم بهری من ده ره به ست نیم
کاتی شه لواری شوپری گولزه ریم پی دا که نی
بینیم دوو سمتی سپی، باغی ئیره م چه شنی نه عیم
سنگی بۆ نام به زه وی وه، که مه ری چه شنی قه مه ر
شرع الفاعل بالفعل و ضرب فی الصمیم.

مهروه هاسنایی له چوارینیکیدا ده لیت:

(بردیم بازار مسلمانان زهی کافر بچه
گردیم بندی وزندانان زهی کافر بچه
بارخی چون چشمه خورشید و زولفی چون صلیب
تازه کردی دین نصرانی زهی کافر بچه^(۱۰۵).)

واته:

له بازارپی موسلمانان ده ری کردم کوپی کافر
به ره و چالی ره شی زیندان په لی گرتم کوپی کافر
به هوی روخساری وه ک مانگی به زولفی شیوه ی خاچی

لہ دین دەرچووم و دہہری کرد می گاور کوپۆ کافر.

(فرخی سیستانی) شاعیری دہریاری غەزنه و بیہ کان،
شاعیریکی دیکه ی ئیرانییہ کہ سہراپای شیعره کانی غەزلن
بہ سہر کوپۆ جوان و توندخوو بئوہ فا ہلداوہ، کہ ئہ مہ چہند
نمونہ یہ کیتی:

ای پسر کرد دل من کرد همی خواهد شاد
از پس بادہ مرا بوسہ همی باید داد
نقل بابادہ بود بادہ دہی نقل بدہ
دیرگاہیست کہ این رسم نہاد انکہ نہاد..
وقت آن آمد کزیادہ مرامست کنی
گاہ آن آمد کز بوسہ مرابدہی داد

واتہ:

ئہی کوپۆ دہزانی کہی دلشاد دہبم
کاتی دواي شہراب ماچئی بدہی پیم
بہ زمی مہی نۆشین بئ مہزہ نابئی
ئیتر تو بۆچی حہرام دہ کہی لیم
کاتی ئہوہات مہستم کا شہراب
ہتا بہ دووی دا دہم لہ دہمت نیم.

ہر وہا سیستانی لہ شوینیکی دیکہ دہ لیت:

یاد باد آن شب، کان شمسہ خوبان طراز
بہ طرب داشت مرا تا بہ گہ بانگ نماز..
کہ بہ صحبت برا و با بر من بستی عہد

گه به بوسه لب من با لب او گفتی راز

واته:

شەوی یادت بە خێری تا بە یانی
که خوشمان رابوارد، بەزم و گۆرانی
بە گوفتار و قسە ی شیرین و خەندە
له گەل ماچا نه وه ستاین هه ربه وه نده

سه بارهت به بیوه فایی هه تیوه که ی سیستانی نویویه:

دل من همی داد گفتی گواپی
که باشد مرا روزی از تو جدایی
من ان روز راداشتم چشم و زین غم
بنوست باروز من آشنایی..
بدین زوری از من چرا سیر گشتی
نگارا بدین زود سیری چرایی
دریغا دریغا که آگا نبویم
که تو بیوفا درجفا تا کجایی^(۱۰۹).

واته:

دلّم به خشی له پیناوت که چی تو
به هه ندت وه رنه گرت و پیّت نه زانی
هه موو عومرم ئومیدیکم له دل بوو
هه تاسه ر پیکه وه گیانی به گیانی
ئه میستا بیژه چۆن تیربووگی وا زوو
له بیرت چوو شه وانی کامه رانی
به داخۆ پیّت بلیم ناگام نه بوو لیّت

که هینده بیوه فا و ناو و نیشانی.

(مسعود سعد سلمان) شاعیریکی دیکه ی سه ده کانی
ناوه پاستی ئیرانه که تیکرای شیعره کانی له سه ر کوری لووسه ،
مسعود له چوارینیکیدا ده ره ق به کوره سو فییه ک ده لئ:
آن را که ز عشق تو بلانیست بلانیست
آن را که ز هجر تو فنا نیست فنا نیست
سه بوسه همی خواهم منعم مکن ای دوست
تو صوفئی و منع به نزد تو روانیست

واته:

ئه وانه ی وا له عیشقت بوونه مه جنون
که سوتاون له هیجرت بوونه مه فتوون
ده پوحمی که به به نده به خشه سی ماچ
تۆ سو فی، سو فیش هه ر ئه هلی عطا بوون.

مسعود له باره ی کوره ئاسنگه ریکه وه ده لئ:

اگر اهنگریست پیشهء تو
با من ای دلریای درده تن
از دل خویش و زدم برساز
از پی کسار کوره و آهن
کاهنی نیست سخت چون دل تو
کورهء نیست گرم چون دل من^(۱۰۷).

واته:

ئەگەر ئاسننگەریت کردۆتە پیشە
لەحیمی که دلی خۆت و دلی من
بە زهوقی خۆت لەهەردوودل دروست که
نیگاری عاشقی جەرگ و هەناوی کون
دلی پۆلات که هیند بێ باک و بەردە
بسوتی بۆ گری کورەى دلی من

(شیخ فخرالدین عراقی) که یهکیکه له گه‌وره‌ترین شاعیره
سۆفی مه‌سله‌که‌کانی سه‌ده‌ی هه‌وته‌می کۆچی به‌ دل و گیان
عاشقی کورپی جوان بوو، ئەگێر نه‌وه رۆژیک له‌ رۆژان که به
وانه‌وتنه‌وه خه‌ریک بوه گویی لێ بووه چه‌ند لاویک گۆرانپیان
وتوه، شیخیش که ده‌چیته‌ ده‌ره‌وه و سه‌یرده‌کا، له‌نیو
لاوه‌کاندا یه‌کیکی زۆرجوانی تیدا ده‌بینیت و ده‌که‌ویتته‌ به‌ردلی،
شیخ هه‌وه‌سی ده‌بزوێ و ئاگری عه‌شق و خۆشی جۆش و
نه‌شنه‌ به‌ دل و ده‌روونی ده‌دا و خیرا جبه‌ و عه‌مامه‌که‌ی
داده‌گری و ده‌چیته‌ نیو لاره‌کانه‌وه و رووده‌کاته کورپه‌جوانه‌که
و ده‌لێت:

چه‌ خوش باشد که دلدارم تو باشی
ندیم و مونس و یارم تو باشی
ز شادی در همه‌ء عالم نگنجم
اگر یک لحظه غم خوارم تو باشی.

واته:

ئە‌ی جوان چ‌ خۆشه‌ تۆ دلدارم بی
یار و یاره‌ر و هه‌م میوانم بی

_____ کورتەمیژووێهکی نێربازی له رۆژههلاتی ئیسلامیدا ١٠١

ئەوکاتە شادام من لە جیهانا کە تۆ بۆ ساتی غەمخوارم بی

پاش ئەو هی لاهەکان هەمەدانیان بە جێهێشت و بەرەو
ئەسفەهان بە پێکەوتن، شیخ وازی لە کۆپی تەدریس هینا و
وهدووێیان کەوت، ئەوانیش بۆ ئەو هی لاهەکان خۆیان بەرن سمیل
و برۆی شیخیان تاشی و تیکرا ریگە هی هیندستانیان گرتە بەر.
دیاره شیخ مەیلی نێربازی جوانپەرستییەکی ئەو نەندە
بە هیز بوو، تا دەهات شیعرەکانی پاراوتر و سەرنجراکێشتەر
دەبوو، نمونەش بۆ ئەو ه:

سەربە سەراز لطف جانی ای پەسر
خوشتەر ازجان چەست؟ انی ای پەسر
میل دلها جملە سوی روی تست
روکە شیرین دلستانی ای پەسر
زان بە چشم من در ایسی هرزمان
کز صفا اب روانی ای پەسر.
نیست در عالم عراقی رادمی
بی لب تو زندگانی ای پەسر^(١٠٨).

واتە:

دەسا لوتفی بە رۆح و دل کە ئە هی کور
لە گیان زیاتر هەیه بۆ تۆی ئە هی کور
هەموو مەیلی دلم پاکی بۆ تۆیە
چ شیرین و چ خووش روخساری ئە هی کور
مژینی ناوی لیکوت چەندە خووشە
و هەکو ناوی حەیات بۆ ژینە ئە هی کور

عیراقى ئەو دەمه زۆر کامه رانه که لیوی جووتی لیوی تۆبى ئەی کوپ

دیاره شتیکی سهرنج راکیشه گهر بزانی مەزنتین شاعیری
نەتەوهیی ئیران و خاوهنی (شاهنامه) که (فردوسی)یە و
نازناوی شیعی (دقیقی)یە، کابرایەکی نیرباز بووه و
خۆشهویستین کەس لە لای هەتیویکی تورك بوو، که رۆژیکیان
لە بەزمی مەینۆشیدا فرسەتی لە فردوسی هیئا و کوشتی،
بەوهش مەزنتین ئەستیره ی ئاسمانی ئەدەبیاتی ئیرانی
کوژایه وه . وهک وتویه:

دقیقی چار خصلت برگزیده
درین گیتی زهر خوبی و زشتی
لب یاقوت رنگ و نغمه چنگ
می چون رنگ و کیش زرتهشتی

واته:

له چوار خهسلەت دهقیقی بههره مەنده
له کاری باش و پیسی ئەم جیهانه
مژینی لیوی لهعل و دهنگی ناسک
شەراب و ئایینی زهردەشتیانە

بەم شیوهیه تیکرای شاعیرانی ئیرانی تا چەند سالیکیش
لە مەوبەر بەشیکی بەرهمه کانیان بو پیاوه لدانی مندالی لوس
تەرخانکردوه، (انوری) ی شاعیر دهلیت:

ساقی اندر خواب شد خیزای غلام
باده اندر جام من ریزای غلام

_____ کورته میژوو به کی نیربازی له رۆژه لاتی ئیسلامیدا ۱۰۳

بیش از این بدخویی و تندمکن
ساعتی باما بیاویز ای غلام^(۱۰۹).

واته:

ئه میستا چاوی ساقی چۆته خه و دهی راپه په ئه ی کور
له بۆم تیکه شه رابی کامه رانی ده م به ده م ئه ی کور
به سیه به دخویی له وه زیاتر روویه له من بکه
ئه ی هه تیو بۆرینی خودا ره حمی به حالی من بکه

(فوقی یزدی) ده لیت:

ما بنگی و زند و بچه بازیم
دیوانه روی خوش قماشیم

واته:

ئیمه تلیاکی و رهند و نیربازین
عاشقی روویی ساف و چاوبازین

له وانیه ئاشکراترین نمونه ی شیعری نیربازی لای شاعیری
گه وره ی ئیرانی (ایرج میرزا) بییت که بی په رده هه موو شتیکی
خستۆته روو، ایرج که له نیوه ی یه که می سه ده ی بیسته مدا
ژیاوه له شیعریکی دا ده لیت:

دیشب دو نفر از رفقا امده بودن
در محضر من ساخته باما حضر از من
همراه یکیشان پسری بود که گفتی
چشمانش طلب می کند ارث پدر از من

از در نرسید بهمان نظره اول
دین و دل و دانش بریود آن پسر از من
خرد آمد و مشغول شدند آن دو ولی من
در حیه که خوش دل شود این یکنفر از من
پاسی چو شب رفت و زجا جستم و دیدم
خابند حریفان همگی. بی خبر از من
آهسته به سرچنجه شدم زیر لحافش
افتاده از نفس در شمر از من..
قربان تو ای درد و بلای تو به جانم
عقوم کن و آزرده مشو این سفر از من
کاریست گذشت و سبئیست شکستست
بیخود مبر این رخ مختصر از من^(۱۱۰).

واته:

دوی شه و دوو کوپی ناسک و لووس بونه میوانم
رۆشن بوو سه روخوار و دهرو ژوور و دیوانم
یه کیان که به چاوی وه کو بازی نه زهری کرد
نه نگاوتی به موژگانی دل و جه رگی سوتانم
هه ردووک که به جووت مهستی قسه و یاس بوون هه تاشه و
بئ ناگا له وهی من که ته مای کامه پیلانم
تا قی له شه ویشمان گوزه ری کرد و که هه ستام
هه ردووک له خه وی دابوون له نیو ژووری میوانم
بئ ورتیه، به نه سپایی کشام بو بنی لیقه
جووتم کرد له دووپانی کوپی نه رم و نیانم
نه یوسفی که نعانئ که نیگات نه سه ری کرد

_____ کورتەمیژووێهکی نیربازی له رۆژههلاتی ئیسلامیدا ۱۰۵

بمبەخشە لێهوی پەردە ی شەرمی کە دپانم
قوربانی لەبت بم ئە ی برۆ تا قی چاومەست
بئەمۆدە نەبوو ئاوی کە ئەمجارە رژانم.

لەرستیدا لەنێو شاعیرە فارسەکاندا ئەو ی نیربازی راستەقینەش نەبوو و توانیویەتی لەبەرامبەر ئەو شەپۆلە بەتینە ی نیربازی و واقعیی چەپینراوی کۆمەلایەتی ئێراندا خۆراگریت، ئەو ریبازیکی تری هەلبژاردوو کە لەنێوان هەردوو حالەتە ئاسایی و نا ئاساییە کەدایە، کە ئەویش تەنیا شیعر و تەنە بەسەر جوانی کورپ و خۆدوورخستنهوه له په یوه ندی نامەشروع و لادانە سیکسیه کە، کە لە ئەدەبیاتی ئێرانیدا (نظر باری یا جمال پرس ی / چاوبازی یا جوانپەرستی) پێدەلێن. ئینجا چ کچ بێ کە لەمال خۆینرابوو، یا کور کە لەبەردەست و لە کۆری دانیشتن و مرگهوت و دەرەو ی مالدا بوو. ریبازیکی وا کە ئەفلاتونی یونانی و (المتنبی) شاعیری گەورە ی عەرەب لەژانیاندا تاقیانکردبوو و لەئێرانیشدا ببوو ریبازیکی سۆفی مەسلە کەکان و بەقسە ی خۆیان مەبەست لە جوانپەرستی و سەیری جوان کردن ستایشکردنی خالقە نە ک مەخلوق. لە کە لە شاعیرە چاوبازەکانی ئێران:

(حافظ) ی شیرازی دەلێت:

**صوفیان جملە حریفند و نظر باری ولی
زین میان حافظ دلسوخته بدنام افتاد**

واتە:

۱۰۶ کورته میژوویه کی نیربازی له رۆژه لاتى ئیسلامیدا

سۆفیان تیکرا رهدیف و هم نه زه ربازن به لام
نه گبه تی له م نیوه دا هر (حافظ) ه به دنا و بووه .

میخواه و سرگشته و رنیدیم و نظریاز
وان کس که چوما نیست در این شهر کدام است؟^(۱۱)

واته:

سه رگه شته و مه یخۆر و چاوگیپ و نه زه رباز
هرکس که وه کو ئیمه نه بی کیه له شارا؟

(سعدی شیرازی) شاعیر و ئه دیب و فه یله سوف و خاوه نی
(گلستان و بوستان) نه زه ربازیکی بلیمه ت بووه، سه عدی له
به شی پینجه می گلستاندا که به ناوی (در عشق و جوانی) یه و
بیست و یه ک چیرۆکمان بۆ راده گوژی که به ته نیا دووانی باسی
ره گه زی می ده کات و نۆزده که ی دی له سه ره ته تیوبازی و
چاوبازی، سولتان مه حمود، قازی هه مه دان و چه ند زاهید و
مامۆستایانی مزگه وتی کردۆته هه تیوباز و شه یدای غولام و
فه قی کانیا و خو شی له چیرۆکی (۶ ، ۱۰ ، ۱۶) دا به
نه زه ربازیکی عاشق نیشانداه، سه عدی له دیره شیعرێکیدا
ده ئیت:

که گفت بر رخ زیبا نظر خطا باشد
خطا بود که نبینید روی زیبارا

واته:

————— کورته میژوو به کی نیربازی له رۆژه لاتى ئیسلامیدا ۱۰۷

کئی به که ده لئی سهیری جوانان که خه تایه هه رکهس که روولادا له جوان حهقی جه زایه.

شیخ رهزاکه ی خوشمان له هیندیك شویندا نه زه بازی به که ی
له حاله ته جوان په رسته که تیده په پیت و به لای هه وهس و
مهیلی سیکسیدا له نگر و هه ده گریت، کاتیک له مه پ هه تیوه
سنه یه که وه ده لیت:

جی به جئ هه روهک موه ندیس دامه بهر مه ددی نه زه
هه له تهوقی سهریه وه تا نووکی په نجی خوارو ژوور
چۆن به حه سرهت گورگی برسی سهیری دووگی مه پ بکا
سهمتی سمتیم گرته چاو و، تیی ده فکریم دوور به دوور.

(۳ / ۴)

نیربازی له سایه ی خه لافه تی عوسمانیدا

عوسمانیه کان بنه ماله یه کی به ره گه ز تورکن و له کوتابی
سه ده ی سیزده هه می زایی نیدا له ژیر فشاری مه غۆله کان
ئاسیای ناوه پاستیان به جیه هشت و له گوشه یه کی ته سکی
باکوری رۆژئاوای ئاسیای بچوکدا نیشته جئ بوون و ورده ورده
له سهر حسابی بیزه ننتیه مه سیحیه کان فراوانخوازییان
ده ستی پکرد و له ماوه یه کی که مدا ئیمپراتوریه تیکیان به ناوی
(الدولة العلیة العثمانية) دامه زراند. سولتانه کانی ئەم بنه ماله یه
له سه ره تای سه ده ی شازده هه مه وه به ره و رۆژه لاتى ئیسلامی
جمان و له ماوه یه کی که مدا کوردستان و ته واوی ئاسیای بچوک
و عیراقی عه ره ب و حیجاز و شام و میسر و باکوری ئە فریقایان

گرته دهست و تا سالی ۱۹۱۸ و تیکشکاندیان له جهنگی یه که می جیهانیدا بهرده وام بوون. شایه نی باسه یه کیک له و فاکته رانه ی که رۆلی له به هیزبوونی ئیمپراتورییه تی عوسمانی و سه رکه وتنه کانیدا هه بوو، ئه و به رنامه یه بوو که سولتانی عوسمانی بۆ دامه زانندی هیزکی تۆکمه و نوئی به ناوی (آنکشاری) پیاده ی کرد. سه رچاوه ی ئه و هیزه منداله مه سیحیه کانی ئه و روپای رۆژه لات بوو که له دایک و باوکیان جیا ده کرانه وه و ده گوێزرانه وه خویندنگای تاییه ت و هه ریه که و به پیی توانای جهسته یی و ئه قلی وانه ی سه ربازی و به پێوه به رایه تییان پی ده و ترا و جوانه کانیشیان وه ک خزمه تکار و نه دیم له حه ره مسه رای سولتان و ده رباردا به کارده هینران. ئه وانه هه میشه جلی ئه تله س و بریسکه داریان ده پۆشی و ناوی له بابته گوله سووره، میخه ک، سونبول و نیرگریان لی ده نرا. ئه وه ش سه رباری فاکته ره کانی دی زه مینه یه کی له باری بۆ بلا بوونه وی نیربازی پیکده هینا، ئه گه ر زانیمان ئه ندامانی سوپای ئینکشاری و خزمه تکاره کانی ده ربار ریگه ی ژنه پنیان پین ده درا.

سه باره ت به باره گاگانی سوپای ئینکشاری (نوئیل باربه ر) ده لیت: (هه موو رۆژیک ده یانپشکنین بۆ ئه وه ی نه وه کا شیرمه نی و ده رمانیان حه شاردابئ، به تاییه تیش ده رمان که هیزی جنسی یانی ده وروژاند، هه روه ها بۆ ئه وه ی نه وه کا نامه ی دلدارییان له کورانی دیکه وه پی گه یشتبئ، له به رئه وه ی ئه و لاوانه به هیچ شیوه یه ک جنسیان له گه ل ئافره تاندا نه بوو، بیگومان هاو جنسبازی له نئو ئه و لاوانه دا له بره ودا بووه و، بۆ

————— كورته ميژوويه كى نيربازى له رۆژه لاتی ئيسلاميدا ۱۰۹

سولتانه كانيش كه خوشيان چيژيان له م كاره ده برد، ئه وا فيرگه ي ناوبراو ده بي شوينىكى باش بوويى بۆ راوكردى كورى جوانكيله ..^(۱۱۳).

ئاشكرايه كه ئيمپراتوريه تى عوسمانى له سه رده مى سولتان سوله يمانى قانونى دا (۱۵۲۰-۱۵۶۶ز) له پۆپه ي توانا و چاخى زيپىنى دابوو، سنورى له ده روزه كانى قيانناوه تا يه مهن و عه دن و له سنورى ئيرانه وه تا شارى ئوران له جه زائير دريژبووه، ئه م سولتانه وه ك ميژوونوسان باسى ليوه ده كه ن په يوه ندييه كى نائاسايى له گه ل غولامىكى خويدا هه بووه كه مه سيحييه كى يونانى بوو، ناوى لئيرابوو (ئبراهيم) پاش ئه وه ي سوله يمان له سه رته ختى سه لته نه ت دانىشت ئبراهيمى برده ده ريار و پاش ماويه ك خوشكىكى خوشى دايه و كرديه سه ره ك وه زيرانى ده وله تى خه لافه ت.

له م باره يه وه (باربه ر) نوسيويه : (له گه ل پته وبوونى دوستايه تى نيوان ئبراهيم و سليمان و به نيوبانگ بوونى خيراى ئبراهيم پيده چوو هه م نيوبانگى ئبراهيم پتر بيت و هه م دوستايه تيه كه ي له گه ل سوله يمان دا پته وتر بيت، هه ندى جار ئه م دووكه سه جلى به كدييان ده پۆشى و كاتى ليكديش دووربانايه نامه ي دوستانه يان بۆ به كدى ده نارد، زۆريه ي كات له يه ك ژوور ده نوستن، جيى سه رسوپمان نيه ئه گه ر ده ريارى عوسمانى له و په يوه ندييه به قين دا بچى و ته نانه ت مقومقوى ريسوايى ده بيسترا، ئه م دووانه .. له كاتى جه نگيشدا له يه ك چادر و ته نانه ت له سه ر يه ك جيى ده نوستن له به رئه وه شه كه هه ندى له ميژوونوسان پييان وايه په يوه ندى جنسيان له نيواندا هه بووه، نابى ئه وه شمان له بيربچى كه كارىكى وا و

له وسهرده مه دا شتیکی ئاسایی بووه و به قه ده ر ئیستا به ناماقول و دوور له ره وشت له قه له م نه ده درا^(۱۱۳).

(تارونیه) ی گه پیده ی فهره نسی که له سه ره تای سه ده ی حه قده ه می زاینیدا سه ردانی ناوچه که ی کردوه ئاماژه ی به وه دا که نیربازی له ده ولته تی عوسمانیدا بی لپرسینه وه یه و له لایه ن ده سه لاتدارانه وه به تاوان حیساب ناکری^(۱۱۴).

(علی الوردی) یش وه ک پیشتر ئاماژه مان بۆدا په روه رده ی انکشاریه کان و دواتر هینانی مه مالیکه کان به سه رچاوه یه کی سه ره کی نیربازی له قه له م ده دات، الوردی ده لیت که ئه م دیارده زۆر به ربلاوبووه له عیراقی سه رده می عوسمانیدا و نزیکه ی نیوه ی خه لکی عیراق موماره سه یان کردوه. هه روه ها ئاماژه به وه ده دات که زۆر که س نیربازیان به ئازایه تی زانیوه و ریزیان له نیربازان گرتووه. له وسهرده مه دا چایخانه و قاوه خانه کان، سه ربازگه کان، مزگه وته کان شوینی هه تیوبازی بوون، کابرای هه تیوباز له قاوه خانه داده نیشته و هه تیوه که ی له پال خۆیدا داده دا و شتی بۆ ده کبری و شانازی پیوه ده کرد. هیندیکیان جلوبه رگ و خه رگی رۆژانه شیان ده دایه هه تیوه کانیان. جاری وا هه بووه هه تیویک له وه تیوانه شانسی سه ری ده گرت و ده بووه کاربه ده سستیکی مه زنی ده ولته ت، ئه وه ش وای له خه لک ده کرد بپروایان به وه بی که هه رکه س حیز نه بی پله و پایه ی گه وره ی چنگ ناکه وی^(۱۱۵). دیاره مه سه له یه کی وا له نیو کورده واریشدا رهنگی داوه ته وه و وتویانه (له شانسی حیزگه زۆ ده باری).

ههروهها دهگيرينهوه لهسهردهمي عوسمانيدا لاويك چاوي به پيرهههتيوبازنيك كهوتووه و سالوي گه ياندوييتي، پيره ههتيوباز وتويه: تو كيي، لاوهكه لهوهلامدا وتبوي: من ئه و منداله جوانه ي دراوسيتان بووم كه چهند سال لهمه و بهر زورت بو حه و لدام و نه تتواني بمكه ي به ته له وه، پيره ههتيوباز له وه لامدا وتبوي: ئينجا چيت قازانجه، رۆله ئه وانه ي كه من به مندالي گاومن ئيستاستا گهر وه زير نه بن، ئه وا هه ريه كه يان له شوينيك واليه !!

دياره له واقعيكي وادايه كه شيخ رها رووده كاته دهسه لاتداراني عوسماني و دهلي:

**قازي ره ئيسي ئه وه ل، توش موردده عي عمومي
ئهم كاره چون سه رنه گري له عنه ت له بابي رومي**

پاش نمايشكردي ئهم كورته ميژوويه خوينه ر ده تواني قه زاوه ت بكا و بزاني كه گه لاني رۆژهه لاتي ئيسلامي به دريژابي هه زار و چهند سه د ساليكدا له سايه ي كام ده ولت و به رينويني كام دهسه لاتداران ژيانيان گوزهراندوه، ئه گهر خه ليفه كاني نوينه ري خودا و پيغه مبه ر و سولتان و ئه ميره كاني پاريزه راني ئاين و شاعيره به توانا و ئه ديبه ليها تووه كاني قوناغه ميژوويه كه به نيربازي و شه راب نوشيه وه خهريك بوين، ئيدي ده بي ئه و گه لانه چ جوهره ژيانكيان له سايه ي ئه و په يوه ندييه گه نده له ئابوري و سياسي و كومه لايه تيانه بردبيته سه ر، دياره زور گروپ و كه ساني بي تاگا يا خود مه به ستدار هه ن كه ده يانه وي ت ره وره وه ي ميژوو بو دواوه

۱۱۲ كورته ميژويه كي نيربازي له روزه لاتي ئيسلاميدا

بگيرنه وه و بمناخه نه وه سه رده مي وه ليد و ئه مين و
موعته سه م و واثق ... يا سولتان محمود و قازي هه مه دان و
شات هه ماسب و جاري كي دي سه رده مي نيربازي بكه نه وه ريباز و
نياز.

په راویز و سه رچاوه کان:

- ۱- عبدالله، سامی، النشاط الجنسي لدى الرجال والنساء في ظواهره السوية والشاذة، مؤسسة المعارف بيروت، ص ۲۳۰.
- ۲- الوردی، علی، دراسة في طبيعة المجتمع العراقي، الطبعة الأولى، ص ۳۲۴.
- ۳- عبدالله، سه رچاوه ی ناوبرا، ل ۲۳۷-۲۳۸.
- ۴- هه مان سه رچاوه، ل ۲۳۶.
- ۵- مسعود محمد له کتیبی (المجتمع البشري لماذا يشبه مستشفى المجانين) دا ئه و نا کامییه ی مرۆفی بۆ سروشتی تیکده رانه و گێره شیوینانه ی خودی مرۆف گێراوه ته وه و ده لیت له کۆرێکدا کابرایه ک هه ستاوه له رووی زانستی و ته ندروستی و کۆمه لایه تیه وه زیانی نیربازی شیکردۆته وه، خیرا سه روکی یه کێ له بانه هه هاو جنسبازه کانی لێ راست بۆته وه و له جیاتی رونکردنه وه یه ک چرتی نایابی بۆ لیداره .
- ۶- رواندی، مرتضی، تاریخ اجتماعی ایران، جلد هفتم، چاپ سوم، ص ۳۷۹.
- ۷- الوردی، سه رچاوه ی ناوبرا، ل ۳۲۳.
- ۸- هه مان سه رچاوه، ل ۳۲۲.
- ۹- هه مان سه رچاوه، ل ۳۲۲.
- ۱۰- رواندی، سه رچاوه ی ناوبرا، ل ۳۸۹.
- ۱۱- شایه نی باسه له نیو بوونه وه رانی دیکه دا، گا له و گیانه وه رانه یه گه ر بیته له می دابیرێ پنه نا بۆ هاو جنسی خۆی ده با، که له شیریش هه ر به وشێوه یه، مه یمون ده سپه ر به سه لامه ت تر ده زانی.

- ١٢- له م رووه وه شيخ رهزاي تاله باني ده لئيت:
كير كه ههستا نه له بيگانه ده پرسى نه له خويش
گورزى خوى هه رده وه شينى چ له پاش و چ له پيش.
- ١٣- الوردي، علي، لمحات اجتماعية من تأريخ العراق الحديث،
الجزء الأول. مطبعة الارشاد، ص ١٥٢.
- ١٤- برونه: ديوانى كوردى، مسته فابه گى ساحيققران،
چاپخانهى كوردستان، هه وليتر.
- ١٥- ابن خلدون، عبدالرحمن بن محمد، مقدمة ابن خلدون، الجزء
الثالث، القاهرة، ص ٨٧٧-٨٨٠.
- ١٦- مرعشى، تأريخ طبرستان، چاپ اول، ص ١٠٧.
- ١٧- رواندى، سه رچاوهى ناوبرا، ل ٤١٩.
- ١٨- المنجد، الدكتور صلاح الدين، الجنس عند العرب، الطبعة
الرابعة، بغداد، ص ١٠.
- ١٩- عبدالله، سه رچاوهى ناوبرا، ل ٢٣٢.
- ٢٠- هه مان سه رچاوه، ل ٢٣٧.
- ٢١- الكتاب المقدس، دار الكتاب المقدس، لبنان، ص ٢٠.
- ٢٢- القرآن الكريم.
- ٢٣- برونه:
- الشورابي، عبدالحميد، جريمة الزنا في ضوء القضاء
والفقه، الأسكندرية. دار المطبوعات الجديدة، ص ١٢١-
١٢٢.
- ٢٤- محمود، د. ضاري خليل، تفاوت الحماية الجنائية بين المرأة
والرجل في قانون العقوبات المقارن والشريعة الاسلامية.
مببعة الجاحظ، بغداد، ص ٥.
- ٢٥- رواندى، سه رچاوهى ناوبرا، ل ٣٧٨.

- ٢٦- الشريف، الدكتور محمد، الأسلام والحياة الجنسية، دار مكتبة الهلال، ص ١٠٩-١١٠.
- ٢٧- محمود، سه رچاوهى ناوبراوى، ل ٤٧.
- ٢٨- المسعودي، أبو الحسن على، مروج الذهب ومعادن الجواهر، بيروت، الجزء الرابع، ص ٢٣٠.
- ٢٩- الثعالبي، ابى منصور عبدالملك، لطائف اللطف، تحقيق: الدكتور عمر الاسعد، بيروت، دار المسيرة، ص ٨٦.
- ٣٠- وه رگيراه له: رواندى، سه رچاوهى ناوبراوى، ل ٣٧٦-٣٧٧.
- ٣١- العلي. الدكتور صالح أحمد، محاضرات في تأريخ العرب، الجزء الأول. الفصل العاشر.
- ٣٢- المنجد، سه رچاوهى ناوبراوى، ل ١٢.
- ٣٣- هه مان سه رچاوه، ل ٢٤.
- ٣٤- الأبيشيهي، الأمام شهاب الدين بن محمد، المستطرف في كل فن مستظرف، مؤسسة عزالدين، بيروت، ص ٥١١-٥١٢.
- ٣٥- المنجد، سه رچاوهى ناوبراوى، ل ٢٦.
- ٣٦- هه مان سه رچاوه، ل ٣٥-٣٦.
- ٣٧- الذهبي، سيرة اعلام النبلاء، الجزء الثالث، ص ٢٥١.
- ٣٨- الثعالبي، سه رچاوهى ناوبراوى، ل ٣٩.
- ٣٩- الأطرقيضي، رمزية الحياة الاجتماعية في بغداد منذ نشأتها حتى نهاية العصر العباسي الأول. الطبعة الأولى، بغداد، ص ١٦٢-١٦٣.
- ٤٠- الخطيب البغدادي، الحافظ ابوبكر أحمد بن على، تأريخ بغداد أو مدينة السلام، تصحيح: محمد الحامد الفقى، الجزء الأول، ص ٢٧٧.

- ٤١- ابن جوزية، المنتظم في تاريخ الملوك والأمم، الجزء الثامن، ص ٤.
- ٤٢- ابن عبد ربه، أحمد بن محمد، العقد الفريد، الجزء الأول، دار أحياء التراث العربي، ص ١٦٨.
- ٤٣- المنجد، سه رچاوهى ناوبراوى، ل ٤٧.
- ٤٤- هه مان سه رچاوه، ل ٤٧.
- ٤٥- هه مان سه رچاوه، ل ٤٤-٤٥.
- ٤٦- الذهبي، سه رچاوهى ناوبراوى، ل ٧٧.
- ٤٧- ابن الأثير، على بن أحمد بن ابي كرم، الكامل في التاريخ، الجزء السادس القاهرة، ص ١٢٠.
- ٤٨- الأطرقي. سه رچاوهى ناوبراوى، ل ١٦٨.
- ٤٩- التنوخي، الفرغ بعد الشدة، الجزء الثاني، ص ٢٢.
- ٥٠- السيوطي، جلال الدين، تاريخ الخلفاء، حققه و قدم له و خرج آياته: قاسم الرفاعي و الشيخ محمد العثماني، دار القلم، بيروت، ص ٣٤٠-٢٣٦.
- ٥١- المنجد، سه رچاوهى ناوبراوى، ل ٥٣.
- ٥٢- هه مان سه رچاوه، ل ٢٧.
- ٥٣- هه مان سه رچاوه، ل ٢٧.
- ٥٤- العيون والحقائق بأخبار الحقائق (المعتصم) بأعتناء ما بهستين، ليدن، ص ١٥٠.
- ٥٥- الطبري، على بن جرير، تاريخ الرسل والملوك، الجزء الحادي عشر، ص ٧.
- ٥٦- اليعقوبي، كتاب البلدان، ص ٢٣.
- ٥٧- ابن خزاذبة، المسالك والممالك، ص ٣٩.

- ۵۸- بۆ هاتنى ره گه زى تورك بۆ رۆژهه لاتی ئيسلامي پروانه:
محمود شريف، د. حسن أحمد و أحمد ابراهيم، العالم
الاسلامي في العصر العباسي. الطبعة الأولى، دار الفكر
العربي.
- ۵۹- السيوطي، سه رچاوهى ناوبرا، ل ۳۸۱.
- ۶۰- پروانه: رواندى، سه رچاوهى ناوبرا، ل ۳۸۰.
- ۶۱- هه مان سه رچاوه، ل ۳۷۵.
- ۶۲- السيوطي، سه رچاوهى ناوبرا، ل ۳۸۷.
- ۶۳- هه مان سه رچاوهى ناوبرا، ل ۳۸۹.
- ۶۴- هه مان سه رچاوه، ل ۳۸۷.
- ۶۵- فودة، دكتور فرج، الحقيقه الغائبة، ص ۱۲۸.
- ۶۶- المنجد، سه رچاوهى ناوبرا، ل ۵۵.
- ۶۷- ابن الأثير سه رچاوهى ناوبرا، ج ۷، ل ۱۷۴-۱۷۵.
- ۶۸- السيوطي، سه رچاوهى ناوبرا، ل ۴۲۳، المنجد،
سه رچاوهى ناوبرا، ل ۵۶.
- ۶۹- الشابشتي، أبو الحسن على بن محمد، الديارات، تحقيق:
گورگيس عواد، دار الرائد العربي، الطبعة الثالثة، ص ۱۹۳.
- ۷۰- هه مان سه رچاوه، ل ۱۹۵.
- ۷۱- المنجد، سه رچاوهى ناوبرا، ل ۶۰، ديوان أبي نواس،
تحقيق الأستاذ محمود كامل، ص ۲۰۵.
- ۷۲- الثعالبي، سه رچاوهى ناوبرا، ص ۴۷.
- ۷۳- رواندى، سه رچاوهى ناوبرا، ل ۳۹۹.
- ۷۴- الشابشتي، سه رچاوهى ناوبرا، ل ۲۰۵-۲۰۶.
- ۷۵- بۆ زياتر له ژيانى ئه م شاعيره:
ابو فرج الاصفهاني، الأغاني، الجزء السادس، ص ۱۶۵-۲۰۵.

- ۷۶- المنجد، سه رچاوهی ناوبراو، ل ۶۶-۶۷.
- ۷۷- رواندی، سه رچاوهی ناوبراو، ل ۳۲۵.
- ۷۸- وه رگیرو له: مجتبی مینوی، نقد حال، نظام الملك، ص ۲۲۲.
- ۷۹- رواندی، سه رچاوهی ناوبراو، ل ۳۹۰-۳۹۱.
- ۸۰- مهدی محقق، رهنمای کتاب، تیرماه ۱۳۳۹، ص ۲۲۴.
- ۸۱- بن تغریبندی، جمال الدین أبي المحاسن، النجوم الزاهرة في ملوك مصر و القاهرة. مصر، الجزء الخامس، ص ۲۸۸-۲۸۹.
- ۸۲- الذهبي، شمس الدين بن محمد، تاريخ الإسلام و وفیات المشاهير والأعلام، الطبعة الأولى. تحقيق: د. عمر عبدالسلام تدمري، دار الكاتب العربي، ص ۱۸۸-۱۸۹.
- ۸۳- الابشيهي، سه رچاوهی ناوبراو، ل ۵۱۲.
- ۸۴- المقريزي، السلوك لمعرفة دول الملوك، الجزء الأول، ص ۸۱۳.
- ۸۵- العريني، د. السيد الباز، الممالك، دار النهضة، ص ۱۳۴.
- ۸۶- المقريزي، سه رچاوهی ناوبراو، ج ۲، ص ۵۲۵-۵۳۶.
- ۸۷- بن تغریبندی، سه رچاوهی ناوبراو، ج ۷، ل ۳۲۱.
- ۸۸- الابشيهي، سه رچاوهی ناوبراو، ل ۷۶۴.
- ۸۹- أبو فضل بيهقي، تاريخ بيهقي، تصحيح: على أكبر فياض، چاپ أديب، ص ۴۱۷-۴۱۸.
- ۹۰- هه مان سه رچاوه، ل ۲۵۲.
- ۹۱- عروضی، نظامی، ضهار مقالة، چاپ أول، ص ۳۲-۳۴.
- ۹۲- شیرازی، سعدي، گلستان، گزیننه و سخن فارسی.

- ۹۳- سفرنامه و ابن فضلان، ترجمه: أبو الفضل طباطبائی، چاپ اول، ص ۳۳۴.
- ۹۴- رواندی، سه رچاوهی ناوبراو، ل ۴۰۶-۴۰۷.
- ۹۵- اقبال، عباس، تاریخ غول، ص ۳۳۸.
- ۹۶- واصف، بدایع الوقائع، جلد دوم، ص ۱۲۲۲.
- ۹۷- جه وینی، عطا ملک، تاریخ جهانپشنا، به اهتمام سید جلال تهران، جلد سوم، ص ۱۳۹.
- ۹۸- باریارو، جوزفا، سفرنامه و ونیزیان، ترجمه: منوچهر امیری، چاپ اول، ص ۴۲۹.
- ۹۹- فلسفی، نصرالله، زندگی سیاسی شاعباس، جلد اول، انتشارات علمی، ص ۳۱.
- ۱۰۰- تارونیه، زندگی سیاسی شاعباس اول، جلد سوم، ص ۵۵-۶۳.
- ۱۰۱- هه مان سه رچاوه.
- ۱۰۲- شاردن، ژان، سیاحتنامه و شاردن، ترجمه محمد لوی عباس، جلد دوم، ص ۲۱۴.
- ۱۰۳- رستم الحکما، رستم التواریخ، به اهتمام محمد مشیری، ص ۲۰۰.
- ۱۰۴- سه بارهت به ده رباری پهلوی ده توانریت ناوی (آرنست پروین) ی سویدی هاوده می محمه د ره زاشا و (تقی امامی و امیر علانی) بهینریت که به (راسبوتینی ئیران) نیویان ده رکردبوو، به قه ولی (کارمن درایفوس) ئیمامی ئومه تیش واته (خومه یینی) له خه تابووه، پروانه:
فردوست، ارتشبد حسین، ظهور و سقوط سلطنت پهلوی، جلد اول، انتشارات اطلاعات، ص ۴۶-۴۷، ۵۸-۵۹، ۱۹۷-

۱۲۰ کورته میژوویه کی نیربازی له روژه لاتی ئیسلامیدا

۱۹۸“ درایفوس، روبرت کارمن، رهینه خمینی، مطایخ
المخابرات الأنکلو آمریکیه، ترجمه و تقدیم: الدكتور علی
شمس الدین الناصر، استاذ فی العلوم السیاسیه، الو ظبی،
ص ۸۲.

۱۰۵- وه رگیراوه له: رواندی، سه رچاوهی ناوبرا، ل ۳۸۳-۳۸۶.

۱۰۶- بیروانه: دیوان فرخی، به اهتمام دبیر ساقی، چاپ اول، ص
۱۰۷.

۱۰۷- وه رگیراوه له: رواندی، سه رچاوهی ناوبرا، ل ۳۸۷-۳۸۸.

۱۰۸- نفیسی، سعید، دیوان عراقی، مقدمه، چاپ چهارم، ص
۴۲-۴۹، ۲۰۹.

۱۰۹- صفاء ذبیح الله، تاریخ ادبیات ایران، جلد دوم، ص ۷۱.

۱۱۰- دیوان ایرج میرزا، به اهتمام دکتر محمد جعفر محبوب، ص
۱۹۶.

۱۱۱- رواندی، سه رچاوهی ناوبرا، ص ۳۷۶.

۱۱۲- باربهر، نوئیل، فه رمانره وایانی قوچی زیپرین، وه رگیپانی:
نآزاد کهریم وه لی، چاپی یه کهم، هه ولیر، ۲۰۰۱، ل ۳۱-۳۲.

۱۱۳- هه مان سه رچاوه، ل ۲۳-۳۵.

۱۱۴- تارونیه، سه رچاوهی ناوبرا، ل ۵۵-۵۶.

۱۱۵- الوردی، دراسة فی طبیعه.. ل ۳۲۳-۳۳۴“ لمحات اجتماعیه،
ل ۱۵۲-۱۵۳.